
Bibeln dag för dag

Hela Bibeln som du läser på ett år !

Juli

1 juli

St. Madeleine Sophie Barat: "Såsom järnet formas i smedjan på hällen och i elden, så formar Kristus vår Herre oss i smärta och tyngden av lidanden, till den form han vill ge oss."

Psaltaren

FÖRSTA BOKEN

Psalm 1

De rättfärdigas lycka

¹ Salig är den som inte följer de ogudaktigas råd
och inte går på syndares väg

eller sitter bland bespottare

² utan har sin glädje i Herrens undervisning^[a]
och begrundar hans ord dag och natt.

³ Han är som ett träd,
planterat vid vattenbäckar,
vilket bär sin frukt i rätt tid
och vars blad inte vissnar.

Allt vad han gör lyckas väl.

⁴ Så är det inte med de ogudaktiga,
de är som agnar som vinden för bort.

⁵ Därför skall de ogudaktiga ej bestå i domen,
ej syndarna i de rättfärdigas församling.

⁶ Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de ogudaktigas väg leder till fördärvet.

Psalm 2

Guds Son och hans motståndare

¹ Varför rasar hednafolken,
varför tänker folken fåfängliga tankar?

² Jordens kungar reser sig
och furstarna rådslår med varandra
mot Herren och hans Smorde:^[a]

³ "Låt oss slita sönder deras band
och kasta av oss repen."

⁴ Han som bor i himlen ler,
Herren gör narr av dem.

⁵ Han talar till dem i vrede,
i glödande harm förskräcker han dem:

⁶ "Det är jag som har insatt min konung
på Sion, mitt heliga berg."

⁷ Jag vill kungöra Herrens beslut.
Han sade till mig: "Du är min Son,
jag har i dag fött dig.

⁸ Begär av mig,
så skall jag ge dig hednafolken till arvedel
och hela jorden till egendom.

⁹ Du skall krossa dem med järnspira,
slå sönder dem som lerkrukor."

¹⁰ Handla nu vist, ni kungar,
låt varna er, ni domare på jorden!

¹¹ Tjäna Herren med fruktan
och gläd er med bävan!

¹² Ge Sonen hyllningskyss, så att han ej blir vred
och ni går under på er väg,
ty snart kan hans vrede upptändas.
Saliga är alla som flyr till honom.

Psalm 3

Bön om hjälp mot fiender

¹ En psalm av David när han flydde för sin son Absalom.

² Herre, hur många är inte mina fiender!

Många reser sig mot mig.

³ Många säger om mig:

"Det finns ingen frälsning för honom hos Gud." Sela.^(a)

⁴ Men du, Herre, är en sköld runt omkring mig.

Du är min ära,

du lyfter upp mitt huvud.

⁵ Jag ropar högt till Herren,

och han svarar mig från sitt heliga berg. Sela.

⁶ Jag lade mig och somnade,

jag vaknade igen, ty Herren håller mig uppe.

⁷ Jag fruktar ej för skaror av många tusen,

som ansätter mig från alla sidor.

⁸ Stå upp, Herre, fräls mig, min Gud!

Du slår alla mina fiender på kinden,

du krossar de ogudaktigas tänder.

⁹ Hos Herren finns frälsningen.

Låt din välsignelse komma över ditt folk! Sela.

Psalm 4

Förtröstansfull aftonbön i nöden

¹ För sångmästaren, till stränginstrument. En psalm av David.

² Svara mig när jag ropar,

du min rättfärdighets Gud.

När jag är trängd, ger du mig utrymme.

Var mig nådig och hör min bön.

- ³ Ni barn till höga herrar,
hur länge skall ni kränka min heder?
Hur länge skall ni älska tomhet
och fara efter lögn? Sela.
- ⁴ Ni skall veta hur förunderligt
Herren tar sig an den fromme.
Herren hör när jag ropar till honom.
- ⁵ Grips ni av vrede, så synda inte!
Tänk efter i era hjärtan under nattens vila
och var stilla. Sela.
- ⁶ Bär fram rätta offer
och förtrösta på Herren.
- ⁷ Många säger: "Vem kan låta oss se det goda?"
Herre, låt ditt ansiktes ljus lysa över oss!
- ⁸ Du har skänkt mitt hjärta glädje,
mer än då man får säd och vin i mängd.
- ⁹ I frid kan jag lägga mig ner och sova,
ty du, Herre, du låter mig bo i trygghet.

Psalm 5

Morgonbön under förföljelse

- ¹ För sångmästaren, till nehilót,^[a] en psalm av David.
- ² Lyssna till mina ord, Herre!
Ge akt på mina suckar!
- ³ Hör mig när jag ropar om hjälp,
du min konung och min Gud,
ty till dig ber jag.
- ⁴ Herre, om morgonen hör du min röst,
om morgonen vänder jag mig till dig och väntar ivrigt.
- ⁵ Du är inte en Gud som älskar ogudaktighet,
den som är ond får ej bo hos dig.
- ⁶ De övermodiga består inte inför dina ögon,
du hatar alla ogärningsmän.
- ⁷ Du förgör dem som talar lögn,
Herren avskyr de blodtörstiga och falska.
- ⁸ Men jag får gå in i ditt hus

genom din stora nåd.
Jag får tillbe i din fruktan,
vänd mot ditt heliga tempel.

⁹ Herre, led mig genom din rättfärdighet
för mina förföljares skull.

Gör din väg jämn för mig.

¹⁰ Ty vad deras mun talar kan ingen lita på,
deras inre är fördärv,

en öppen grav är deras strupe
och sin tunga gör de hal.

¹¹ Förklara dem skyldiga, Gud,

låt deras planer bli deras fall.

Driv bort dem för deras många synders skull,
ty de är upproriska mot dig.

¹² Men låt alla som flyr till dig

få glädja sig.

I evighet skall de jubla,

ty du beskyddar dem.

I dig skall de fröjdas

som älskar ditt namn.

¹³ Ty du, Herre, välsignar den rättfärdige,
du omger honom med nåd som med en sköld.

2 Korinthierbrevet 1

Hälsning

¹ Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, och från brodern
Timoteus till Guds församling i Korint och till alla de heliga i hela Akaja.

² Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

All trösts Gud

³ Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, barmhärtighetens
Fader och all trösts Gud, ⁴ han som tröstar oss i all vår nöd, så att vi kan
trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud. ⁵ Ty såsom
Kristuslidanden flödar över oss, så överflödar genom Kristus också den
tröst vi får. ⁶ Om vi lider nöd, sker det för att ni skall få tröst och
frälsning. Om vi blir tröstade, skall också det uppmuntra er och ge er

kraft att uthålligt bära samma lidanden som vi. ⁷ Och det hopp vi har när det gäller er är fast, eftersom vi vet att liksom ni delar våra lidanden, så delar ni också den tröst vi får.

⁸ Bröder, vi vill att ni skall veta vilken nöd vi fick utstå i Asien.^(a) Vi hade det mycket svårare än vi kunde bära, så att vi till och med misströstade om livet. ⁹ Ja, vi hade redan inom oss fått dödsdomen, för att vi inte skulle lita på oss själva utan på Gud, som uppväcker de döda. ¹⁰ Ur en sådan dödsfara räddade han oss, och han kommer att rädda oss. Till honom står vårt hopp att han även i fortsättningen skall rädda oss, ¹¹ när också ni hjälper oss genom er förbön. Så kommer många människor att tacka Gud för oss, för den nåd vi fått.

Paulus ändrade resplaner

¹² Vi kan med gott samvete berömma oss av att vi här i världen, och särskilt mot er, har uppträtt i helighet och renhet inför Gud och inte varit ledda av världslig visdom utan av Guds nåd. ¹³ Ty vi skriver inget annat till er än det ni läser och kan förstå. Och jag hoppas att ni ända till slutet kommer att förstå ¹⁴ det ni redan delvis har förstått: att vi är er berömmelse liksom ni är vår berömmelse på Herren Jesu dag. ¹⁵ Då jag litade på detta ville jag först komma till er, för att ni skulle få välsignelsen av ett andra besök.^(b) ¹⁶ Jag ville besöka er på genomresan till Makedonien och därifrån komma tillbaka till er och så utrustas av er för resan till Judeen.

¹⁷ Handlade jag då tanklöst när jag fattade detta beslut? Eller fattar jag mina beslut som jag själv finner bäst, för att mitt ja skall vara ja och mitt nej vara nej?^(c) ¹⁸ Så sant Gud är trofast: vårt budskap till er är inte ja och nej. ¹⁹ Ty Guds Son, Jesus Kristus, som bland er har blivit predikad av oss, av mig och Silvanus och Timoteus, han kom inte som ja och nej, utan ett ja har kommit genom honom. ²⁰ Ty alla Guds löften^(d) har i honom fått sitt ja. Därför får de också genom honom sitt amen, för att Gud skall bli ärad genom oss. ²¹ Den som befäster oss och er i Kristus och som har smort oss, det är Gud. ²² Han har även satt sitt sigill på oss och gett oss Anden som en handpenning i våra hjärtan.

²³ Jag för min del tar Gud till vittne^(e) att det var för att skona er som jag inte längre kom till Korint. ²⁴ Inte så att vi är herrar över er tro, utan vi är medarbetare till er glädje, eftersom ni står fasta i tron.

2 Korinthierbrevet 2

2 ¹ Jag hade nämligen bestämt mig för att inte komma och göra er bedrövade igen. ² Om jag bedrövar er, vem gör då mig glad, om inte just den som jag har bedrövat? ³ Jag skrev som jag gjorde för att jag inte skulle bli bedrövad vid min ankomst genom dem som borde glädja mig. Jag är nämligen övertygad om att min glädje är allas er glädje. ⁴ Det var i djup nöd och ångest, under många tårar, som jag skrev till er, inte för att ni skulle bli bedrövade utan för att ni skulle förstå vilken kärlek jag har just till er.

2 juli

St. Athony Mary Claret: "Vissa syndare måste vi behandla som sniglar. Lägg dem först i kallt vatten så att de kommer ut. Sedan koka dem sakta så att de inte fattar vad som händer."

Psaltaren

Psalm 6

Bön och bönhörelse i djup nöd

¹ För sångmästaren, till stränginstrument enligt sheminit.^[a] En psalm av David.

² Herre, straffa mig inte i din vrede,
tukta mig inte i din förtörnelse.

³ Var mig nådig, Herre, ty jag är kraftlös,
hela mig, Herre,
ty ända in i mitt innersta är jag förskräckt.

- ⁴ Min själ är mycket förskräckt.
Herre, hur länge?
- ⁵ Vänd tillbaka, Herre, rädda min själ,
fräls mig för din nåds skull.
- ⁶ Ty i döden tänker ingen på dig,
vem tackar dig i dödsriket?
- ⁷ Jag är trött av mitt suckande,
var natt blir min bädd genomvåt,
jag dränker sängen med tårar.
- ⁸ Av sorg är mina ögon förmörkade,
de har åldrats för alla mina fienders skull.
- ⁹ Vik bort ifrån mig, alla ni ogärningsmän,
ty Herren har hört min högljudda gråt.
- ¹⁰ Herren har hört mitt rop om nåd,
Herren har tagit emot min bön.
- ¹¹ Alla mina fiender kommer på skam
och blir mycket förskräckta,
plötsligt viker de tillbaka med skam.

Psalm 7

Den oskyldiges bön om Herrens dom

- ¹ En klagopsalm av David, som han sjöng till Herren på grund av vad benjaminiten Kush hade sagt.
- ² Herre, min Gud, till dig flyr jag.
Rädda mig från alla mina förföljare, befria mig,
³ så att de inte som lejon sliter sönder min själ,
rycker mig bort utan räddning.
- ⁴ Herre, min Gud, om jag har gjort detta,
om orätt finns i mina händer,
⁵ om jag har lönat min vän med ont
eller plundrat min ovän utan orsak,
⁶ låt då fienden förfölja min själ
och hinna upp mig,
trampa mitt liv till jorden
och lägga min ära i stoftet. Sela.

- ⁷ Res dig, Herre, i din vrede,
stå upp mot mina ovänners raseri!
Vakna upp till min hjälp,
du som har kallat till dom.
- ⁸ Låt skaran av folk samlas omkring dig,
regera över dem från höjden.
- ⁹ Herren håller dom över folken.
Döm mig, Herre,
efter min rättfärdighet,
efter den fullkomlighet som övertäcker mig.
- ¹⁰ Gör slut på de ogudaktigas ondska,
låt den rättfärdige stå fast!
Du som prövar hjärtan och njurar är en rättfärdig Gud.
- ¹¹ Min sköld är hos Gud,
han frälsar de rättsinniga.
- ¹² Gud är en rättfärdig domare,
en Gud som dagligen visar sin vrede.
- ¹³ Om någon inte vill omvända sig
slipar han sitt svärd,
sin båge spänner han och gör den redo.
- ¹⁴ Han gör i ordning sina dödande vapen,
sina pilar gör han brinnande.
- ¹⁵ Se, han avlar ondska,
han går havande med olycka,
han föder lögn.
- ¹⁶ Han gräver en grop och gör den djup,
men han faller själv i den grav han gräver.
- ¹⁷ Den olycka han tänkt ut
vänder tillbaka över hans huvud,
på hans egen hjässa kommer hans ondska.
- ¹⁸ Jag vill tacka Herren för hans rättfärdighet
och lovsjunga Herrens, den Högstes, namn.

Psalm 8

Människosonens höghet och förnedring

- ¹ För sångmästaren, enligt gittit.^[a] En psalm av David.

² Herre, vår Herre,
hur härligt är inte ditt namn
över hela jorden,
du som har satt ditt majestät på himlen.

³ Av barns och spädbarns mun
har du upprättat en makt^(b)
för dina ovänners skull
till att förgöra fiende och hämnare.

⁴ När jag ser din himmel,
dina fingrars verk,
månen och stjärnorna som du har skapat,

⁵ vad är då en människa eftersom du tänker på henne,
en människoson eftersom du tar dig an honom?

⁶ En liten tid^(c) lät du honom vara ringare än^(d) Gud,
med ära och härlighet krönte du honom.

⁷ Du satte honom till Herre över dina händers verk,
allt har du lagt under hans fötter:

⁸ får och oxar, liksom vildmarkens djur,
⁹ himlens fåglar och havets fiskar,
allt som rör sig i haven.

¹⁰ Herre, vår Herre,
hur härligt är inte ditt namn
över hela jorden!

Psalm 9^(a)

Tacksägelse för seger över fiender

¹ För sångmästaren, till mutlabben.^(b) En psalm av David.

² Jag vill tacka Herren av hela mitt hjärta,
jag vill förkunna alla dina under.

³ Jag vill vara glad och jubla i dig,
jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste.

⁴ Ty mina fiender viker tillbaka,
de faller och går under inför ditt ansikte.

⁵ Du har hävdat min rätt och fört min talan,
du sitter på din tron som en rättfärdig domare.

⁶ Du har straffat hednafolk

och förgjort ogudaktiga,
deras namn har du utplånat för evigt.
⁷ Fienderna är borta, utrotade för alltid.
Deras städer har du omstörtat,
minnet av dem har du utplånat.
⁸ Herren regerar i evighet,
sin tron har han gjort till ett domarsäte.
⁹ Han skall döma världen med rättfärdighet,
skipa rätt bland folken med rättvisa.
¹⁰ Herren är en borg för den förtryckte,
en borg i nödens tider.
¹¹ De som känner ditt namn förtröstar på dig,
ty du överger inte dem som söker dig, Herre.
¹² Lovsjung Herren som bor i Sion,
förkunna hans gärningar bland folken.
¹³ Ty han som hämnas blodsutgjutelser kommer ihåg dem,
han glömmer ej de betrycktas klagorop.

¹⁴ Var mig nådig, Herre.
Se hur jag plågas av dem som hatar mig,
du som lyfter mig upp från dödens portar,
¹⁵ för att jag skall förkunna allt ditt lov
och i dottern Sions portar jubla över din frälsning.
¹⁶ Hednafolk har sjunkit ner
i den grav de grävde,
i det nät de lade ut har deras fot blivit fångad.
¹⁷ Herren har gjort sig känd,
han har hållit dom.
Den ogudaktige blir snärjd i sina egna gärningar.
Higgajón^[c]. Sela.
¹⁸ De ogudaktiga skall vika tillbaka ner i dödsriket,
alla hednafolk som glömmer Gud.
¹⁹ Men den fattige skall inte bli glömd för alltid,
de betrycktas hopp skall ej bli om intet för evigt.
²⁰ Stå upp, Herre, låt inte människor få makten,
låt hednafolken bli dömda inför ditt ansikte.
²¹ Låt fruktan komma över dem, Herre,
låt hednafolken förstå att de endast är människor. Sela.

Klagan över de ogudaktigas övermod

¹ Varför, Herre, står du så långt borta
och gömmer dig i nödens tider?

² Genom ogudaktigas övermod måste den nödställda lida.
Låt dem fångas i de onda planer de tänkt ut.

³ Ty den ogudaktige skryter över sina själviska begär,
den girige välsignar han och föraktar Herren.

⁴ I sitt högmod söker den ogudaktige inte Gud,
i alla hans tankar finns ej plats för Gud.

⁵ Framgångsrika är alltid hans vägar,
dina domar går högt över hans blickar,
han fnyser åt alla sina ovänner.

⁶ Han säger i sitt hjärta:

 "Jag skall inte vackla,
aldrig skall någon olycka drabba mig."

⁷ Hans mun är full av förbannelse,
 av svek och förtryck,
under hans tunga finns olycka och elände.

⁸ Han lägger sig i bakhåll vid gårdarna,
i hemlighet vill han döda den oskyldige,
hans ögon spanar efter den olycklige.

⁹ Han ligger i bakhåll på hemlig plats,
som ett lejon i sitt snår.
Han ligger i bakhåll för att gripa den svage,
han griper honom och drar in honom i sitt nät.

¹⁰ Han hukar sig ner,
 han ligger på lur,
och de olyckliga faller i hans klor.

¹¹ Han säger i sitt hjärta:

 "Gud kommer inte ihåg det,
han har gömt sitt ansikte,
 han ser det aldrig."

¹² Stå upp, Herre!

 Lyft din hand, o Gud,
glöm inte de svaga.

¹³ Varför föraktar den ogudaktige Gud och säger i sitt hjärta
att du inte frågar efter det?

¹⁴ Du ser det,
 du ger akt på olycka och jämmer

för att ta det i din hand.

Åt dig överlämnar den olycklige sin sak,
du är den faderlöses hjälpare.

¹⁵ Bryt den gudlöses arm

och gå till rätta med de ondas ogudaktighet,
så att du inte finner den mer.

¹⁶ Herren är konung alltid och för evigt,
hednafolken utrotas ur hans land.

¹⁷ Du, Herre, hör de förtrycktas längtan,
du ger deras hjärtan mod,
du vänder ditt öra till dem

¹⁸ för att ge den faderlöse och förtryckte rätt.

Människor komma av jord skall inte längre vålla skräck.

2 Korinthierbrevet 2

⁵ Om en viss person har orsakat sorg, så är det inte mig han har bedrövat, utan er alla i viss mån – för att inte säga för mycket. ⁶ Det räcker med den bestraffning han har fått av de flesta. ⁷ Nu bör ni i stället förlåta och trösta honom, så att han inte alldeles går under i sin djupa sorg. ⁸ Därför uppmanar jag er att bemöta honom med kärlek. ⁹ När jag skrev till er, var det också för att få veta om ni skulle bestå provet och vara lydiga i allt. ¹⁰ Den som ni förlåter, honom förlåter också jag. Ty det jag har förlåtit, om jag haft något att förlåta, det har jag gjort för er skull, inför Kristi ansikte, ¹¹ för att vi inte skall bli överlistade av Satan. Hans avsikter känner vi till.

Aposteln är Guds triumferande fånge

¹² När jag kom till Troas för att predika Kristi evangelium, hade Herren öppnat en dörr för mig. ¹³ Ändå fick jag ingen ro i min ande, eftersom jag inte fann min broder Titus där, så jag tog avsked av dem och for till Makedonien. ¹⁴ Men vi tackar Gud, som alltid för oss fram i Kristi segertåg och genom oss överallt sprider sin kunskaps väldoft.^[a] ¹⁵ Ty vi är en Kristi rökelse inför Gud bland dem som blir frälsta och bland dem som blir förtappade, ¹⁶ för de senare en doft av död till död, för de förra en doft av liv till liv. Vem räcker till för detta? ¹⁷ Vi är inte som de flesta, som för egen vinning förfalskar Guds ord. Nej, i Kristus predikar vi med rent sinne inför Gud det ord som kommer från Gud.

3 december

Påven Gregorius den Store: "Otron hos Thomas har gjort mer vår tro än tron hos de andra apostlarna. När han rör vid Kristus och därigenom finner tron, kastar han alla tvivel åt sidan och vår tro blir stärkt."

Psaltaren

Psalm 11

Förtröstan på Herren, den Rättfärdige

¹ För sångmästaren, av David.

Till Herren har jag tagit min tillflykt.

Hur kan ni då säga till mig:

"Fly som en fågel till ditt berg.

² Se, de ogudaktiga spänner bågen,
de har lagt sin pil på strängen
för att i mörkret skjuta på de rättsinniga.

³ När grundvalarna rivs upp,
vad kan då den rättfärdige uträtta?"

⁴ Herren är i sitt heliga tempel,
Herrens tron är i himlen.

Hans ögon ser,
hans blickar prövar
människors barn.

⁵ Herren prövar den rättfärdige,
men den ogudaktige och den som älskar våld,
dem hatar hans själ.

⁶ Han skall låta glödande kol och svavel regna över de ogudaktiga,
en glödhet vind är den kalk de får att dricka.

⁷ Ty Herren är rättfärdig,
han älskar rättfärdighet.
De rättrådiga skall se hans ansikte.

Psalm 12

Klagan över den växande ondskan

¹ För sångmästaren enligt sheminit. En psalm av David.

² Fräls, Herre, ty de fromma är borta,
de trofasta har försvunnit från människors barn.

³ De talar lögn, den ene med den andre,
med hala läppar och dubbelt hjärta talar de.

⁴ Herre, utrota alla hala läppar,
den tunga som talar stora ord.

⁵ De säger:
"Genom vår tunga är vi starka,
våra läppar hjälper oss,
vem är herre över oss?"

⁶ "Eftersom de svaga utsätts för våld
och de fattiga klagar,
vill jag nu gripa in", säger Herren,
"jag skall ge frälsning åt den som längtar därefter."

⁷ Herrens tal är ett rent tal,
likt silver som rinner ner på jorden,
luttrat i degeln, renat sju gånger.

⁸ Du, Herre, skall bevara dem,
du skall för evigt beskydda dem för detta släkte.

⁹ Runt omkring drar ogudaktiga fram,
när uselhet prisas av människors barn.

Psalm 13

Under djup ångest

¹ För sångmästaren. En psalm av David.

² Hur länge, Herre, skall du alldeles glömma mig?
Hur länge skall du dölja ditt ansikte för mig?

³ Hur länge skall jag oroas i min själ
och ängslas i mitt hjärta dagligen?
Hur länge skall min fiende triumfera över mig?

⁴ Se till mig och svara mig, Herre, min Gud!
Upplys mina ögon, så att jag ej somnar in i döden.

⁵ Låt inte min fiende säga:
"Jag blev honom för stark"
och mina ovänner glädja sig när jag vacklar.

⁶ Jag förtröstar på din nåd,
mitt hjärta jublar över din frälsning.
Jag vill sjunga till Herrens ära,
ty han är god mot mig.

Psalm 14

De gudlösas dårskap

¹ För sångmästaren, av David.

Dårarna säger i sitt hjärta:
"Det finns ingen Gud."
Onda och avskyvärda är deras gärningar,
det finns ingen som gör det goda.

² Herren blickar ner från himlen
på människors barn
för att se om det finns någon förständig,
någon som söker Gud.

³ Men alla har avfallit,
alla är fördärvade.
Ingen finns som gör det goda,
inte en enda.

⁴ Förstår de ingenting,
alla dessa ogärningsmän,
de som äter mitt folk som om de åt bröd
och som inte åkallar Herren.

- ⁵ Där grips de av förfäran,
ty Gud är hos de rättfärdigas släkte.
- ⁶ Den betrycktes råd hånar ni,
ty Herren är hans tillflykt.
- ⁷ O, att det från Sion kom frälsning för Israel!
När Herren gör slut på sitt folks fångenskap,
då skall Jakob jubla, Israel glädja sig.

Psalm 15

Herrens krav på rättfärdighet

- ¹ En psalm av David.

Herre, vem får vistas i ditt tält,
vem får bo på ditt heliga berg?

² Den som lever fullkomligt och handlar rättfärdigt,
den som talar sanning av hjärtat,
³ den som inte baktalar med sin tunga,
inte handlar illa mot sin nästa
och inte vanärar sin granne,
⁴ den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren,
den som inte bryter sin ed
om än det blir till egen skada,
⁵ den som inte driver ocker med sina pengar
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så skall aldrig vackla.

2 Korinthierbrevet 3

Aposteln är det nya förbundets tjänare

³ Börjar vi nu rekommendera oss själva igen? Eller behöver vi som vissa andra rekommendationsbrev till er eller från er? ² Nej, ni är vårt brev som är skrivet i våra hjärtan, känt och läst av alla människor. ³ Det är uppenbart att ni är ett Kristusbrev som är ombesörjt av oss och skrivet

inte med bläck utan med den levande Gudens Ande, inte på tavlor av sten utan på tavlor av kött, på människohjärtan.

⁴ En sådan tillit har vi till Gud genom Kristus, ⁵ inte så att vi av oss själva skulle kunna tänka ut något på egen hand, utan vår förmåga kommer från Gud. ⁶ Han har gjort oss dugliga till att vara tjänare åt ett nytt förbund, som inte är bokstavens ⁷ utan Andens. Ty bokstaven dödar, men Anden ger liv.

Det nya förbundets härlighet

⁷ Redan dödens ämbete, som med bokstäver var inristat på stenar, framträdde i sådan härlighet att Israels barn inte kunde se på Moses ansikte för dess strålgans, fast den glansen bleknade. ⁸ Hur mycket större härlighet skall då inte Andens ämbete ha? ⁹ Om redan fördörelsens ämbete trädde fram i härlighet, hur mycket mer överflödar då inte rättfärdighetens ämbete av härlighet. ¹⁰ Ja, det härliga är i detta fall utan härlighet på grund av den överväldigande härligheten. ¹¹ Ty om det som bleknade framträdde i härlighet, så framträder det som består i ännu större härlighet.

¹² Då vi har ett sådant hopp, går vi helt öppet till väga ¹³ och gör inte som Mose, han som hängde en slöja för sitt ansikte, för att Israels barn inte skulle se hur det som bleknade försvann. ¹⁴ Men deras sinnen blev förstockade. Än i dag finns samma slöja kvar när gamla förbundets skrifter föreläses, och den tas inte bort, först i Kristus försvinner den. ¹⁵ Ja, än i dag ligger en slöja kvar över deras hjärtan när Mose föreläses. ¹⁶ Men närhelst någon omvänder sig till Herren, tas slöjan bort. ¹⁷ Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet. ¹⁸ Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herren, Anden.

4 juli

St. Birgitta av Vadstena: "Världen skulle ha fred om endast politikerna följde evangelierna."

Psaltaren

Psalm 16

Den frommes underbara arv

¹ En sång av David.

Bevara mig, Gud,
ty jag flyr till dig.

² Jag säger till Herren:

"Du är min Herre,
för mig finns inget gott utom dig.

³ De heliga som finns i landet, de härliga,
hos dem har jag all min glädje."

⁴ De som jagar efter andra gudar
får många bedrövelser.

Jag vill inte offra deras drickoffer av blod
eller ta deras namn på mina läppar.

⁵ Herren är min del och min bägare,
du är den som uppehåller min arvedel.

⁶ En lott har tillfallit mig i det ljuvliga,
ja, ett underbart arv har jag fått.

⁷ Jag vill välsigna Herren, som ger mig råd,
även om natten manar mig mitt innersta.

⁸ Jag har alltid haft Herren för ögonen,
han är på min högra sida,

jag skall inte vackla.

⁹ Därför gläder sig mitt hjärta

och jublar min ära,

också min kropp får bo i trygghet.

¹⁰ Ty du skall ej lämna min själ åt dödsriket,
du skall ej låta din fromme se förgängelsen.

¹¹ Du lär mig livets väg.

Inför ditt ansikte mättas jag av glädje,
av ljuvlighet på din högra sida för evigt.

Psalm 17

Tillflykten för den oskyldigt förföljde

¹ En bön av David.

Hör, Herre, en rättfärdig sak,

akta på mitt rop och lyssna till min bön,
den kommer ej från falska läppar.

² Från dig väntar jag mitt försvar,
dina ögon ser vad som är rätt.

³ Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten.

Du rannsakar mig, men du finner ingenting,
ingen ond tanke går ut från min mun.

⁴ Vad människor än gör
tar jag mig till vara för våldsverkares stigar
genom dina läppars ord.

⁵ Mina steg håller sig stadigt på dina vägar,
mina fötter stapplar inte.

⁶ Jag ropar till dig,
ty du, Gud, skall svara mig.

Vänd ditt öra till mig och hör mina ord!

⁷ Visa din underbara nåd,
du som med din högra hand
frälsar dem som flyr till dig
undan sina förföljare.

- ⁸ Bevara mig som en ögonsten,
beskydda mig under dina vingars skugga
- ⁹ för de ogudaktiga som vill förgöra mig,
för mina dödsfiender som omringar mig.
- ¹⁰ Sitt hjärta förhårdar de,
med sin mun talar de stora ord.
- ¹¹ Nu är de omkring mig var vi än går.
Deras ögon spanar efter
hur de skall slå mig till marken.
- ¹² Han liknar ett lejon som hungrar efter rov,
ett ungt lejon som ligger på lur.
- ¹³ Stå upp, Herre!
Gå emot honom, slå ner honom!
Rädda med ditt svärd min själ
från den ogudaktige.
- ¹⁴ Rädda mig med din hand, Herre,
från människorna, från denna världens människor,
som har sin del i detta livet
och vilkas buk du fyller med dina gåvor.
De har söner i mängd
och lämnar sitt överflöd till sina barn.
- ¹⁵ Men jag skall se ditt ansikte i rättfärdighet,
jag skall mättas av din åsyn när jag vaknar.

Psalm 18

Kungens tack för räddning och seger

- ¹ För sångmästaren, av Herrens tjänare David. Han sjöng denna sång till Herren, när Herren hade räddat honom från alla hans fiender och ur Sauls våld.
- ² Han sade:
Hjärtligt kär har jag dig, Herre, min starkhet,
- ³ Herre, mitt bergfäste,
min borg och min räddare,
min Gud, min tillflykts klippa,

min sköld och min frälsnings horn, mitt värn.

⁴ Till Herren, den högtlovade, ropar jag,
och från mina fiender blir jag räddad.

⁵ Dödens band omgav mig,
fördärvets strömmar förskräckte mig.

⁶ Dödsrikets band omslöt mig,
dödens snaror föll över mig.

⁷ I min nöd åkallade jag Herren,
till min Gud ropade jag.

Från sitt tempel hörde han min röst,
mitt rop till honom nådde hans öron.

⁸ Då skalv jorden och bävade,
bergens grundvalar darrade,
de skakade, ty hans vrede var upptänd.

⁹ Rök steg upp från hans näsa,
förtärande eld från hans mun,
eldsglöd ljungade från honom.

¹⁰ Han sänkte himlen och for ner,
mörka moln var under hans fötter.

¹¹ Han for på keruben och flög,
han svävade fram på vindens vingar.

¹² Han gjorde mörker till sitt skydd,
till en hydda som omslöt honom:
mörka vatten, tjocka moln.

¹³ Ur glansen framför honom bröt molnen fram
med hagel och klot av eld.

¹⁴ Herren dundrade i himlen,
den Högste lät höra sin röst
med hagel och klot av eld.

¹⁵ Han sköt sina pilar och skingrade dem,
med blixtar i mängd förvirrade han dem.

¹⁶ Vattnens bäddar kom i dagen,
jordens grundvalar blev synliga
för din näpst, Herre,
för din vredes stormvind.

¹⁷ Han räckte ut sin hand från höjden och grep tag i mig,
han drog mig upp ur de stora vattnen.

¹⁸ Han räddade mig från min starke fiende,

från dem som hatade mig,
ty de var starkare än jag.

¹⁹ De överföll mig på min olyckas dag,
men Herren blev mitt stöd.

²⁰ Han förde mig ut på rymlig plats,
han räddade mig, ty han har mig kär.

²¹ Herren gjorde väl mot mig efter min rättfärdighet,
efter mina händers renhet lönade han mig.

²² Ty jag höll mig på Herrens vägar,
jag avföll ej från min Gud i ogudaktighet.

²³ Alla hans domslut hade jag för ögonen,
hans stadgar lät jag ej vika ifrån mig.

²⁴ Jag var fullkomlig inför honom
och tog mig till vara för synd.

²⁵ Därför har Herren lönat mig efter min rättfärdighet,
efter mina händers renhet inför hans ögon.

²⁶ Mot den trogne visar du dig trofast,
mot den fullkomlige visar du dig fullkomlig.

²⁷ Mot den rene visar du dig ren,
men mot den falske visar du dig vrång.

²⁸ Ty du frälsar ett betryckt folk,
men stolta ögon ödmjukar du.

²⁹ Du låter min lampa brinna klart.
Herren, min Gud, gör mitt mörker ljust.

³⁰ Med dig kan jag slå ner fiendehärar,
med min Gud stormar jag murar.

³¹ Guds väg är fullkomlig,
Herrens tal är rent.
Han är en sköld för alla som flyr till honom.

³² Ty vem är Gud förutom Herren,
vem är en klippa utom vår Gud?

³³ Gud, du utrustar mig med kraft
och gör min väg fullkomlig.

³⁴ Du gör mina fötter som hindens
och ställer mig på mina höjder.

³⁵ Du lär mina händer att strida,
mina armar att spänna kopparbågen.

³⁶ Du ger mig din frälsnings sköld,

din högra hand stöder mig,
ditt saktmod gör mig stor.

³⁷ Du gör plats för mina steg där jag går,
mina fötter vacklar inte.

³⁸ Jag förföljde mina fiender och hann upp dem.
Jag vände inte tillbaka
 förrän jag hade gjort slut på dem.

³⁹ Jag slog dem så att de ej kunde resa sig,
de föll under mina fötter.

⁴⁰ Du utrustade mig med kraft till striden,
du böjde mina motståndare under mig.

⁴¹ Mina fiender drev du på flykten för mig,
dem som hatade mig förgjorde jag.

⁴² De ropade, men där fanns ingen räddare,
till Herren, men han svarade dem inte.

⁴³ Jag stötte sönder dem till stoft för vinden,
jag kastade ut dem som smuts på gatan.

⁴⁴ Du räddade mig ur folkets strider,
du satte mig till ett huvud för hednafolk,
folkslag som jag inte kände blev mina tjänare.

⁴⁵ Så snart de hörde talas om mig, lydde de mig,
främlingar kom krypande för mig.

⁴⁶ Främlingarnas mod visnade bort,
med bävan övergav de sina fästen.

⁴⁷ Herren lever! Välsignad vare min klippa,
upphöjd vare min frälsnings Gud!

⁴⁸ Gud, du har givit mig hämnd
 och lagt folken under mig.

⁴⁹ Du har befriat mig från mina fiender,
du har upphöjt mig över mina motståndare
och räddat mig från våldsmän.

⁵⁰ Därför vill jag tacka dig bland hednafolken, Herre,
och lovsjunga ditt namn.

⁵¹ Ty du ger din kung stor seger,
 du handlar nådigt mot din smorde,
mot David och hans efterkommande till evig tid.

Psalm 19

Guds uppenbarelse i skapelsen och i Ordet

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

² Himlarna vittnar om Guds härlighet,
himlavalvet förkunnar hans händers verk.

³ Den ena dagen talar om det för den andra,
den ena natten kungör det för den andra,

⁴ utan tal och utan ord,
deras röst hörs inte.

⁵ De når ut över hela jorden,
deras ord når till världens ände.

Åt solen har han gjort en hydda i dem,

⁶ den är som en brudgum som går ut ur sin kammare,
den gläder sig som en hjälte att löpa sin bana.

⁷ Den går upp vid himlens ena ände
och går sin kretsång till den andra.
Ingenting undgår dess hetta.

⁸ Herrens undervisning är fullkomlig,
den ger själen nytt liv.

Herrens vittnesbörd är sant,
det gör enkla människor visa.

⁹ Herrens befallningar är rätta,
de ger glädje åt hjärtat.

Hans bud är klart,
det upplyser ögonen.

¹⁰ Herrens fruktan är ren,
den består i evighet.

Herrens domslut är sanna,
de är alla rättfärdiga.

¹¹ De är dyrbarare än guld,
än mängder av fint guld.

De är sötare än honung,
än renaste honung.

¹² Genom dem blir din tjänare varnad,
den som följer dem får stor lön.

¹³ Vem märker själv hur ofta han felar?
Förlåt mig mina hemliga brister.

¹⁴ Bevara också din tjänare för fräcka människor,
låt dem inte ha makt över mig,
så blir jag fullkomlig
och fri från svår överträdelse.

¹⁵ Låt min muns tal och mitt hjärtas tankar behaga dig,
Herre, min klippa och min återlösare.

Psalm 20

En bön för Herrens smorde

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

² Herren må höra din bön på nödens dag,
Jakobs Guds namn må beskydda dig.

³ Han skall sända dig hjälp från helgedomen,
från Sion skall han stödja dig.

⁴ Han skall tänka på alla dina offer,
med välbehag ta emot dina brännoffer. Sela.

⁵ Han skall ge dig vad ditt hjärta begär
och fullborda alla dina planer.

⁶ Då skall vi jubla över din frälsning
och i vår Guds namn resa upp baneret.
Herren må besvara alla dina böner.

⁷ Nu vet jag att Herren frälsar sin smorde.
Han svarar honom från sin heliga himmel,
genom väldiga gärningar ger hans högra hand frälsning.

⁸ Andra förlitar sig på vagnar och hästar,
men vi berömmar oss av Herrens, vår Guds, namn.

⁹ De sjunker ner och faller,
men vi reser oss upp och blir stående.

2 Korinthierbrevet 4

4 ¹ Därför, då vi genom Guds barmhärtighet har denna tjänst, så tappar vi inte modet. ² Vi har av sagt oss allt hemligt och skamligt och använder inga knep. Vi förfalskar inte Guds ord utan lägger öppet fram sanningen och anbefaller oss själva inför Gud åt varje människas samvete. ³ Är vårt

evangelium dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. ⁴ Ty den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet – han som är Guds avbild. ⁵ Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull. ⁶ Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa fram ur mörkret", han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken.

Skatten i lerkärl

⁷ Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss. ⁸ Vi är på allt sätt trängda men inte utan utväg, rådvilla men inte rådlösa, ⁹ förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna. ¹⁰ Alltid bär vi Jesu död i vår kropp, för att också Jesu liv skall bli synligt i vår kropp. ¹¹ Ty vi som lever utlämnas ständigt åt döden för Jesu skull, för att också Jesu liv skall uppenbaras i vår dödliga kropp. ¹² Så verkar döden i oss, och livet i er. ¹³ Men då vi har samma trons ande som i skriftordet: Jag tror, därför talar jag, ¹⁴ så tror också vi, och därför talar vi. ¹⁴ Ty vi vet att han som uppväckte Herren Jesus skall uppväcka oss tillsammans med Jesus och låta oss träda fram tillsammans med er. ¹⁵ Allt sker för er skull, för att nåden genom att komma allt fler till del skall få tacksägelsen att flöda över till Guds ära.

5 juli

St. Anthony Mary Zaccaria: "Vi bör ha kärlek och medkänsla för de som är emot oss, eftersom de skadar sig själva och hjälper oss genom att ge oss en krona av infinit härlighet."

Psaltaren

Psalm 21

Herrens hjälp till kungen

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

² Herre, över din makt gläder sig kungen,
hur stor är inte hans glädje över din frälsning!

³ Vad hans hjärta önskar ger du honom,
vad hans läppar begär vägrar du honom inte. Sela.

⁴ Ty du möter honom med rika välsignelser,
du sätter en krona av rent guld på hans huvud.

⁵ Han bad dig om liv och du gav honom det,
ett långt liv alltid och för evigt.

⁶ Stor är hans härlighet genom din frälsning,
majestät och glans ger du honom.

⁷ Du låter honom bli till välsignelse för evigt,
du fyller honom med glädje inför ditt ansikte.

⁸ Ty kungen förtröstar på Herren,
genom den Högstes nåd skall han inte vackla.

⁹ Din hand skall nå alla dina fiender,
din högra hand skall träffa dem som hatar dig.

¹⁰ Du skall låta dem känna det som i en glödande ugn,
när du visar ditt ansikte.

Herren skall uppsluka dem i sin vrede,
eld skall förtära dem.

¹¹ Deras livsfrukt skall du utrota från jorden,
deras efterkommande från människors barn.

¹² Ty de ville dra ont över dig,
de tänkte ut onda planer, men de förmår ingenting.

¹³ Du skall driva dem tillbaka,
med din båge skall du sikta mot deras ansikten.

¹⁴ Res dig, Herre, i din makt,
vi vill spela och sjunga om dina väldiga gärningar.

Psalm 21

Herrens hjälp till kungen

- ¹ För sångmästaren, en psalm av David.
- ² Herre, över din makt gläder sig kungen,
hur stor är inte hans glädje över din frälsning!
- ³ Vad hans hjärta önskar ger du honom,
vad hans läppar begär vägrar du honom inte. Sela.
- ⁴ Ty du möter honom med rika välsignelser,
du sätter en krona av rent guld på hans huvud.
- ⁵ Han bad dig om liv och du gav honom det,
ett långt liv alltid och för evigt.
- ⁶ Stor är hans härlighet genom din frälsning,
majestät och glans ger du honom.
- ⁷ Du låter honom bli till välsignelse för evigt,
du fyller honom med glädje inför ditt ansikte.
- ⁸ Ty kungen förtröstar på Herren,
genom den Högstes nåd skall han inte vackla.
- ⁹ Din hand skall nå alla dina fiender,
din högra hand skall träffa dem som hatar dig.
- ¹⁰ Du skall låta dem känna det som i en glödande ugn,
när du visar ditt ansikte.
Herren skall uppsluka dem i sin vrede,
eld skall förtära dem.
- ¹¹ Deras livsfrukt skall du utrota från jorden,
deras efterkommande från människors barn.
- ¹² Ty de ville dra ont över dig,
de tänkte ut onda planer, men de förmår ingenting.
- ¹³ Du skall driva dem tillbaka,
med din båge skall du sikta mot deras ansikten.
- ¹⁴ Res dig, Herre, i din makt,
vi vill spela och sjunga om dina väldiga gärningar.

Psalm 22

Messias lidande och seger

¹ För sångmästaren, efter "Morgonrodnadens hind", en psalm av David.

² Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?

Jag brister ut och klagar,

men min frälsning är fjärran.

³ Min Gud, jag ropar om dagen, men du svarar inte,

och om natten, men jag får ingen ro.

⁴ Dock är du den Helige,

den som tronar på Israels lovsånger.

⁵ På dig förtröstade våra fäder,

de förtröstade och du befriade dem.

⁶ Till dig ropade de och fick hjälp,

på dig förtröstade de och kom ej på skam.

⁷ Men jag är en mask och inte en människa,

hånad av människor, föraktad av folket.

⁸ Alla som ser mig hånar mig,

de spärrar upp munnen,

de skakar på huvudet:

⁹ "Anförtro dig åt Herren!

Han skall befria och rädda honom,

han har ju honom kär."

¹⁰ Det var du som hämtade mig ut ur moderlivet

och lät mig vila trygg vid min moders bröst.

¹¹ På dig är jag kastad ända från modersskötet,

redan i moderlivet var du min Gud.

¹² Var inte långt ifrån mig, ty nöd är nära,

och ingen finns som hjälper.

¹³ Tjurar i mängd omger mig,

Basans oxar omringar mig.

¹⁴ Som glupande och rytande lejon

spärrar de upp gapet mot mig.

¹⁵ Jag är lik vatten som hålls ut,

alla mina leder har skilts åt.

Mitt hjärta är som vax,

det smälter i mitt inre.

¹⁶ Min kraft är uttorkad som en lerskärva,

min tunga fastnar i gommen,

du lägger mig i dödens stoft.

¹⁷ Hundar omger mig,

de ondas hop omringar mig,
mina händer och fötter har de genomborrat.

¹⁸ Jag kan räkna alla mina ben,
de ser på mig, de stirrar.

¹⁹ De delar mina kläder mellan sig
och kastar lott om min klädnad.

²⁰ Men du, Herre, var inte långt borta,
du, min styrka, skynda till min hjälp!

²¹ Rädda min själ från svärdet,
mitt liv ur hundarnas våld.

²² Fräls mig från lejonets gap
och från vildoxarnas horn
– du bönhör mig.

²³ Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder,
mitt i församlingen skall jag lovsjunga dig.

²⁴ Ni som fruktar Herren, lova honom,
ära honom, alla Jakobs barn,
bäva för honom, alla Israels barn.

²⁵ Ty han föraktade inte den förtrycktes elände
och såg inte på honom med avsky.
Han dolde inte sitt ansikte för honom,
när han ropade lyssnade han till honom.

²⁶ Från dig kommer min lovsång i den stora församlingen,
jag får infria mina löften inför dem som fruktar honom.

²⁷ De ödmjuka skall äta och bli mätta,
de som söker Herren skall lova honom.
Era hjärtan skall leva för evigt.

²⁸ Alla jordens ändar skall tänka på det
och omvända sig till Herren.
Hednafolkens alla släkter skall tillbe inför dig.

²⁹ Ty riket är Herrens,
han råder över hednafolken.

³⁰ Alla mäktiga på jorden skall äta och tillbe.
Inför honom skall de böja knä,
alla de som far ner i stoftet,
de som ej kan hålla sin själ vid liv.

³¹ De efterkommande skall tjäna honom,
kommande slakten skall få höra om Herren.

³² De skall träda fram och förkunna hans rättfärdighet
för det folk som skall födas,
att han har gjort det.

Psalm 24

Ärans konung och hans rike

¹ Av David. En psalm.

Jorden och allt som uppfyller den tillhör Herren,
världen och de som bor i den.

² Ty han har grundlagt den på haven,
och givit den fäste på strömmande vatten.

³ Vem får gå upp på Herrens berg?

Vem får träda in i hans helgedom?

⁴ Den som har oskyldiga händer och rent hjärta,
den som inte vänder sin själ till lögn
och inte svär falskt.

⁵ Han skall få välsignelse från Herren
och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.

⁶ Sådant är det släkte som frågar efter honom.
De som söker ditt ansikte,
de är Jakobs barn. ^a Sela.

⁷ Höj, ni portar, era huvuden,
höj er, ni eviga dörrar,
så att ärans konung kan tåga in.

⁸ Vem är denne ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid.

⁹ Höj, ni portar, era huvuden,
höj er, ni eviga dörrar,
så att ärans konung kan tåga in.

¹⁰ Vem är denne ärans konung?
Det är Herren Sebaot,
han är ärans konung. Sela.

Psalm 25^[a]

Bön om Guds nåd och ledning

¹ Av David.

Till dig, Herre, lyfter jag min själ.

² Min Gud, på dig förtröstar jag.

Låt mig inte komma på skam,
låt inte mina fiender jubla över mig.

³ Nej, ingen kommer på skam som hoppas på dig.

På skam kommer de som utan orsak handlar svekfullt.

⁴ Herre, visa mig dina vägar,
lär mig dina stigar.

⁵ Led mig i din sanning och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud.

På dig hoppas jag alltid.

⁶ Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.

⁷ Tänk inte på min ungdoms synder
och på mina överträdelser,
utan tänk på mig efter din nåd,
för din godhets skull, Herre.

⁸ Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.

⁹ Han leder de ödmjuka rätt,
han lär de ödmjuka sin väg.

¹⁰ Alla Herrens vägar är nåd och sanning
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.

¹¹ För ditt namns skull, Herre,
förlåt min missgärning, ty den är stor.

¹² Den som fruktar Herren
får undervisning av honom om den väg han skall välja.

¹³ Hans själ skall bo i det goda,
och hans efterkommande skall ärva landet.

¹⁴ Herren umgås förtroligt med dem som fruktar honom,
sitt förbund gör han känt för dem.

¹⁵ Mina ögon ser alltid upp till Herren,
ty han drar mina fötter ur nätet.

¹⁶ Vänd dig till mig och var mig nådig,

ty jag är ensam och betryckt.

¹⁷ Mitt hjärtas ångest är stor,
för mig ut ur min nöd!

¹⁸ Se till mitt lidande och min möda,
förlåt mig alla mina synder.

¹⁹ Se, hur många mina fiender har blivit,
hur de hatar mig med våldsamt hat.

²⁰ Bevara min själ och rädda mig,
låt mig inte komma på skam,
ty jag flyr till dig.

²¹ Låt oskuld och ärlighet bevara mig,
ty jag hoppas på dig.

²² Gud, befria Israel, ur all dess nöd.

2 Korinthierbrevet 4

Tron och hoppet

¹⁶ Därför tappar vi inte modet. Även om vår yttre människa bryts ner, förnyas vår inre människa dag för dag. ¹⁷ Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet. ¹⁸ Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.

2 Korinthierbrevet 5

5 ¹ Vi vet att om vårt jordiska tält^a rivs ner, så har vi en byggnad från Gud, en boning som inte är gjord med händer, en evig boning i himlen. ² Så länge vi bor i detta tält, suckar vi därför och längtar att få ikläda oss vår himmelska boning, ³ ty när vi är klädda i den skall vi inte stå där nakna. ⁴ Ja, vi som bor i detta tält suckar tungt. Vi vill inte bli avklädda utan överklädda, för att det som är dödligt skall bli uppslukat av livet. ⁵ Och den som har berett oss för detta är Gud, som har gett oss Anden som en handpenning.

⁶ Vi är därför alltid vid gott mod, fastän vi vet att vi är borta från Herren så länge vi är hemma i kroppen. ⁷ Ty vi lever här i tro, utan att se. ⁸ Men vi är ändå vid gott mod och skulle hellre vilja flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren. ⁹ Därför sätter vi en ära i att vara honom till behag, vare sig vi är hemma eller borta. ¹⁰ Ty vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont.

6 juli

St. Maria Goretti: "Han älskar, han hoppas, han väntar. Vår Herre föredrar att vänta år ut och år in på oss, men låter oss inte vänta en minut."

Psaltaren

Psalm 26

Förtröstan på Herren

¹ Av David.

Skaffa mig rätt, Herre,
ty jag är oskyldig,
jag förtröstar på Herren utan att vackla.

² Utforska mig, Herre, och pröva mig,
rannsaka mina njurar och mitt hjärta.

³ Ty din nåd är inför mina ögon,
jag vandrar i din sanning.

⁴ Jag sitter ej hos lögnare
och umgås ej med hycklare.

⁵ Jag hatar de ondas församling,
hos de ogudaktiga sitter jag inte.

⁶ Jag tvär mina händer i oskuld,
jag vill vandra kring ditt altare, Herre,
⁷ för att höja min röst till tacksägelse
och förkunna alla dina under.
⁸ Herre, jag älskar din boning,
den plats där din härlighet bor.
⁹ Ryck inte bort min själ tillsammans med syndare
eller mitt liv tillsammans med blodtörstiga män,
¹⁰ som har ondska i sina händer
och högra handen full av mutor.
¹¹ Jag är oskyldig,
befria mig och var mig nådig.
¹² Min fot står på jämn mark.
I församlingarna skall jag prisa Herren.

Psalm 27

Gemenskap med Herren

¹ Av David.

Herren är mitt ljus och min frälsning,
för vem skulle jag frukta?
Herren är mitt försvar,
för vem skulle jag vara rädd?
² När de onda kommer emot mig
och vill uppsluka mig,
mina motståndare och fiender,
då skall de själva stappla och falla.
³ Om en här belägrar mig
fruktar ej mitt hjärta.
Om krig bryter ut mot mig
är jag ändå trygg.
⁴ Ett har jag begärt av Herren,
det längtar jag efter:
Att få bo i Herrens hus
i alla mitt livs dagar
för att se Herrens ljuvlighet

och betrakta hans tempel.

⁵ Ty han håller mig gömd i sin hydda på olyckans dag.

Han beskyddar mig i sin boning,

han för mig upp på klippan.

⁶ Nu kan mitt huvud höja sig

över mina fiender runt omkring mig.

Jag vill offra jublets offer i hans hydda,

jag vill sjunga till Herrens ära och lova honom.

⁷ Hör, Herre!

Jag höjer min röst och ropar,

var mig nådig och svara mig.

⁸ Mitt hjärta tänker på ditt ord:

"Sök mitt ansikte!"

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,

⁹ dölj inte ditt ansikte för mig.

Driv inte bort din tjänare i vrede,

du som har varit min hjälp.

Släpp mig inte, överge mig inte,

du, min frälsnings Gud.

¹⁰ Om än min far och mor överger mig,

tar Herren emot mig.

¹¹ Visa mig, Herre, din väg,

led mig på en jämn stig

för mina förföljares skull.

¹² Överlämna mig inte åt mina ovänners illvilja,

ty mot mig uppträder falska vittnen som andas våld.

¹³ Jag är viss om att få se Herrens godhet

i de levandes land.

¹⁴ Hoppas på Herren,

var stark och frimodig i ditt hjärta,

ja, vänta på Herren!

Psalm 28

Bön om beskydd och tack för räddning

¹ Av David.

Till dig, Herre, ropar jag,
min klippa, var ej stum mot mig.
Om du är tyst mot mig,
blir jag lik dem som far ner i graven.

² Hör mina böners ljud
när jag ropar till dig,
när jag lyfter mina händer
mot det innersta i din helgedom.

³ För inte bort mig med ogudaktiga
och med ogärningsmän,
som talar vänligt med sin nästa
men har ondska i sina hjärtan.

⁴ Löna dem efter deras handlingar,
efter deras onda gärningar.
Löna dem efter deras händers verk,
vedergäll dem för vad de har gjort.

⁵ Ty de ger inte akt på Herrens gärningar,
på hans händers verk.
Därför skall han slå ner dem
och inte mer bygga upp dem.

⁶ Välsignad vare Herren,
ty han har hört mina böner om nåd.

⁷ Herren är min styrka och min sköld,
på honom förtröstade mitt hjärta.
Jag fick hjälp och mitt hjärta gläder sig.
Jag vill tacka honom med min sång.

⁸ Herren är sitt folks styrka,
ett frälsningens värn är han för sin smorde.

⁹ Fräls ditt folk
och välsigna din arvedel,
var deras herde och bär dem för evigt!

Psalm 29

Herrens ära och makt

¹ En psalm av David.

Ge åt Herren, ni Guds söner,
ge åt Herren ära och makt!
² Ge åt Herren hans namns ära,
tillbed Herren i helig skrud!

³ Herrens röst ljuder över vattnen,
Gud, den härlige, dundrar,
Herren, över de stora vattnen.
⁴ Herrens röst är mäktig,
Herrens röst är majestätisk.
⁵ Herrens röst bryter ner cedrarna,
Herren bryter Libanons cedrar i stycken.
⁶ Han får Libanon och Sirjon^[a] att hoppa som kalvar,
som unga vildoxar.

⁷ Herrens röst klyver luften med flammande eld.
⁸ Herrens röst kommer öknen att bäva,
Herren kommer Kadesh öken att bäva.
⁹ Herrens röst får hindarna att föda,
skogarnas klädnad rycker han bort.
I hans himmelska boning förkunnar allting hans ära.
¹⁰ Herren satt på sin tron när syndafloden kom,
Herren tronar som konung för evigt.
¹¹ Herren ger makt åt sitt folk,
Herren välsignar sitt folk med frid.

Psalm 30

Tacksägelse för räddning

¹ En psalm, en sång av David för templets invigning.

² Jag vill upphöja dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet,
du lät ej mina fiender glädja sig över mig.
³ Herre, min Gud, jag ropade till dig
och du helade mig.
⁴ Herre, du förde min själ upp ur dödsriket,

du tog mig levande tillbaka,
bort från dem som farit ner i graven.

⁵ Lovsjung Herren, ni hans fromma,
prisa hans heliga namn!

⁶ Ty ett ögonblick varar hans vrede,
hela livet hans nåd.
Om aftonen gästar gråt,
om morgonen kommer jubel.

⁷ Jag sade när det gick mig väl:
"Jag skall aldrig vackla."

⁸ Herre, i din nåd hade du gjort mitt berg starkt,
men när du dolde ditt ansikte blev jag förskräckt.

⁹ Till dig, Herre, ropade jag,
till Herren bad jag om nåd:

¹⁰ "Vilken vinning har du av mitt blod,
av att jag far ner i graven?
Kan stoftet tacka dig,
kan det förkunna din trofasthet?"

¹¹ Hör, Herre, var mig nådig!
Herre, var min hjälpare!

¹² Du förvandlade min klagan till dans,
du tog av mig sorgens dräkt
och klädde mig i glädje.

¹³ Därför skall min själ lovsjunga dig utan att tystna.
Herre, min Gud, jag vill tacka dig för evigt.

2 Korinthierbrevet 5

Försoningens tjänst

¹¹ Då vi alltså vet vad det är att frukta Herren, försöker vi vinna människor, men för Gud är det uppenbart hurdana vi är, och jag hoppas att det också är uppenbart för era samveten. ¹² Inte så att vi på nytt vill rekommendera oss själva inför er, men ni får tillfälle att berömma er av

oss, så att ni har något att svara dem som berömmar sig av yttre ting och inte av det som finns i hjärtat. ¹³ Har vi varit borta från våra sinnen, var det för Gud. Är vi vid sans och besinning, så är det för er. ¹⁴ Ty Kristi kärlek driver oss, eftersom vi är övertygade om att en har dött i allas ställe, och därför har alla dött. ¹⁵ Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem. ¹⁶ Därför känner vi inte längre någon på ett ytligt sätt. ^{b)} Även om vi lärt känna Kristus på ett ytligt sätt, känner vi honom inte längre så. ¹⁷ Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit. ¹⁸ Allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. ¹⁹ Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord. ²⁰ Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: låt försona er med Gud. ²¹ Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud. ^{c)}

7 juli

St. Elizabeth Ann Seaton: "Om jag skulle råda föräldrar till något så är det att vara noga med vilka barnen umgås. Mycket skada sker kommer från dåligt sällskap och det hör till vår natur att följa efter det som är värre än annat.."

Psaltaren

Psalm 31

Bön om räddning undan förföljare

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

² Till dig, Herre, flyr jag,
låt mig aldrig komma på skam,
befria mig genom din rättfärdighet.

³ Vänd ditt öra till mig,
skynda till min räddning!

Var en fast klippa för mig,
en borg till min frälsning.

⁴ Ty du är min klippa och min borg,
du skall leda och föra mig för ditt namns skull.

⁵ Drag mig ur det nät som de lagt ut för mig,
ty du är mitt värn.

⁶ I din hand överlämnar jag min ande.
Du har friköpt mig, Herre, du trofaste Gud.

⁷ Jag hatar dem som håller sig till värdelösa och förgängliga avgudar,
jag förtröstar på Herren.

⁸ Jag vill jubla och vara glad över din nåd,
ty du ser till mitt lidande,
du tar vård om min själ i nöden

⁹ och överlämnar mig inte i fiendens hand.
Du ställer mina fötter på rymlig plats.

¹⁰ Var mig nådig, Herre, ty jag är i nöd.
Av sorg förtärs mitt öga, min själ och min kropp.

¹¹ Ty mitt liv har försvunnit i bedrövelse, mina år i suckan.
Min kraft är bruten genom min missgärning,
mina ben förtvinar.

¹² För alla mina fienders skull har jag blivit till smälek
för mina grannar
och till skräck för dem som känner mig.

De som ser mig på gatan flyr undan för mig.

¹³ Jag är glömd, borta ur deras hjärtan
som vore jag död,
jag har blivit som ett krossat kärl.

¹⁴ Jag hör många förtala mig,
skräck råder runt omkring.

De rådslår med varandra mot mig
och smider planer för att ta mitt liv.

¹⁵ Men jag förtröstar på dig, Herre,
jag säger: "Du är min Gud."

¹⁶ Min tid står i dina händer,
rädda mig från mina fienders hand,
från dem som förföljer mig.

¹⁷ Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
fräls mig genom din nåd.

¹⁸ Herre, låt mig inte komma på skam,
ty jag ropar till dig.

Låt de ogudaktiga komma på skam,
låt dem tystna i dödsriket.

¹⁹ Låt deras lögnaktiga läppar förstummas,
de som talar övermodigt mot den rättfärdige,
med högmod och förakt.

²⁰ Hur stor är inte din godhet,
som du förvarar åt dem som fruktar dig
och som du i människors åsyn
visar dem som flyr till dig.

²¹ Du tar dem i ditt ansiktes beskydd
mot människors sammansvärjning.

Du gömmer dem i din hydda
undan elaka tungor.

²² Välsignad vare Herren,
ty han har visat mig sin underbara nåd
i en belägrad stad.

²³ Jag sade i min ångest:
"Jag är bortdriven från dina ögon."
Men du hörde mina böners ljud,
när jag ropade till dig.

²⁴ Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men den som handlar högmodigt
vedergäller han i fullt mått.

²⁵ Var starka och frimodiga i era hjärtan,
alla ni som hoppas på Herren!

Psalm 32

Syndabekännelse och förlåtelse

¹ En läropsalm av David.

Salig är den som fått sin överträdelse förlåten,
sin synd övertäckt.

² Salig är den människa som Herren ej tillräknar synd
och som i sin ande är utan svek.

³ Så länge jag teg
förtvinade mina ben vid min ständiga klagan.

⁴ Dag och natt var din hand tung över mig,
min livskraft försvann som av sommarhetta. Sela.

⁵ Då uppenbarade jag min synd för dig,
jag dolde inte min missgärning.

Jag sade: "Jag vill bekänna mina överträdelser för Herren."
Då förlät du mig min syndaskuld. Sela.

⁶ Därför skall alla fromma be till dig medan du är att finna.
Om än stora vattenfloder kommer
skall de inte nå dem.

⁷ Du är mitt beskydd,
för nöd bevarar du mig,
med frälsningens jubel omger du mig. Sela.

⁸ Jag vill lära dig och undervisa dig
om den väg du skall vandra,
jag vill ge dig råd
och låta mitt öga vaka över dig.

⁹ Var inte utan förstånd, som en häst eller mula,
som man måste tämja med töm och betsel,
för att de skall komma till dig.

¹⁰ Den ogudaktige har många plågor,
men den som förtröstar på Herren
omger han med nåd.

¹¹ Var glada i Herren och fröjda er, ni rättfärdiga,
jubla, alla ni rättsinniga!

Psalm 33

Herrens allmakt och nåd

- ¹ Jubla i Herren, ni rättfärdiga,
att lovprisa honom hör de rättrådiga till.
- ² Tacka Herren med harpa,
lovsjung honom till tiosträngad psaltare.
- ³ Sjung till honom en ny sång,
spela vackert under jubelrop.
- ⁴ Ty Herrens ord är rätt,
han är trofast i allt han gör.
- ⁵ Han älskar rättfärdighet och rätt,
jorden är full av Herrens nåd.
- ⁶ Himlen är skapad genom Herrens ord,
alla dess härskaror genom hans muns ande.
- ⁷ Han samlar havets vatten som i en hög,
han lägger djupen i deras förvaringsrum.
- ⁸ Hela jorden må frukta Herren,
alla som bor i världen må bäva för honom.
- ⁹ Ty han sade och det blev till,
han befälde och det stod där.
- ¹⁰ Herren gör hednafolkens planer om intet,
han gäckar folkens tankar.
- ¹¹ Men Herrens plan består för evigt,
hans hjärtas tankar från släkte till släkte.
- ¹² Saligt är det folk som har Herren till sin Gud,
det folk han utvalt till sin arvedel.
- ¹³ Från himlen skådar Herren ner,
han ser alla människors barn.
- ¹⁴ Från sin boning blickar han ner
på alla som bor på jorden,
- ¹⁵ han som formar alla deras hjärtan,
han som känner till alla deras verk.
- ¹⁶ En kung segrar inte genom sin stora här,
en hjälte räddas inte genom sin stora kraft.
- ¹⁷ Förgäves väntar man sig seger genom hästar,

med all sin styrka räddar de inte.

¹⁸ Se, Herrens ögon ser till dem som fruktar honom,
till dem som väntar på hans nåd.

¹⁹ Han räddar deras själ från döden
och håller dem vid liv i hungerns tid.

²⁰ Vår själ väntar på Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.

²¹ I honom gläder sig vårt hjärta,
på hans heliga namn förtröstar vi.

²² Låt din nåd vila över oss, Herre,
ty vi sätter vårt hopp till dig.

Psalm 34^[a]

Herrens godhet och hjälp

¹ Av David, när han låtsades vara vansinnig inför Abimelek, som drev bort honom så att han gick sin väg.

² Jag vill alltid välsigna Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.

³ Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig.

⁴ Lova med mig Herren,
låt oss tillsammans upphöja hans namn!

⁵ Jag sökte Herren och han svarade mig,
ur all min förskräckelse räddade han mig.

⁶ De som ser upp till honom strålar av fröjd,
deras ansikten behöver ej rodna av blygsel.

⁷ Här är en betryckt som ropade
och Herren hörde honom,
han räddade honom ur all hans nöd.

⁸ Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.

⁹ Smaka och se att Herren är god.

Salig är den människa
som flyr till honom.

¹⁰ Frukta Herren, ni hans heliga,

de som fruktar honom lider ingen brist.

¹¹ Unga lejon lider nöd och hungrar,
de som söker Herren saknar ej något gott.

¹² Kom, barn, och lyssna till mig,
jag skall lära er att frukta Herren.

¹³ Är du en människa som älskar livet
och vill se goda dagar?

¹⁴ Avhåll då din tunga från det som är ont,
dina läppar från att tala svek.

¹⁵ Vänd dig bort från det onda och gör det goda,
sök friden och jaga efter den.

¹⁶ Herrens ögon är vända till de rättfärdiga
och hans öron till deras rop.

¹⁷ Men Herrens ansikte är emot dem som gör det onda,
han vill utplåna minnet av dem från jorden.

¹⁸ När de rättfärdiga ropar hör Herren,
han räddar dem ur all nöd.

¹⁹ Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och frälsar dem som har en bedrövad ande.

²⁰ Den rättfärdige måste lida mycket,
men Herren räddar honom ur allt.

²¹ Han bevarar alla hans ben,
inte ett enda av dem skall krossas.

²² Det onda skall döda den ogudaktige,
de som hatar den rättfärdige skall stå med skuld.

²³ Herren friköper sina tjänares själar,
ingen som flyr till honom skall stå med skuld.

Psalm 35

Bön om räddning undan förföljare

¹ Av David.

Herre, gå till rätta med dem som går till rätta med mig,
strid mot dem som strider mot mig.

² Tag sköld och rustning,
och kom till min hjälp.

³ Drag fram spjutet och spärra vägen

för mina förföljare.
Säg till min själ:
"Jag är din frälsning."

⁴ Låt dem komma på skam och blygas som står efter mitt liv.

Låt dem tvingas tillbaka med skam
som tänker ut ont mot mig.

⁵ Låt dem bli som agnar för vinden,
låt Herrens ängel driva bort dem.

⁶ Låt deras väg bli mörk och hal,
låt Herrens ängel förfölja dem.

⁷ Ty utan orsak har de gömt sin nätgrop för att fånga mig,
utan orsak har de grävt den för att ta mitt liv.

⁸ Låt ödeläggelse oväntat komma över dem,
så att de själva fångas i det nät de lagt ut
och till sitt fördärv faller i sin egen grop.

⁹ Min själ skall jubla i Herren
och vara glad över hans frälsning.

¹⁰ Varje ben i min kropp skall säga:

"Herre, vem är dig lik,
du som räddar den betryckte från hans överman,
den betryckte och fattige från den som plundrar honom?"

¹¹ Falska vittnen träder fram,
de frågar mig om sådant som jag inte vet.

¹² De lönar mig med ont för gott,
min själ är övergiven.

¹³ Jag bar sorgdräkt när de var sjuka,
jag kuvade min själ med fasta
och bad med nersänkt huvud.

¹⁴ Jag handlade som om det gällt min vän, min bror.
Lik den som sörjer sin mor
gick jag sorgklädd och nerböjd.

¹⁵ Men de gläder sig över mitt fall,
de gaddar ihop sig,
onda människor gaddar ihop sig mot mig – jag vet ej varför.
De hånar mig utan uppehåll.

¹⁶ Bland gudlösa som hånar för en kaka bröd,
gnisslar de tänder mot mig.

17 Herre, hur länge skall du se på?

Befria min själ från deras ödeläggelse,
mitt dyrbara liv undan lejonen.

18 Då skall jag tacka dig i den stora församlingen,
bland mycket folk skall jag prisa dig.

19 Låt inte dem få glädja sig över mig
som utan orsak är mina fiender.

Låt inte dem få blinka med ögonen
som utan anledning hatar mig.

20 Ty det är inte frid de talar,
svekets ord tänker de ut
mot de stilla i landet.

21 De spärrar upp munnen mot mig,
de säger: "Rätt åt honom,
nu ser vi det med egna ögon!"

22 Du, Herre, ser det, tig ej.
Herre, var inte långt ifrån mig.

23 Vakna, stå upp, skaffa mig rätt,
tag dig an min sak, du min Gud och Herre.

24 Skaffa mig rätt efter din rättfärdighet, Herre, min Gud,
låt dem inte få glädjas över mig.

25 Låt dem inte säga i sina hjärtan:
"Det var rätt åt honom, det gick som vi ville!"
Låt dem inte få säga: "Vi har uppslukat honom."

26 Låt alla komma på skam och blygas
som gläds över min olycka.

Låt dem gå klädda i skam och blygsel,
dessa som förhäver sig över mig.

27 Låt dem jubla och glädja sig
som unnar mig min rätt.

Låt dem alltid kunna säga:

"Lovad vare Herren,
som unnar sin tjänare frid!"

28 Då skall min tunga förkunna din rättfärdighet,
ditt lov dagen lång.

2 Korinthierbrevet 6

6 ¹ Som medarbetare uppmanar vi er också att ta emot Guds nåd så att den blir till nytta. ² Han säger ju: Jag bönhör dig i rätt tid, och jag hjälper dig på frälsningens dag. ^(a) Se, nu är den rätta tiden, nu är frälsningens dag.

Prövningen och glädjen i tjänsten

³ Vi vill inte på något sätt väcka anstöt, för att vår tjänst inte skall smutskastas. ⁴ Nej, under alla förhållanden vill vi visa att vi är Guds tjänare, med stor uthållighet, under lidanden, nöd och ångest, ⁵ under hugg och slag, under fångenskap och upplopp, under arbete, nattvak och svält, ⁶ i renhet och insikt, i tålamod och godhet, i den helige Ande, med uppriktig kärlek, ⁷ med sanningens ord och Guds kraft, med rättfärdighetens vapen i både höger och vänster hand, ⁸ under ära och vanära, med dåligt rykte och gott rykte. Man kallar oss villolärare, men vi talar sanning. ⁹ Vi är misskända men ändå erkända, vi är döende men lever, vi är tuktrade men inte till döds, ¹⁰ vi är bedrövade men alltid glada, vi är fattiga men gör många rika, vi är utblottade på allt men äger allt.

¹¹ Vi talar helt öppet till er, korintier. Våra hjärtan är vidöppna. ¹² Hos oss har ni det inte trångt, men hos er är det trångt. ¹³ Gör som vi! Jag talar som till barn. Vidga också ni era hjärtan.

¹⁴ Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? ¹⁵ Hur kan Kristus och Beliar^(b) komma överens? Eller vad kan den som tror dela med den som inte tror? ¹⁶ Vad kan ett Guds tempel ha för gemenskap med avgudarna? Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk. ^(c) ¹⁷ Därför säger Herren: Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, ^(d) ¹⁸ och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige. ^(e)

2 Korinthierbrevet 7

7 ¹ Då vi alltså har dessa löften, mina älskade, så låt oss rena oss från all besmittelse från kött och ande^a och i gudsfruktan fullborda vår helgelse.

8 december

St. Jeanne-Marie Guerguin: "Var inte ängslig för döden. Det är bara Gud som går förbi."

Psaltaren

Psalm 36

Den ogudaktiges ondska och Herrens godhet

¹ För sångmästaren, av Herrens tjänare David.

² I mitt hjärta hör jag vad synden viskar till den ogudaktige.
Det finns ingen gudsfruktan inför hans ögon.

³ Han förringar inför sig själv
att man skall upptäcka och hata hans brott.

⁴ Hans muns ord är ondska och svek,
han vill inte göra det som är förståndigt och gott.

⁵ Ondska tänker han ut på sin bädd,
han går den väg som inte är god,
han skyr inte något ont.

- ⁶ Herre, upp i himlen räcker din nåd,
din trofasthet ända till skyarna.
- ⁷ Din rättfärdighet är som väldiga berg,
dina domar som det stora havsdjupet.
Både människor och djur räddar du, Herre.
- ⁸ Hur dyrbar är inte din nåd, Gud!
Människors barn har sin tillflykt under dina vingars skugga.
- ⁹ De mättas av de rika gåvorna i ditt hus,
av din ljuvlighets ström ger du dem att dricka.
- ¹⁰ Ty hos dig är livets källa,
i ditt ljus ser vi ljus.
- ¹¹ Låt din nåd förbli över dem som känner dig
och din rättfärdighet över de rättsinniga.
- ¹² Låt inte de högmodigas fot komma över mig
eller de ogudaktigas hand driva bort mig.
- ¹³ Där ligger ogärningsmän fallna,
nerstötta utan att kunna resa sig.

Psalm 37^[a]

De ogudaktigas skenbara lycka

¹ Av David.

Alef

Bli inte upprörd över de onda,
avundas inte dem som gör orätt.

² Ty snart klipps de av likt gräs,
som gröna örter vissnar de.

Beth

³ Förtrösta på Herren och gör det goda,
bli kvar i landet och sträva efter trofasthet.

⁴ Ha din glädje i Herren,
han skall ge dig vad ditt hjärta begär.

Gimel

- ⁵ Överlämna din väg åt Herren,
förtrosta på honom, han skall göra det.
⁶ Han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset,
din rätt som middagens sken.

Daleth

- ⁷ Var stilla inför Herren och vänta på honom.
Gräm dig inte över den som har framgång,
över den som gör upp onda planer.

He

- ⁸ Avstå från vrede och låt förbittring fara,
gräm dig inte, det för bara ont med sig.
⁹ Ty de onda skall utrotas,
men de som väntar på Herren skall ärva landet.

Waw

- ¹⁰ Ännu en liten tid och den ogudaktige finns ej mer,
när du ser efter hans plats är han borta.
¹¹ Men de ödmjuka skall ärva landet
och glädja sig över stor frid.

Zajin

- ¹² Den ogudaktige har onda planer mot den rättfärdige,
han biter samman sina tänder mot honom.
¹³ Men Herren ler åt honom,
ty han ser att hans stund kommer.

Heth

- ¹⁴ De ogudaktiga drar svärdet och spänner sin båge
för att fälla den som är betryckt och fattig,
för att slakta dem som går på rätta vägar.
¹⁵ Men deras svärd skall tränga in i deras eget hjärta,
och deras bågar skall brista.

Teth

- ¹⁶ Det lilla som en rättfärdig har
är bättre än många ogudaktigas stora rikedom.
- ¹⁷ Ty de ogudaktigas armar skall brytas,
men Herren uppehåller de rättfärdiga.

Jod

- ¹⁸ Herren känner de fullkomligas dagar,
deras arvslott skall bestå för evigt.
- ¹⁹ De skall ej komma på skam i onda tider,
i hungerns dagar skall de bli mättade.

Kaf

- ²⁰ Men de ogudaktiga skall gå förlorade.
Herrens fiender försvinner som ängarnas prakt,
de försvinner som rök.

Lamed

- ²¹ Den ogudaktige lånar och betalar inte tillbaka,
men den rättfärdige är barmhärtig och givmild.
- ²² Herrens välsignade skall ärva landet,
men de som han förbannar kommer att utrotas.

Mem

- ²³ Herren gör en mans steg fasta
och gläder sig över hans väg.
- ²⁴ Om han faller störtar han ej till marken,
ty Herren håller honom i handen.

Nun

- ²⁵ Jag har varit ung och är nu gammal,
men jag har inte sett den rättfärdige övergiven
eller hans barn tigga om bröd.
- ²⁶ Han är alltid barmhärtig och villig att ge lån,
och hans barn är till välsignelse.

Samek

²⁷ Vänd dig bort från det onda och gör det goda,
så får du bo i landet för evigt.

²⁸ Ty Herren älskar det rätta,
han överger inte sina fromma.

Ajin

För evigt blir de bevarade,
men de ogudaktigas efterkommande blir utrotade.

²⁹ De rättfärdiga skall ärva landet
och bo där för evigt.

Pe

³⁰ Den rättfärdiges mun talar visdom,
hans tunga säger det rätta.

³¹ Hans Guds undervisning är i hans hjärta,
hans steg vacklar inte.

Tsade

³² Den ogudaktige vaktar på den rättfärdige
och står efter att döda honom.

³³ Men Herren överlämnar honom inte i hans hand
och låter honom inte bli fälld,
när han ställs inför rätta.

Qof

³⁴ Vänta på Herren och håll dig på hans väg.
Han skall upphöja dig så att du får ärva landet.
Du skall se hur de ogudaktiga blir utrotade.

Resh

³⁵ Jag såg en ogudaktig våldsverkare,
han bredde ut sig frodig likt en ceder, som var väl rotad.

³⁶ Han drog vidare och är nu borta.
Jag sökte efter honom men fann honom inte.

Shin

³⁷ Ge akt på den oklanderlige,
se på den rättrådige,
det finns en framtid för fridens man.
³⁸ Men syndarna går alla under,
de ogudaktigas framtid blir avskuren.

Taw

³⁹ De rättfärdigas frälsning kommer från Herren,
han är deras värn i nödens tid.
⁴⁰ Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de ogudaktiga och frälsar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom.

Psalm 39

Inför döden och människans förgänglighet

¹ För sångmästaren, till Jedutun.^[a] En psalm av David.

² Jag sade: "Jag vill ta mig i akt,
så att jag inte syndar med min tunga.
Jag vill sätta ett lås för min mun,
så länge den ogudaktige är inför mig."

³ Jag blev stum och tyst.
Jag teg, fjärran från det goda,
och min plåga blev allt värre.

⁴ Mitt hjärta brann inom mig.
Medan jag grubblade,
brann det som en eld.

Jag talade med min tunga:
⁵ "Herre, låt mig förstå att mitt liv har ett slut,
att det finns en gräns för mina dagar,
så att jag inser hur förgänglig jag är.

⁶ Som en handsbredd har du gjort mina dagar,
min livslängd är som ett intet inför dig.
Endast en vindfläkt är människorna,
hur säkra de än står. Sela.

⁷ Som en skugga vandrar en man omkring,

han oroar sig till ingen nytta
och samlar på hög utan att veta vem som skall få det.

⁸ Men vad hoppas jag på, Herre?

Till dig står mitt hopp.

⁹ Befria mig från alla mina överträdelser,
låt mig inte bli smäddad av dårar.

¹⁰ Jag tiger och öppnar ej min mun,
ty det är du som har gjort det.

¹¹ Tag din plåga ifrån mig,
för din hands aga går jag under.

¹² När du tuktar någon för hans missgärning,
förtär du likt malen det han har kärt.
Endast en vindfläkt är människorna. Sela.

¹³ Hör min bön, Herre,
lyssna till mitt rop.

Tig inte vid mina tårar,
ty en främling är jag hos dig,
en gäst som alla mina fäder.

¹⁴ Vänd din blick ifrån mig,
så att jag kan le igen,
innan jag går bort och ej mer finns till."

2 Korinthierbrevet 7

7 ¹ Då vi alltså har dessa löften, mina älskade, så låt oss rena oss från all besmittelse från kött och ande^(a) och i gudsfruktan fullborda vår helgelse.

Apostelns glädje över korintiernas ånger

² Ge oss rum i era hjärtan. Vi har inte handlat orätt mot någon, inte skadat någon och inte bedragit någon. ³ Detta säger jag inte för att fördöma er. Jag har redan sagt att ni är i våra hjärtan för att dö och leva tillsammans med oss. ⁴ Jag har stort förtroende för er och berömmar mig mycket av er. Jag har fått tröst och glädje i överflöd mitt i all vår nöd. ⁵ När vi kom till Makedonien, fick vi ingen ro utan var på allt sätt trängda, utifrån av strider och inifrån av oro. ⁶ Men Gud som tröstar de modlösa tröstade oss genom Titus ankomst, ⁷ och inte bara genom hans

ankomst, utan också genom den tröst som han hade fått hos er. Han berättade för oss om er längtan, er klagan och er iver för mitt bästa, så att jag glädde mig ännu mer.

⁸ Ty även om jag gjorde er bedrövade med mitt brev, så ångrar jag det inte nu. Först ångrade jag mig, eftersom jag såg att brevet gjort er bedrövade, om än bara för en tid. ⁹ Men nu gläder jag mig, inte därför att ni blev sorgsna utan därför att er sorg ledde till att ni ångrade er. Det var ju efter Guds vilja som ni blev bedrövade, och därför har ni inte lidit någon skada genom oss. ¹⁰ Ty en sorg efter Guds vilja för med sig en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning. Men världens sorg leder till död. ¹¹ Se, just detta att ni greps av sorg efter Guds vilja, vilken hängivenhet har inte det fört med sig bland er, vilka ursäkter, vilken upprördhet, vilken fruktan, vilken längtan, vilken iver och vilken bestraffning! På allt sätt har ni visat att ni är oskyldiga i den här saken. ¹² När jag skrev till er var det alltså inte med tanke på den som hade gjort orätt eller med tanke på den som hade lidit orätt, utan för att det skulle stå klart för er inför Gud hur ivrigt ni tar er an vår sak. ¹³ Därför har vi blivit tröstade.

Till denna tröst kom den ännu större glädjen över att se Titus så glad. Ni har alla styrkt hans ande. ¹⁴ Om jag har sagt något berömmande om er till honom, så har jag inte behövt skämmas för det. Nej, liksom allt vi har sagt till er är sant, så har också det vi berömt oss av inför Titus varit sant. ¹⁵ Hans hjärta klappar nu ännu varmare för er, när han kommer ihåg hur lydiga ni alla var och hur ni tog emot honom med respekt, ja, vördnad. ¹⁶ Jag är glad att jag kan lita på er i allt.

9 december

St. Veronica Giuliani: "Kärlek får hjärtat att skutta och dansa. Kärlek gör hjärtat lovprisande och festinriktat. Kärlek får hjärtat att sjunga och vara stilla all efter sin egen vilja. Kärlek ger det vila, kärlek ger det aktivitet. Kärlek äger det och ger det allt. Kärlek tar över det fullständigt och vistas i det. Och kommunionen är en kärlekens boning."

Psaltaren

Psalm 40

Tacksägelse och bön

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

² Jag väntade ivrigt på Herren,
och han böjde sig till mig och hörde mitt rop.

³ Han drog mig upp ur fördärvets grop,
ur den djupa dyn.

Han ställde mina fötter på en klippa
och gjorde mina steg fasta.

⁴ Han lade i min mun en ny sång,
en lovsång till vår Gud.
Många skall se det och frukta,
och de skall förtrösta på Herren.

⁵ Salig är den man
som sätter sin förtröstan till Herren
och inte vänder sig till de stolta,
de som viker av till lögngudar.

⁶ Herre, min Gud,
många är de under du har gjort
och de tankar du har tänkt för oss.
Ingenting kan liknas vid dig.
Jag ville förkunna dem och tala om dem,
men de är fler än man kan räkna.

⁷ Slaktoffer och matoffer vill du inte ha
– du har öppnat mina öron –
brännoffer och syndoffer begär du inte.

⁸ Därför säger jag: "Se, jag kommer, i bokrullen står det skrivet om mig.

⁹ Att göra din vilja, min Gud, är min glädje,
din lag är i mitt hjärta."

¹⁰ Jag förkunnar det glada budskapet om rättfärdighet
i den stora församlingen.

Se, jag tillsluter inte mina läppar,
du, Herre, vet det.

¹¹ Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
om din trofasthet och din frälsning
talar jag.

Jag tiger inte om din nåd och din sanning
för den stora församlingen.

¹² Du, Herre, må ej ta din barmhärtighet ifrån mig,
må din nåd och din sanning alltid bevara mig.

¹³ Ty lidanden omger mig,
fler än jag kan räkna.

Mina synder har hunnit ifatt mig,
jag orkar inte se dem.

De är fler än håren på mitt huvud,
och mitt mod har övergivit mig.

¹⁴ Herre, var mig nådig och rädda mig,
Herre, skynda till min hjälp!

¹⁵ Låt alla dem som står efter mitt liv
komma på skam och blygas.

Låt dem som önskar mig olycka
vika tillbaka och blygas.

¹⁶ Låt dem häpna och skämmas som säger till mig:
"Rätt åt dig, rätt åt dig!"

¹⁷ Må alla som söker dig jubla och vara glada i dig.
De som älskar din frälsning må alltid säga:

"Lovad vare Herren!"

¹⁸ Jag är betryckt och fattig,
men Herren har omsorg om mig.

Min hjälp och min befriare är du.

Min Gud, dröj inte!

Psalm 41

Rop till Gud under nöd och förföljelse

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

- ² Salig är den som tar sig an den fattige,
Herren skall befria honom på olyckans dag.
- ³ Herren skall bevara honom och hålla honom vid liv.
Han skall prisas lycklig i landet.
Du överlämnar honom inte åt hans fiender.
- ⁴ Herren är hans stöd när han ligger sjuk,
hela hans läger förvandlar du.
- ⁵ Jag säger: Herre, var mig nådig,
bota min själ, ty jag har syndat mot dig.
- ⁶ Mina fiender säger illvilligt om mig:
"När skall han dö och hans namn försvinna?"
- ⁷ Om någon kommer och besöker mig talar han falska ord.
Han samlar på skvaller och sprider sedan ut det.
- ⁸ De som hatar mig viskar till varandra om mig,
de tänker ut sådant som skall skada mig:
- ⁹ "Obotlig skada har drabbat honom,
han som ligger där skall aldrig resa sig."
- ¹⁰ Också min vän som jag litade på,
han som åt mitt bröd,
lyfter sin häl mot mig.
- ¹¹ Men du, Herre, var mig nådig och upprätta mig,
så att jag kan vedergälla dem.
- ¹² Jag vet att du har mig kär,
ty min fiende får inte jubla över mig.
- ¹³ Mig uppehåller du i min oskuld
och låter mig stå inför ditt ansikte för evigt.
- ¹⁴ Lovad vare Herren, Israels Gud,
från evighet till evighet!
Amen, amen.

ANDRA BOKEN

Psalm 42

Den bedrövades längtan efter Gud

- ¹ För sångmästaren, en sång av Koras söner.

- ² Som hjorten trängtar efter vattenbäckar,
så trängtar min själ efter dig, o Gud.
- ³ Min själ törstar efter Gud,
efter den levande Guden.
När får jag komma och träda fram inför Guds ansikte?
- ⁴ Mina tårar är min mat
dag och natt,
ty ständigt säger man till mig:
"Var är nu din Gud?"
- ⁵ Detta vill jag tänka på
när jag utgjuter min själ:
Jag gick i folkhopen,
vandrade med den till Guds hus
under jubelrop och tacksägelse,
en högtidsfirande skara.
- ⁶ Varför är du så bedrövad, min själ,
och så orolig i mig?
Sätt ditt hopp till Gud.
Jag skall åter få tacka honom
för frälsning genom honom.
- ⁷ Min Gud, min själ är bedrövad i mig.
Därför tänker jag på dig
i Jordans land och på Hermons höjder,
på Misars berg.
- ⁸ Djup ropar till djup
vid dånet av dina vattenfall.
Alla dina svallande böljor
går fram över mig.
- ⁹ Om dagen sänder Herren sin nåd
och om natten är hans sång hos mig,
en lovsång till mitt livs Gud.
- ¹⁰ Jag vill säga till Gud, min klippa:
"Varför har du glömt mig,
varför måste jag gå sörjande,
ansatt av fiender?"
- ¹¹ Det är som krossade man benen i min kropp,
när mina ovänner hånar mig

och ständigt säger till mig:
"Var är nu din Gud?"

¹² Varför är du så bedrövad, min själ,
och varför så orolig i mig?
Sätt ditt hopp till Gud,
ty jag skall åter få tacka honom,
min frälsning och min Gud.

Psalm 43

Fortsättning av föregående psalm

¹ Skaffa mig rätt, Gud,
för min talan mot ett kärlekslöst folk.
Rädda mig från falska och orättfärdiga människor.
² Ty du, Gud, är min starkhet,
varför har du förkastat mig?
Varför måste jag gå sörjande,
ansatt av fiender?
³ Sänd ditt ljus och din sanning.
Må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg,
till dina boningar,
⁴ så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig på harpa,
Gud, min Gud!

⁵ Varför är du så bedrövad, min själ,
och varför så orolig i mig?
Sätt ditt hopp till Gud,
ty jag skall åter få tacka honom,
min frälsning och min Gud.

Psalm 44

Bön när fienderna tycks segra

- ¹ För sångmästaren, en sång av Koras söner.
- ² Gud, med våra öron har vi hört,
våra fäder har berättat för oss
om den gärning du gjorde i deras tid, i forntidens dagar.
- ³ Det var du som med din hand fördrev hednafolken,
men dem planterade du.
Du förgjorde andra folk,
men dem lät du breda ut sig.
- ⁴ Det var ej med sitt svärd de intog landet,
deras egen arm gav dem ej seger,
utan din högra hand, din arm och ditt ansiktes ljus,
ty du älskade dem.
- ⁵ Det är du som är min konung, o Gud.
Ge befallning om Jakobs frälsning.
- ⁶ Genom dig skall vi slå ner våra fiender,
genom ditt namn trampa ner våra motståndare.
- ⁷ Jag litar inte på min båge,
mitt svärd kan inte frälsa mig.
- ⁸ Nej, du har frälst oss från våra ovänner,
dem som hatar oss låter du komma på skam.
- ⁹ Gud, vi lovar dig hela dagen,
ditt namn prisar vi för evigt. Sela.
- ¹⁰ Ändå har du förkastat oss
och låtit oss stå med skam,
du drar inte ut med våra härar.
- ¹¹ Du låter oss vika tillbaka för fienden
och de som hatar oss tar byte.
- ¹² Du låter oss bli uppätta som får,
du skingrar oss bland hednafolken.
- ¹³ Du säljer ditt folk för ingenting,
den vinst du gör är inte stor.
- ¹⁴ Du låter våra grannar håna oss,
från dem som bor omkring oss kommer spott och spe.
- ¹⁵ Du gör oss till ett ordspråk bland hednafolken,
du låter folken skaka på huvudet åt oss.
- ¹⁶ Hela dagen är min smälek inför mig,
blygsel täcker mitt ansikte,

¹⁷ när jag hör hånarens och baktalarens ord,
när jag ser fienden och den hämndgirige.

¹⁸ Allt detta har kommit över oss,
men vi har inte glömt dig
eller svikit ditt förbund.

¹⁹ Våra hjärtan vände sig inte bort,
våra steg vek inte av från din väg.

²⁰ Men du har krossat oss där schakaler bor
och låtit dödsskugga falla över oss.

²¹ Om vi hade glömt vår Guds namn
och sträckt ut våra händer mot en främmande gud,
²² skulle då inte Gud ha upptäckt det,
han som känner hjärtats hemligheter?

²³ Nej, för din skull dödas vi hela dagen,
vi räknas som slaktfår.

²⁴ Vakna upp! Varför sover du, Herre?
Vakna! Förkasta oss ej för alltid.

²⁵ Varför gömmer du ditt ansikte
och glömmer vårt lidande och betryck?

²⁶ Vår själ är nerböjd i stoftet,
vår kropp ligger nertryckt till jorden.

²⁷ Grip in och hjälp oss,
friköp oss för din nåds skull.

2 Korinthierbrevet 8

Insamlingen till församlingen i Jerusalem

⁸ Vi vill tala om för er, bröder, vilken nåd Gud har gett församlingarna i Makedonien. ² Fastän de varit hårt provade, har deras översvallande glädje och deras djupa fattigdom gjort dem överflödande rika^[a] på uppriktig hängivenhet. ³ De har gett efter sin förmåga, ja, över sin förmåga och helt frivilligt, det kan jag intyga. ⁴ Mycket enträget bad de oss om nåden att få delta i hjälpen åt de heliga. ⁵ Och de gav inte bara det vi hade hoppats, utan sig själva gav de, först och främst åt Herren och sedan åt oss, efter Guds vilja. ⁶ Därför bad vi Titus att också bland er slutföra den kärleksgärning som han redan hade påbörjat. ⁷ När ni nu har överflöd på allting, på tro, tal och kunskap, på hängivenhet och på

den kärlek som vi har väckt hos er, så överflöda också i denna kärleksgärning.

⁸ Jag säger inte detta som en befallning utan för att pröva om också er kärlek är äkta, när andra visar en sådan iver. ⁹ Ni känner ju vår Herre Jesu Kristi nåd. Han var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika. ¹⁰ Jag ger mitt råd i den här saken, därför att det är bäst för er, ni som redan i fjol var först både med att påbörja arbetet och att besluta om det. ¹¹ Fullfölj nu arbetet, så att ni som var villiga att besluta om det också genomför det efter de tillgångar ni har. ¹² Finns den goda viljan, så är den välkommen med vad den kan ha och bedöms inte efter vad den inte har. ¹³ Detta säger jag inte för att andra skall få det bättre och ni få det svårt, utan för att alla skall ha det lika. ¹⁴ Just nu kommer ert överflöd att avhjälpa deras brist, för att en annan gång deras överflöd skall avhjälpa er brist. Så blir det lika för alla, ¹⁵ som det står skrivet: Den som samlade mycket fick ingenting över, och den som samlade lite led ingen brist. ^(b)

¹⁶ Vi tackar Gud som i Titus hjärta har väckt samma hängivenhet^(c) för er. ¹⁷ Han inte bara lyssnade till vår uppmaning, utan ivrig som han var gav han sig i väg till er av egen fri vilja. ¹⁸ Tillsammans med honom har vi sänt den broder som får beröm i alla församlingarna för sitt arbete i evangeliets tjänst. ¹⁹ Och inte bara det, han är också vald av församlingarna till att följa med oss på resan med gåvan som vi har hand om, och det till Herrens ära och som bevis på vår villighet. ²⁰ Så undviker vi att någon kritiserar oss för hur vi tar hand om denna frikostiga gåva. ²¹ Vi är nämligen angelägna att göra det som är rätt, inte bara inför Herren utan också inför människor. ²² Tillsammans med dem har vi sänt ytterligare en broder. Honom har vi ofta och på många sätt provat, och han har då visat sig vara ivrig, särskilt nu, därför att han har så stort förtroende för er. ²³ När det gäller Titus, så är han min vän och medarbetare hos er, och vad beträffar våra andra bröder, så är de församlingarnas sändebud^(d) till Kristi ära. ²⁴ Ge dem nu inför församlingarna bevis på er kärlek och på att vi hade rätt, när vi berömde oss av er inför dem.

10 juli

St. Augustine av Hippo: "Om du inte förmår att ge ditt liv för din nästa, kan du åtminstone dela en del av det du har med henne eller honom. För om du inte ens kan ge av ditt överflöd till någon som behöver det, hur kan du då ge ditt liv för någon?"

Psaltaren

Psalm 45

Messiaskonungen och hans brud

¹ För sångmästaren, till "Liljornas" melodi. En läropsalm, en sång om kärlek, av Koras söner.

² Mitt hjärta flödar över av vackra ord,
jag säger: Min sång gäller en konung.
Min tunga är en snabb skrivares penna.

³ Du är den skönaste bland människors barn,
nåd är utgjuten över dina läppar.
Därför har Gud välsignat dig för evigt.

⁴ Bind svärdet vid din sida, du hjälte,
i ditt majestät och din härlighet.

⁵ Ha framgång i din härlighet
och drag ut till försvar för sanning,
ödmjukhet och rättfärdighet.
Din högra hand skall lära dig underbara gärningar.

⁶ Skarpa är dina pilar,
folk skall falla för dig,
konungens fiender skall träffas i hjärtat.

⁷ Gud, din tron står i evigheters evighet,
ditt rikes spira är rättens spira.

⁸ Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet.
Därför, Gud, har din Gud smort dig^[a] med glädjens olja
mer än dina medbröder.

⁹ Av myrra, aloe och kassia doftar alla dina kläder,

från elfenbenspalats gläder dig strängaspel.

¹⁰ Kungadöttrar har du som tärnor i ditt hov,
en drottning står vid din högra sida
i guld från Ofir.

¹¹ Hör, dotter, se och lyssna!
Glöm ditt folk och din faders hus!

¹² Låt konungen ha sin glädje i din skönhet,
ty han är din herre,
för honom skall du falla ner.

¹³ Dottern Tyrus kommer med gåvor,
de rika bland folket söker din gunst.

¹⁴ Full av härlighet är hon, kungadottern i gemaket,
av guldvirkat tyg består hennes dräkt.

¹⁵ I brokigt vävda kläder förs hon till konungen.
Jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig.

¹⁶ Under glädje och jubel förs de fram,
de tågar in i konungens palats.

¹⁷ I dina fäders ställe skall dina söner komma,
du skall sätta dem till furstar överallt i landet.

¹⁸ Ditt namn vill jag upphöja bland alla kommande släkten,
därför skall folken lova dig alltid och för evigt.

Psalm 46

Gud är vår borg

¹ För sångmästaren. En sång av Koras söner till alamót. [\[a\]](#)

² Gud är vår tillflykt och vår starkhet,
en hjälp i nöden, väl beprövad.

³ Därför skall vi inte frukta, om än jorden skakar
och bergen störtar ner i havsdjupet,

⁴ om än havets vågor brusar och svallar,
så att bergen bävar vid dess uppror. Sela.

⁵ En ström går fram med flöden som ger glädje åt Guds stad,
åt den Högstes heliga boning.

⁶ Gud bor där inne, den vacklar inte,
Gud hjälper den när morgonen gryr.

- ⁷ Hednafolken larmar, riken vacklar,
han låter sin röst höras,
 då smälter jorden.
- ⁸ Herren Sebaot är med oss,
 Jakobs Gud är vår borg. Sela.
- ⁹ Kom och skåda Herrens verk!
 Gärningar som väcker häpnad^(b) gör han på jorden.
- ¹⁰ Han stillar strider över hela jorden,
bågen bryter han sönder och bräcker spjutet,
vagnarna bränner han upp i eld.
- ¹¹ "Bli stilla och besinna att jag är Gud,
upphöjd bland hednafolken,
 upphöjd på jorden."
- ¹² Herren Sebaot är med oss,
 Jakobs Gud är vår borg. Sela.

Psalm 47

Gud är konung

- ¹ För sångmästaren, en psalm av Koras söner.
- ² Klappa i händerna, alla folk,
 höj jubel till Gud med fröjderop!
- ³ Ty Herren, den Högste, är fruktansvärd,
en stor konung över hela jorden.
- ⁴ Han lägger folk under oss,
 folkslag under våra fötter.
- ⁵ Han utväljer åt oss vår arvedel,
 Jakobs, hans älskades, stolthet. Sela.
- ⁶ Gud har farit upp under jubel,
 Herren, under basuners ljud.
- ⁷ Lovsjung Gud, lovsjung!
 Lovsjung vår konung, lovsjung!
- ⁸ Ty Gud är konung över hela jorden,
lovsjung honom med en psalm.
- ⁹ Gud är konung över hednafolken,
 Gud sitter på sin heliga tron.
- ¹⁰ Folkens främsta samlas

som Abrahams Guds folk.
Ty jordens sköldar tillhör Gud,
högt är han upphöjd.

Psalm 48

Konungens heliga stad

- ¹ En sång, en psalm av Koras söner.
- ² Stor är Herren och högt prisad
i vår Guds stad, på sitt heliga berg.
- ³ Skönt höjer det sig, hela jordens fröjd,
berget Sion längst upp i norr,
den store konungens stad.
- ⁴ Gud är i dess palats,
han har gjort sig känd som en tillflykt.
- ⁵ Se, kungarna slog sig samman,
tillsammans drog de fram.
- ⁶ De såg, då häpnade de,
blev förskräckta och flydde.
- ⁷ De greps där av bävan,
av vända som hos en barnaföderska,
- ⁸ som när Tarsisskeppen krossas av östanvinden.
- ⁹ Det vi har hört om får vi nu se
i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad.
Gud håller den vid makt till evig tid. Sela.
- ¹⁰ Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi är i ditt tempel.
- ¹¹ Såsom ditt namn, o Gud,
når också ditt lov intill jordens ändar,
din högra hand är full av rättfärdighet.
- ¹² Sions berg gläder sig,
Juda döttrar jublar
för dina domars skull.
- ¹³ Gå runt Sion, vandra omkring det,
räkna dess torn!
- ¹⁴ Ge akt på dess murar,
gå igenom dess palats,

så att ni kan berätta om det
för ett kommande släkte.
¹⁵ Ty sådan är Gud, vår Gud,
alltid och för evigt.
Han skall leda oss bortom döden.

Psalm 49

De rikas framgång är kort

- ¹ För sångmästaren, en psalm av Koras söner.
- ² Hör detta, alla folk,
lyssna, alla ni som lever i världen,
- ³ både hög och låg,
rik och fattig.
- ⁴ Min mun skall tala visdom,
mitt hjärtas tanke skall vara förstånd.
- ⁵ Jag vill böja mitt öra till visdomsord,
tyda mitt gåtfulla tal
till toner från lyran.
- ⁶ Varför skulle jag frukta under olyckans dagar,
när mina förföljares ondska omger mig?
- ⁷ De litar på sina ägodelar
och berömmar sig av sin stora rikedom.
- ⁸ Men sin broder kan ingen friköpa,
eller ge Gud lösepenning för honom.
- ⁹ För dyr är lösen för hans själ
och kan ej betalas till evig tid,
- ¹⁰ så att han skulle få leva för alltid
och inte se förgängelsen.
- ¹¹ Ty man ser att de visa dör,
att dårar och oförnuftiga går under liksom de
och måste lämna sina ägodelar åt andra.
- ¹² De tror att deras hus skall bestå för evigt,
deras boningar från släkte till släkte.
De uppkallar jordagods efter sina namn,
- ¹³ men mitt i sin härlighet
har en människa ingen beständighet,
hon är lik djuren som förgås.

¹⁴ Så går det dem som förtröstar på sig själva
och deras efterföljare som gläder sig åt deras ord. Sela.

¹⁵ Som en fårhjord drivs de ner i dödsriket,
döden blir deras herde.

De rättfärdiga skall råda över dem när morgonen gryr.
Deras gestalt förtärs av dödsriket,
de får ingen upphöjd boning.

¹⁶ Men Gud skall friköpa min själ
från dödsrikets våld,
han skall ta emot mig. Sela.

¹⁷ Frukta inte när en man blir rik,
när hans hus växer till i härlighet.

¹⁸ Av allt detta får han ingenting med sig vid sin död,
hans härlighet följer honom ej dit ner.

¹⁹ Om han än prisar sig välsignad under sitt liv,
om man än berömmar dig när du gör dig goda dagar,

²⁰ så skall hans själ gå till sina fäder,
till dem som aldrig mer ser ljuset.

²¹ En människa, som mitt i sin härlighet är utan förstånd,
är lik boskapen som förgås.

2 Korinthierbrevet 9

9 ¹ Egentligen behöver jag inte skriva till er om hjälpen till de heliga.

² Jag vet hur villiga ni är, och inför makedonierna brukar jag berömma mig av er goda vilja och berätta att Akaja har varit redo sedan i fjol. Er iver har sporrat de flesta. ³ Nu sänder jag ändå dessa bröder, för att vårt beröm av er i denna sak inte skall visa sig vara tomt prat och för att ni, som jag redan sagt, skall vara förberedda. ⁴ Annars får vi – för att inte säga ni – stå där och skämmas, när de makedonier som kommer med mig finner att ni, trots allt vårt förtroende för er, är oförberedda.

⁵ Därför anser jag det nödvändigt att be bröderna resa till er och i förväg göra i ordning den gåva som redan är utlovad, så att den kan ligga färdig som en frikostig gåva och inte vara snålt tilltagen.

⁶ Det säger jag: Den som sår sparsamt skall skörda sparsamt, och den som sår rikligt skall skörda rikligt. ⁷ Var och en må ge vad han har beslutat sig för i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång. Ty Gud älskar

en glad givare. ^[a] 8 Och Gud har makt att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk. ^[b] 9 Skriften säger: Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet. ^[c] 10 Han som ger såningsmannen säd till att så och bröd till att äta, skall ge er säd och mångdubbla den och låta er rättfärdighet bära god skörd. 11 Då blir ni rika på allt och kan vara frikostiga i allt, och det kommer att föra med sig att man tackar Gud när vi överlämnar gåvan. 12 Den tjänst ni utför med denna insamling bidrar inte bara till att fylla de heligas behov, utan bär också rik frukt genom deras många tacksägelser till Gud. 13 När ni nu består provet i denna tjänst, kommer de att prisa Gud för att ni lydigt bekänner er till Kristi evangelium och med så gott hjärta delar gemenskapen med dem och med alla. 14 De kommer också själva att be för er och längta efter er på grund av Guds överväldigande nåd mot er. 15 Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva.

11 juli

St. Benedikt av Nursia: "Tag lärdom av allt du gör, så kommer du inte att bli besviken på något du gjort."

Psaltaren

Psalm 50

Herrens dom över sitt folk

¹ En psalm av Asaf.

Gud, Herren Gud, har talat,
han kallar på jorden från öster till väster.

² Från Sion, fullkomlig i skönhet,
träder Gud fram i glans.

³ Vår Gud kommer, han skall ej tiga.
Förtärande eld går framför honom
och kring honom stormar det våldsamt.

⁴ Han kallar på himlen där ovan
och på jorden för att döma sitt folk:

⁵ "Församla till mig mina fromma,
som sluter förbund med mig vid offer."

⁶ Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
ty Gud är den som dömer. Sela.

⁷ "Hör, mitt folk, jag vill tala,
Israel, jag vill vittna mot dig:

Jag är Gud, din Gud.

⁸ Det är inte för dina slaktoffer
jag vill gå till rätta med dig,
dina brännoffer har jag alltid inför mig.

⁹ Jag vill inte ta tjurar ur ditt hus
eller bockar ur dina fållor,

¹⁰ ty alla skogens djur är mina,
boskapen på de tusen bergen.

¹¹ Jag känner alla fåglar på bergen,
allt som rör sig på marken är mitt.

¹² Om jag hungrade skulle jag inte säga det till dig,
ty hela jorden är min med allt den rymmer.

¹³ Skulle jag äta tjurars kött
eller dricka bockars blod?

¹⁴ Nej, offra lovets offer åt Gud
och infria dina löften till den Högste.

¹⁵ Ropa till mig på nödens dag,
så skall jag rädda dig, och du skall ära mig."

¹⁶ Men till den ogudaktige säger Gud:

"Hur kan du tala om mina stadgar
och ta mitt förbund på din tunga,

¹⁷ du som hatar tillrättavisning

och kastar mina ord bakom dig?
18 Om du ser en tjuv håller du med honom,
och med äktenskapsbrytare ger du dig i lag.
19 Du sprider ondska med din mun
och väver samman svek med din tunga.
20 Du sitter och förtalar din bror,
du hånar din mors son.
21 Sådant gör du och jag tiger.
Då tror du att jag är som du.
Men jag skall straffa dig
och låta dina ögon se det.

22 Lägg märke till detta,
ni som glömmar Gud,
så att jag inte sliter er i stycken utan räddning:
23 Den som offrar lovets offer ärar mig.
Den som ger akt på vägen,
skall jag låta se Guds frälsning."

Psalm 51

Bön om syndernas förlåtelse

1 För sångmästaren, en psalm av David, ² när profeten Natan kom till honom, sedan han hade gått in till Bat-Seba.

3 Gud, var mig nådig enligt din godhet,
utplåna mina överträdelser enligt din stora barmhärtighet.
4 Två mig ren från min missgärning,
rena mig från min synd.
5 Ty jag känner mina överträdelser
och min synd är alltid inför mig.
6 Det är mot dig jag har syndat
och gjort det som är ont i dina ögon.
Du är rättfärdig när du talar,
du är ren när du dömer.
7 Se, i synd är jag född,
och i synd blev jag till i min moders liv.
8 Du vill ju ha sanning i mitt innersta,
lära mig då vishet i mitt hjärtas djup.
9 Rena mig med isop, så att jag blir ren,

- två mig, så att jag blir vitare än snö.
- ¹⁰ Låt mig få höra fröjd och glädje,
låt de ben som du har krossat få jubla.
- ¹¹ Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
utplåna alla mina missgärningar.
- ¹² Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta
och ge mig på nytt en frimodig ande.
- ¹³ Förkasta mig inte från ditt ansikte
och tag inte din helige Ande ifrån mig.
- ¹⁴ Låt mig åter få jubla över din frälsning
och håll mig uppe med en villig ande.
- ¹⁵ Jag vill lära överträdarna dina vägar,
så att syndare omvänder sig till dig.
- ¹⁶ Rädda mig från blodskulder, Gud,
du min frälsnings Gud,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
- ¹⁷ Herre, öppna mina läppar,
så skall min mun förkunna ditt lov.
- ¹⁸ Slaktoffren gläder dig inte,
annars skulle jag ge dig sådana,
brännoffren tycker du inte om.
- ¹⁹ Offer som Gud vill ha är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
föraktar du inte, Gud.
- ²⁰ Gör väl mot Sion i din nåd,
bygg upp Jerusalems murar.
- ²¹ Då skall du glädja dig åt rätta offer,
brännoffer och heloffer,
då skall tjurar offras på ditt altare.

Psalm 52

Tröst mot våld och onda tungor

¹ För sångmästaren, en sång av David, ² när edomiten Doeg kom och sade till Saul: "David har gått in i Ahimeleks hus."

³ Varför skryter du med det onda, du som är så mäktig?
Guds nåd varar för alltid.

- ⁴ Din tunga tänker ut fördärv,
den är lik en skarp rakkniv,
du handlar bedrägligt.
- ⁵ Du älskar ont mer än gott,
lögn mer än sanning. Sela.
- ⁶ Du älskar allt tal som gör skada,
du falska tunga.
- ⁷ Därför skall Gud slå ner dig för alltid,
gripa dig och rycka dig ut ur din hydda,
utrota dig ur de levandes land. Sela.
- ⁸ De rättfärdiga skall se det och frukta,
de skall le åt honom:
- ⁹ "Se, där är en man
som ej gjorde Gud till sitt värn!
Han litade på sin stora rikedom,
han sökte styrka genom att roffa åt sig."
- ¹⁰ Men jag är som ett grönskande olivträd i Guds hus.
Jag förtröstar på Guds nåd,
alltid och för evigt.
- ¹¹ Jag skall alltid tacka dig
för vad du har gjort.
Inför dina fromma skall jag hoppas på ditt namn,
ty det är gott.

Psalm 53

De gudlösas dårskap

- ¹ För sångmästaren, till mahalát,^[a] en sång av David.
- ² Dåren säger i sitt hjärta:
"Det finns ingen Gud."
Onda och avskyvärda är deras gärningar,
ingen finns som gör det goda.
- ³ Gud blickar ner från himlen
på människors barn
för att se om det finns någon förständig,
någon som söker Gud.
- ⁴ Alla har avfallit,
alla är fördärvade.

Ingen finns som gör det goda,
inte en enda.

⁵ Förstår de ingenting,
alla dessa ogärningsmän,
som äter mitt folk som om de åt bröd
och som inte åkallar Gud?

⁶ Där grips de av förfäran
men ingenting finns att frukta,
ty Gud skingrar deras ben
när de lägrar sig mot dig.
Du låter dem komma på skam,
ty Gud har förkastat dem.

⁷ O att det från Sion kom frälsning för Israel!
När Gud gör slut på sitt folks fångenskap,
då skall Jakob jubla, Israel glädja sig.

Psalm 54

Bön om räddning från fiender

¹ För sångmästaren, med stränginstrument, en sång av David, ² när sifiterna kom och sade till Saul: "David håller sig gömd hos oss."

³ Gud, fräls mig genom ditt namn,
skaffa mig rätt genom din makt.

⁴ Gud, hör min bön,
lyssna till orden från min mun.

⁵ Ty främlingar reser sig upp mot mig,
våldsmän står efter mitt liv.
De har ej Gud för sina ögon. Sela.

⁶ Se, Gud är min hjälpare,
Herren uppehåller min själ.

⁷ Det onda skall falla tillbaka på mina förföljare,
förgör dem, du som är trofast.

⁸ Med villigt hjärta vill jag offra till dig,
jag skall prisa ditt namn, Herre,
ty det är gott.

⁹ Ur all nöd räddar han mig,
mitt öga ser mina fienders fall.

2 Korinthierbrevet 10

Paulus försvarar sin apostlatjänst

10 Jag, Paulus, som saknar självförtroende när jag står ansikte mot ansikte med er och är så modig när jag är långt borta, jag uppmanar er vid Kristi mildhet och godhet ² och ber: tvinga mig inte att vid min ankomst uppträda med det mod och den bestämdhet som jag inte tvekar att använda mot somliga, som menar att vi går fram på världens vis. ³ Ty även om vi lever här i världen, strider vi inte på världens sätt. ⁴ De vapen vi strider med är inte svaga utan har makt inför Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner tankebyggnader ⁵ och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. Och vi gör varje tanke till en lydig fånge hos Kristus ⁶ och är beredda att straffa all olydnad, så snart ni har blivit fullkomligt lydiga.

⁷ Se vad som ligger i öppen dag: om någon är övertygad om att han tillhör Kristus, då skall han ha klart för sig att liksom han tillhör Kristus, så gör också vi det. ⁸ Ja, även om jag skulle berömma mig ännu mer av den makt som Herren har gett oss för att bygga upp och inte för att bryta ner er, så skulle jag inte behöva skämmas. ⁹ Jag vill inte att man skall få det intrycket att jag vill skrämma er med mina brev. ¹⁰ Hans brev, säger man, har väl tyngd och kraft, men när han kommer själv är han svag, och man föraktar det han säger. ¹¹ Den som påstår det skall veta att sådana vi är i ord, i våra brev, när vi är frånvarande, sådana är vi i handling, när vi är hos er.

¹² Inte så att vi vågar jämföra eller mäta oss med somliga av dem som rekommenderar sig själva. När de mäter sig med sig själva och jämför sig med sig själva, förstår de ingenting. ¹³ Vi för vår del går inte till överdrift när vi berömmar oss, utan vi håller oss inom gränsen för det område som Gud har mätt ut åt oss, att vi skulle nå fram även till er. ¹⁴ Vi går inte för långt i vårt beröm, vilket vi hade gjort om vi aldrig nått fram till er. Vi har ju kommit ända fram till er med Kristi evangelium. ¹⁵ Vi vill inte berömma oss omåttligt av andras arbete. Men när er tro växer till, hoppas vi att vårt arbetsfält hos er skall utvidgas kraftigt. ¹⁶ Då kan vi predika evangelium i trakter bortom ert område och behöver inte berömma oss av det som är utträttat på någon annans område. ¹⁷ Den som berömmar sig skall berömma sig av Herren. ¹⁸ Det är inte den

som rekommenderar sig själv som består provet, utan den som Herren rekommenderar.

12 juli

Ignatius av Antiokia: "Därför uppmanar jag er – inte jag men kärleken hos Yeshua – ät endast kristen mat ! Håll er borta från främmande saker, med vilket jag menar olika heresier. De blandar Yeshua med sina egna läror och säger saker som är undermåliga att tro på. Det är som om de ger oss en giftig dryck uppblandad i sött vin, så att den som inget anar, dricker det hela beredvilligt och orsakar sin död i en form av njutning."

Psaltaren

Psalm 55

Bön på grund av falska vänner

¹ För sångmästaren, med stränginstrument, en sång av David.

² Lyssna, Gud, till min bön,
dölj dig inte när jag ber om nåd.

³ Hör på mig och svara mig:
I mitt bekymmer är jag utan ro
och måste klaga,

⁴ när fienden ropar,

när den ogudaktige skriar.
Ty de vältrar ondska över mig,
i sin vrede förföljer de mig.
⁵ Mitt hjärta ängslas i mitt bröst,
dödens fasor faller över mig.
⁶ Frukten och bävan drabbar mig,
förfäran lamslår mig.
⁷ Jag tänkte: Om jag ändå hade vingar som duvan!
Då skulle jag flyga bort och söka mig ett bo.
⁸ Långt bort skulle jag fly,
jag skulle bosätta mig i öknen. Sela.
⁹ Jag skulle skynda mig att söka skydd
undan stormvind och oväder.

¹⁰ Förvirra dem, Herre,
gör deras tungor oense,
ty våld och strid ser jag i staden.
¹¹ Dag och natt går de omkring den,
uppe på dess murar.
Ondska och olycka råder därinne.
¹² Den är full av fördärv,
förtryck och svek viker ej från dess torg.
¹³ Det är inte en fiende som hånar mig,
det kunde jag stå ut med.
Det är inte min ovän som förhäver sig mot mig,
för honom kunde jag gömma mig.
¹⁴ Men det är du, min jämlike,
min vän och förtrogne –
¹⁵ vi som levde i ljuvlig förtrolighet,
vi som gick till Guds hus i högtidsskaran.
¹⁶ Låt döden komma över dem,
låt dem fara levande ner i dödsriket,
ty ondska råder i deras boning,
i deras hjärta.
¹⁷ Men jag ropar till Gud,
och Herren skall frälsa mig.
¹⁸ Afton, morgon och middag
vill jag sucka och klaga,
och han skall höra min röst.
¹⁹ Han friköper min själ och ger den frid
så att de inte kan komma mig nära,

ty de är många som står mig emot.
²⁰ Gud skall höra mig och förödmjuka dem,
han som sitter på sin tron sedan urminnes tid. Sela.
Ty de ändrar sig inte,
de fruktar inte Gud.
²¹ Den mannen bär hand på sina vänner,
han bryter sitt förbund.
²² Orden i hans mun är halare än smör,
men stridslust fyller hans hjärta.
Hans ord är lenare än olja,
ändå är de dragna svärd.

²³ Kasta din börda på Herren,
han skall uppehålla dig.
Aldrig skall han låta den rättfärdige vackla.
²⁴ Du Gud skall störta dem ner
i fördärvets grop.
De blodtörstiga och falska
skall inte nå sin halva ålder.
Men jag förtröstar på dig.

Psalm 56

Förtröstansfull bön under förföljelse

¹ För sångmästaren, efter "Den stumma duvan i fjärran". En sång av David, när filisteerna grep honom i Gat.

² Var mig nådig, Gud,
ty människor vill ta mitt liv,
stridslystet angriper de mig hela tiden.
³ Ständigt står mina förföljare efter mitt liv,
de är många som i högmod strider mot mig.

⁴ När fruktan kommer över mig
förtröstar jag på dig.
⁵ Med Guds hjälp skall jag prisa hans ord,
på Gud förtröstar jag och fruktar inte.
Vad kan det som är kött göra mig?

⁶ Ständigt förvränger de mina ord,
alla deras tankar går ut på att skada mig.

⁷ De gaddar sig samman, de lägger försåt,
de vaktar på mina steg,
de står efter mitt liv.

⁸ Skulle de räddas i sin ondska?
Nej, slå ner folken i din vrede, Gud.

⁹ Du håller räkning på mina flykt dagar.
Samla mina tårar i din skål,
de står ju i din bok.

¹⁰ Mina fiender måste vika tillbaka
när jag ropar till dig.

Detta vet jag, ty Gud är med mig.

¹¹ Med Guds hjälp skall jag prisa hans ord,
med Herrens hjälp skall jag prisa hans ord.

¹² På Gud förtröstar jag och fruktar inte.
Vad kan människor göra mig?

¹³ Jag har löften att infria till dig, Gud,
jag vill ge dig looffer.

¹⁴ Ty du har räddat min själ från döden
och mina fötter från fall,
så att jag kan vandra inför Gud
i de levandes ljus.

Psalm 57

Bön och lovsång i nöden

¹ För sångmästaren, "Fördärva inte", en sång av David, när han flydde för Saul och var i grottan.

² Var mig nådig, Gud, var mig nådig!
Ty till dig flyr min själ,
under dina vingars skugga tar jag min tillflykt
till dess att faran är över.

³ Jag ropar till Gud, den Högste,
till Gud, som gör allt för mig.

⁴ Han sänder sin hjälp från himlen och frälsar mig,
när jag smädas av mina förföljare. Sela.

Gud sänder sin nåd och sin sanning.

⁵ Min själ är omgiven av lejon,
jag måste ligga bland eldsprutare,
bland människor som har tänder
som spjut och pilar
och tungor skarpa som svärd.

⁶ Visa din höghet över himlarna, Gud,
och din härlighet över hela jorden.

⁷ De lägger ut nät för mina fötter,
min själ böjs ner.
De gräver en grop för mig,
men de faller själva i den. Sela.

⁸ Mitt hjärta är frimodigt, Gud,
mitt hjärta är frimodigt,
jag vill sjunga och lovprisa.

⁹ Vakna upp, min ära,
vakna upp psaltare och harpa!
Jag vill väcka morgonrodnaden.

¹⁰ Jag vill tacka dig bland folken, Herre,
jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.

¹¹ Ty din nåd räcker upp till himlen
och din sanning ända upp till skyarna.

¹² Visa din höghet över himlarna, Gud,
och din härlighet över hela jorden.

Psalm 58

Gud skall döma de orättfärdiga

¹ För sångmästaren, "Fördärva inte", en sång av David.

² För ni verkligen rättfärdighetens talan, när ni tiger?
Dömer ni rätta domar, ni människors barn?

³ Nej, i hjärtat gör ni upp onda planer,
era händer banar väg för våld i landet.

⁴ De ogudaktiga är avfälliga
ända från födelsen,
de lögnaktiga far vilse
alltifrån moderlivet.

- ⁵ De har gift i sig, likt ormens gift.
De liknar en döv huggorm,
som tillsluter sitt öra
- ⁶ så att han inte hör ormtjusaren,
som är så skicklig att besvärja.
- ⁷ Gud, krossa tänderna i deras mun,
bryt sönder de unga lejonens käkar, Herre!
- ⁸ Låt dem försvinna
likt vatten som rinner bort.
När någon skjuter sina pilar,
låt dem vara utan udd.
- ⁹ Låt honom vara lik snigeln,
som löses upp och utplånas,
lik en kvinnas ofullgångna foster
som inte får se solen.
- ¹⁰ Innan era grytor känner hettan från törnet
skall han svepa bort det med en stormvind
vare sig det är friskt eller brinner.
- ¹¹ Den rättfärdige skall glädja sig, när han ser hämnden,
han skall tvätta sina fötter i den ogudaktiges blod.
- ¹² Och människorna skall säga:
"Den rättfärdige får sin lön,
det finns en Gud som dömer på jorden."

Psalm 59

Den oskyldiges bön mot fienders försåt

- ¹ För sångmästaren, "Fördärva inte", en sång av David, när Saul sände män för att bevaka huset och döda honom.
- ² Rädda mig, min Gud, från mina fiender,
beskydda mig för mina motståndare.
- ³ Rädda mig från ogärningsmännen,
fräls mig från blodtörstiga män.
- ⁴ De ligger i försåt för mig,
mäktiga män gaddar ihop sig mot mig,
utan att jag gjort någon överträdelse eller synd, Herre.
- ⁵ Utan att jag begått någon missgärning,

rusar de fram och gör sig redo.

Vakna, kom till mig och se!

⁶ Herre Gud Sebaot, Israels Gud,
vakna upp och ställ alla folk till svars,
skona ingen som handlar trolöst! Sela.

⁷ Var afton kommer de tillbaka,
de tjuter som hundar
och stryker omkring i staden.

⁸ Se vad deras munnar spyr ut,
svärd är på deras läppar,
de tänker: "Vem hör oss?"

⁹ Men du, Herre, ler åt dem,
du bespottar alla hednafolk.

¹⁰ Min^[a] styrka, till dig vill jag hålla mig,
ty du, Gud, är min borg.

¹¹ Min Gud kommer mig till mötes med sin nåd,
Gud låter mig se mina förföljares fall.

¹² Dräp dem inte, så att mitt folk inte glömmer det.
Låt dem irra omkring genom din kraft,
störta ner dem, Herre, du vår sköld!

¹³ Vart ord på deras läppar
är en synd i deras mun.
Låt dem fångas i sitt högmod
genom den förbannelse och lögn som de talar.

¹⁴ Förgör dem i vrede,
förgör dem, så att de ej mer finns till!
Låt dem veta att det är Gud som härskar i Jakob,
ja, till jordens yttersta ändar. Sela.

¹⁵ Var afton kommer de tillbaka,
de tjuter som hundar
och stryker omkring i staden.

¹⁶ De strövar omkring efter föda
och gnyr om de inte blir mätta.

¹⁷ Men jag vill sjunga om din makt
och jubla var morgon över din nåd.

Ty du är en borg för mig,
en tillflykt när jag är i nöd.

¹⁸ Min styrka, dig vill jag lovsjunga,
ty du, Gud, är min borg, min nåds Gud.

Psalm 60

Bön om räddning

¹ För sångmästaren, efter "Vittnesbördets lilja", en sång till lärdom. ² Av David, när han var i strid med Aram-Naharajim och Aram-Soba, och Joab kom tillbaka och slog edomiterna i Saltdalen, tolv tusen man.

³ Gud, du har förkastat och skingrat oss,
du har varit vred, upprätta oss igen.

⁴ Du har kommit jorden att bäva och rämna.
Hela nu dess sprickor, ty den vacklar.

⁵ Du har låtit ditt folk uppleva hårda ting,
du har givit oss vin att dricka, så att vi raglar.

⁶ Men åt dem som fruktar dig gav du ett baner
att hålla upp för sanningens skull.^[a] Sela.

⁷ För att dina älskade skall räddas,
fräls oss med din högra hand och bönhör oss.

⁸ Gud har talat i sin helgedom:

"Jag skall triumfera, jag skall utskifta Sikem
och mäta upp Suckots dal.

⁹ Gilead är mitt, mitt är Manasse,
Efraim är mitt huvuds värn,
Juda min härskarstav.

¹⁰ Moab är mitt tvättfat,
på Edom kastar jag min sko.^[b]
Bryt ut i jubel över mig, du filisteernas land!"

¹¹ Vem skall föra mig till den fasta staden,
vem leder mig till Edom?

¹² Har inte du, Gud, förkastat oss,
så att du ej mer drar ut med våra härar?

¹³ Ge oss hjälp mot ovännen,
människors hjälp är utan värde.

¹⁴ Med Gud kan vi göra mäktiga ting,
han skall trampa ner våra fiender.

2 Korinthierbrevet 11: 1–11

Paulus och de falska apostlarna

11 Om ni ändå kunde stå ut med lite dårskap från min sida. Ja, visst står ni ut med mig, ² eftersom jag brinner av iver^[a] för er med den eld som kommer från Gud. Jag har trolovat er med en enda man, för att föra fram en ren jungfru inför Kristus. ³ Men jag är rädd för att liksom ormen med sin list bedrog Eva, så skall också era sinnen fördärvas och vändas bort från den uppriktiga och rena troheten mot Kristus. ⁴ Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en främmande ande eller ett främmande evangelium som ni tidigare inte tagit emot, då fördrar ni det bara alltför väl. ⁵ Jag menar inte att jag på något sätt är underlägsen dessa väldiga apostlar. ⁶ Även om jag inte är någon vältalare, saknar jag inte kunskap. Den har vi alltid och på alla sätt lagt fram för er.

⁷ Eller var det en synd jag begick, när jag ödmjukade mig för att ni skulle upphöjas och predikade Guds evangelium för er utan ersättning?

⁸ Andra församlingar plundrade jag genom att ta emot lön för att kunna tjäna er. ⁹ Och när jag var hos er och saknade något, låg jag ingen till last, ty bröderna^[b] som kom från Makedonien försåg mig med vad jag behövde. På allt sätt aktade jag mig för att vara en börda för er, och det vill jag fortsätta med. ¹⁰ Lika säkert som Kristi sanning finns i mig skall man i Akajas bygder^[c] inte ta ifrån mig den berömmelsen. ¹¹ Varför? Därför att jag inte älskar er? Gud vet att jag gör det.

13 juli

St. Teresa av Anderna (till en god vän): "Det kommer aldrig att vara en åtskillnad mellan våra själar. Jag kommer att leva i Honom. Sök efter Yeshua och i Honom finner ni mig. Där kan vi tre fortsätta våra intima konversation, de samtal vi kommer att föra i all evighet."

Psaltaren

Psalm 61

Kungens bön om välsignelse

¹ För sångmästaren, till stränginstrument, av David.

² Gud, hör mitt rop,
lyssna till min bön!

³ Från jordens ände ropar jag till dig,
ty mitt hjärta försmäktar.
För mig upp på en klippa som är högre än jag.

⁴ Ty du är min tillflykt,
ett starkt torn mot fienden.

⁵ Låt mig bo i ditt tält för evigt
och ta min tillflykt under dina vingars skugga. Sela.

⁶ Du, Gud, hör mina löften,
du ger mig det arv som tillhör dem
som fruktar ditt namn.

⁷ Du förökar kungens dagar,
hans år skall vara från släkte till släkte.

⁸ Han skall sitta på sin tron inför Gud för evigt.
Låt din nåd och sanning bevara honom.

⁹ Då skall jag alltid lovsjunga ditt namn
och infria mina löften dag efter dag.

Psalm 62

En tröstepsalm

¹ För sångmästaren, till Jedutun, en psalm av David.

- ² Endast hos Gud söker min själ sin ro,
från honom kommer min frälsning.
- ³ Endast han är min klippa och min frälsning,
min borg, jag skall inte vackla.
- ⁴ Hur länge vill ni rasa mot denne man,
tillsammans slå ner honom
som om han vore en lutande vägg,
en nerbruten mur?
- ⁵ De rådslår om att stöta honom ner från hans höjd.
De älskar lögn,
med munnen välsignar de,
men i sitt innersta förbannar de. Sela.
- ⁶ Endast i Gud har du din ro, min själ,
ty från honom kommer mitt hopp.
- ⁷ Endast han är min klippa och min frälsning,
min borg, jag skall inte vackla.
- ⁸ Hos Gud är min frälsning och min ära,
min starka klippa, min tillflykt har jag i Gud.
- ⁹ Förtrösta alltid på honom, du folk,
utgjut era hjärtan för honom.
Gud är vår tillflykt. Sela.
- ¹⁰ Människobarn är bara en vindpust,
myndiga herrar fulla av lögn.
I vågskålen är de för lätta,
tillsammans väger de mindre än luft.
- ¹¹ Lita inte på våld
sätt inte ert hopp till stulet gods.
Fäst inte hjärtat vid rikedom,
även om den växer.
- ¹² En gång har Gud sagt det,
två gånger har jag hört det:
Hos Gud är makten,
- ¹³ och hos dig, Herre, är nåd.
Du lönar var och en efter hans gärningar.

Psalm 63

Längtan efter Gud och förtröstan på honom

¹ En psalm av David när han var i Juda öken.

² Gud, du är min Gud,
tidigt om morgonen söker jag dig.
Min själ törstar efter dig,
min kropp längtar efter dig
i ett torrt land som försmäktar utan vatten.
³ Jag söker dig i helgedomen
för att se din makt och härlighet.
⁴ Ty din nåd är bättre än liv,
mina läppar skall prisa dig.
⁵ Jag skall lova dig så länge jag lever,
i ditt namn skall jag lyfta mina händer.

⁶ Min själ blir mättad av utsökta rätter.
Med jublande läppar lovsjunger min mun,
⁷ när jag kommer ihåg dig på min bädd
och tänker på dig under nattens timmar.
⁸ Ty du är min hjälp,
under dina vingars skugga jublar jag.
⁹ Min själ håller sig till dig,
din högra hand uppehåller mig.

¹⁰ Men dessa som står efter mitt liv
och vill förgöra det,
de skall fara ner i jordens djup.
¹¹ De skall överlämnas åt svärdet,
de skall bli schakalers byte.
¹² Men kungen skall glädja sig i Gud.
Var och en som svär vid honom skall prisa sig lycklig,
ty de lögnaktigas mun skall bli tillstoppad.

Psalm 64

Bön om beskydd mot onda anslag

¹ För sångmästaren, en psalm av David.
² Gud, hör min röst när jag klagar,
bevara mitt liv, ty fienden förskräcker mig.
³ Göm mig för de ondas hemliga planer,
för ogärningsmännens larmande hop.

⁴ Ty de gör sina tungor skarpa som svärd,
bittra ord lägger de an som pilar
⁵ för att i hemlighet skjuta på den oskyldige.
Plötsligt skjuter de på honom utan att frukta.
⁶ De uppmuntrar varandra i sitt onda uppsåt,
de talar om hur de skall lägga ut snaror.
De säger: "Vem skulle se oss?"
⁷ De smider sina onda planer och säger:
"Nu är vi färdiga med det vi tänkt ut!"
Ja, människans hjärta och inre är outgrundligt.

⁸ Då skjuter Gud en pil mot dem,
plötsligt blir de sårade.
⁹ De bringas på fall av sina egna tungor,
alla som ser dem skakar på huvudet.
¹⁰ Människorna grips av skräck,
de förkunnar vad Gud har gjort,
de inser att det är hans verk.
¹¹ Den rättfärdige gläder sig i Herren
och tar sin tillflykt till honom.
Alla rättsinniga prisar sig lyckliga.

Psalm 65

Guds godhets rikedom

¹ För sångmästaren, en psalm av David, en sång.

² Gud, dig lovar man i stillhet i Sion,
till dig får man infria löften.
³ Du som hör bön,
till dig kommer alla människor.

⁴ Syndiga gärningar är mig övermäktiga,
du är den som sonar våra överträdelser.
⁵ Salig är den som du utväljer
och låter komma dig nära,
han får bo i dina gårdar.
Låt oss bli mättade av det goda i ditt hus,
det heliga i ditt tempel.
⁶ Du bönhör oss i rättfärdighet

med gärningar som väcker förundran,
du, vår frälsnings Gud,
som är en tillflykt för alla jordens ändar
och för havet i fjärran.
⁷ Du gör bergen fasta genom din kraft,
du är rustad med makt.
⁸ Du stillar havens brus,
deras böljors brus och folkens larm.
⁹ De som bor vid jordens ändar
häpnar för dina tecken,
österland och västerland uppfyller du med jubel.

¹⁰ Du tar dig an jorden och vattnar den,
du gör den mycket rik.
Guds källa har vatten till fyllest.
Du skaffar säd åt människorna,
när du så bereder jorden.
¹¹ Dess fåror vattnar du
och jämnar det som är upplöjt.
Med regnskurar mjukar du upp jorden
och välsignar det som växer på den.
¹² Du kröner året med ditt goda,
dina fotspår dryper av fetma.
¹³ Betesmarkerna i öknen dryper,
höjderna klär sig i glädje.
¹⁴ Ängarna är fulla av hjordar,
dalarna är täckta med säd.
Man höjer jubelrop och sjunger.

Psalm 66

Tacksägelse och lovsång

¹ För sångmästaren, en sång, en psalm.

Höj jubel till Gud, alla länder!

² Lovsjung hans namns ära,
ge honom ära och pris.

³ Säg till Gud:
Hur förunderliga är ej dina gärningar!
Så stor är din makt

att dina fiender kryper för dig.

⁴ Alla länder skall tillbe och lovsjunga dig,
de skall lovsjunga ditt namn. Sela.

⁵ Kom och se vad Gud har gjort,
gärningar som väcker förundran bland människors barn.

⁶ Han förvandlade havet till torrt land,
de gick till fots genom vattnen.

Där gladdes vi över honom.

⁷ Genom sin makt härskar han för evigt,
hans ögon ger akt på hednafolken.
De upproriska skall inte kunna resa sig. Sela.

⁸ Prisa, ni folk, vår Gud,
låt hans lov ljuda högt,

⁹ ty han har givit vår själ liv,
han har inte låtit vår fot vackla.

¹⁰ Väl prövade du oss, Gud,
du luttrade oss som silver luttras.

¹¹ Du lät oss fastna i nätet,
du lade en tung börda på vår rygg.

¹² Du lät människor fara fram över vårt huvud,
vi gick genom eld och vatten.

Men du förde oss ut och gav oss överflöd.

¹³ Jag kommer till ditt hus med brännoffer,
jag vill infria mina löften till dig,

¹⁴ löften som kom över mina läppar
och som min mun talade när jag var i nöd.

¹⁵ Brännoffer av feta djur vill jag bära fram till dig
tillsammans med röken från baggar.
Jag vill offra både tjurar och bockar. Sela.

¹⁶ Kom och hör, alla ni som fruktar Gud,
jag vill låta er veta
vad han har gjort för min själ.

¹⁷ Till honom ropade jag med min mun
och lovsång var på min tunga.

¹⁸ Hade jag haft onda avsikter i mitt hjärta
skulle Herren inte ha hört mig.

¹⁹ Men nu har Gud hört mig,
han har lyssnat till min bön.

²⁰ Välsignad vare Gud,
som inte har förkastat min bön
eller tagit sin nåd ifrån mig!

2 Korinthierbrevet 11

Apostelns försvarstal

¹⁶ Jag upprepar: ingen får ta mig för en dåre. Men när ni nu gör det, ta då emot mig som en dåre, så att också jag kan berömma mig lite. ¹⁷ Vad jag nu säger, det säger jag inte som Herren skulle säga utan som i dårskap, i den fasta övertygelsen att jag har skäl att berömma mig. ¹⁸ Eftersom många berömmar sig själva, vill också jag göra det. ¹⁹ Ni står gärna ut med dårar, ni som är så kloka. ²⁰ Ni finner er i att man gör er till slavar, att man utnyttjar och utsuger er, att man uppträder utmanande och slår er i ansiktet. ²¹ Till min skam måste jag säga att vi har varit för svaga till det.

Men vad andra vågar skryta med – jag talar som en dåre – det vågar jag också. ²² Är de hebreer? Det är jag också. Är de israeliter? Det är jag också. Är de Abrahams barn? Det är jag också. ²³ Är de Kristi tjänare? Det är jag ännu mer, för att nu tala likt en dåre. Jag har arbetat mer, suttit i fängelse mer, fått hugg och slag i överflöd och ofta svävat i livsfara. ²⁴ Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio gisselslag, så när som på ett, ^[d] ²⁵ tre gånger har jag blivit piskad med spö, en gång har jag blivit stenad, tre gånger har jag lidit skeppsbrott, ett helt dygn låg jag i det djupa vattnet. ²⁶ Jag har ofta varit på resor, utstått faror på floder, faror bland rövare, faror från landsmän, faror från hedningar, faror i städer, i öknar och på hav, faror bland falska bröder, ²⁷ allt under arbete och slit, ofta under vaknätter, under hunger och törst, ofta utan mat, frusen och naken. ²⁸ Förutom allt detta har jag den dagliga uppgiften, omsorgen om alla församlingarna. ²⁹ Vem är svag utan att jag är svag? Vem kommer på fall utan att jag blir upptänd av iver? ³⁰ Om jag måste berömma mig, vill jag berömma mig av min svaghet. ³¹ Herren Jesu Gud och Fader, som är välsignad i evighet, vet att jag inte ljuger. ³² I Damaskus lät kung Aretas ^[e] ståthållare bevaka staden för att gripa mig. ³³ Och från en öppning firades jag ner i en korg utefter muren och undkom honom.

14 juli

San Camillo de Lellis: "Jag ger inte en krona för detta liv om vår Herre endast ger mig ett litet hörn av paradiset."

Psaltaren

Psalm 67

Önskan om Guds välsignelse

¹ För sångmästaren, med stränginstrument. En psalm, en sång.

² Må Gud vara oss nådig och välsigna oss.

Må han låta sitt ansikte lysa över oss, sela,

³ så att man på jorden lär känna dina vägar,
bland alla hednafolk din frälsning.

⁴ Folken må tacka dig, Gud,
alla folk må tacka dig.

⁵ Folkslagen må glädja sig och jubla,
ty du dömer folken rätt
och leder folkslagen på jorden. Sela.

⁶ Folken må tacka dig, Gud,
alla folk må tacka dig.

⁷ Jorden ger sin gröda,

och Gud, vår Gud, välsignar oss.
8 Må Gud välsigna oss
och må alla jordens ändar frukta honom.

Psalm 68

Gud visar sin makt i dom och frälsning

¹ För sångmästaren. En psalm, en sång av David.

² Gud står upp, hans fiender skingras,
de som hatar honom flyr för hans ansikte.

³ Som rök drivs bort, fördrivs de av dig,
som vaxet smälter av eld,
förgås de ogudaktiga inför Gud.

⁴ Men de rättfärdiga är glada,
de fröjdar sig inför Gud och jublar av glädje.

⁵ Sjung till Guds ära, prisa hans namn!
Bered väg för honom som drar fram genom öknarna.
Hans namn är Herren, gläd er inför honom.

⁶ Gud i sin heliga boning
är de faderlösas fader
och änkors försvarare,

⁷ en Gud som ger de ensamma ett hem
och de fångna frihet och lycka.
Men de upproriska måste bo i en öken.

⁸ Gud, när du drog ut i spetsen för ditt folk,
när du gick fram i ödemarken, sela,

⁹ då bävade jorden,
då strömmade regn ner från himlen inför Gud,
själva Sinai bävade inför Gud, Israels Gud.

¹⁰ Ett nåderikt regn lät du falla, Gud,
när din egendom var uttorkad, gav du den nytt liv.

¹¹ Din skara fick bo där.

I din godhet, Gud,
sörjde du för de betryckta.

¹² Herren låter sitt ord förkunnas,
stor är skaran av kvinnor som kommer med glädjebudet:

¹³ "Härskarornas kungar flyr, de flyr,

husmodern där hemma får dela bytet.

¹⁴ Vill ni då ligga stilla inom era inhägnader?

Duvans vingar är täckta med silver
och hennes fjädrar med skimrande guld.

¹⁵ När den Allsmäktige skingrade kungarna i landet,
föll snö på Salmon."

¹⁶ Basans berg är Guds berg,
ett berg med höga toppar är Basans berg.

¹⁷ Varför, ni höga berg, ser ni ner på det berg
som Gud har utvalt till sin boning?
Herren skall bo där för alltid.

¹⁸ Guds vagnar räknas i tiotusental, tusen och åter tusen.
Herren är bland dem i helighet som på Sinai.

¹⁹ Du steg upp i höjden, du tog fångar,
du fick gåvor bland människorna,
ja, till och med upproriska människor,
för att du, Herre, vår Gud, skulle bo där.

²⁰ Lovad vare Herren!
Dag efter dag bär han oss,
Gud är vår frälsning. Sela.

²¹ Gud är för oss en Gud som frälsar,
hos Herren Herren finns räddning från döden.

²² Ja, Gud krossar sina fienders huvuden,
den håriga hjässan på den som framhärdar i synd.

²³ Herren säger:
"Från Basan skall jag hämta dem,
jag skall hämta upp dem från havets djup.

²⁴ Då kan du tvätta din fot i blod
och dina hundars tunga kan få sin del av fienderna."

²⁵ Man ser, o Gud, ditt högtidståg,
min Guds och konungs tåg inne i helgedomen.

²⁶ Främst går sångare, harpospelare följer efter
mitt ibland jungfrur som slår på pukor.

²⁷ Lova Gud i församlingarna,
lova Herren, ni från Israels källa.

²⁸ Där går Benjamin, den yngste, han anför dem.
Där går skaran av Juda furstar,
Sebulons furstar, Naftalis furstar.

²⁹ Din Gud har bestämt din styrka.
Stärk, Gud, vad du har gjort för oss.
³⁰ Från ditt tempel i Jerusalem
skall kungar bära fram gåvor till dig.
³¹ Straffa odjuret i vassen,
tjurarnas hop och deras kalvar.
Ödmjukt skall folken hylla dig med silverstycken.
Han skingrar de folk som vill ha krig.
³² Mäktiga män^[a] skall komma från Egypten,
Nubien skall skyndsamt räcka ut sina händer till Gud.

³³ Ni riken på jorden, sjung till Guds ära,
lovprisa Herren, sela,
³⁴ honom som far fram på urtidshimlarnas himmel.
Se, han låter sin röst höras, en mäktig röst.
³⁵ Ge Gud makten,
hans majestät är över Israel,
hans makt är i skyarna.
³⁶ Fruktsansvärd är du, Gud, i din helgedom.
Israels Gud ger makt och styrka åt sitt folk.
Lovad vare Gud!

Psalm 69

Messias lidande

¹ För sångmästaren, efter "Liljor", av David.

² Fräls mig, Gud,
ty vattnen kommer mig in på livet.
³ Jag har sjunkit ner i djup dy och saknar fotfäste,
jag har kommit ut på djupt vatten,
och vågorna slår över mig.
⁴ Jag har ropat mig trött, min strupe är hes.
Min blick blir matt i min väntan på Gud.
⁵ De som hatar mig utan anledning
är fler än håren på mitt huvud.
Många är de som vill förgöra mig,
de som är mina fiender utan orsak.

Vad jag inte har stulit,
måste jag ersätta.

⁶ Gud, du känner min dårskap,
och min syndaskuld är uppenbar för dig.

⁷ O Herre, Herre Sebaot, låt ej dem som väntar på dig
komma på skam för min skull.
Du, Israels Gud, låt inte dem som söker dig
drabbas av vanära för min skull.

⁸ Ty för din skull utsätts jag för hån,
blygsel täcker mitt ansikte.

⁹ Främmande har jag blivit för mina bröder,
en främling för min moders barn.

¹⁰ Ty brinnande iver för ditt hus har förtärt mig,
dina smädares smädelser har fallit över mig.

¹¹ Jag grät och fastade,
men det drog vanära över mig.

¹² Jag klädde mig i säcktyg,
men jag blev ett ordspråk för dem.

¹³ De som sitter i porten pratar om mig,
i dryckeslag gör de visor om mig.

¹⁴ Men jag ber till dig, Herre, i nådens tid.
Svara mig, Gud, i din stora godhet,
i din frälsande trofasthet.

¹⁵ Rädda mig upp ur dyn,
så att jag inte sjunker ner.

Rädda mig från dem som hatar mig
och från de djupa vattnen.

¹⁶ Låt inte vattenmassorna dränka mig
eller djupet uppsluka mig,
låt inte brunnen tillsluta sitt gap över mig.

¹⁷ Svara mig, Herre, ty din nåd är god,
vänd dig till mig i din stora barmhärtighet.

¹⁸ Dölj inte ditt ansikte för din tjänare,
ty jag är i nöd.

Skynda att svara mig!

¹⁹ Kom till min själ och återlös den,
friköp mig från mina fiender.

- ²⁰ Du känner det hån,
den skam och vanära jag måste utstå.
Du ser alla mina ovänner.
- ²¹ Förakt har krossat mitt hjärta,
så att jag är sjuk.
Jag väntade på medlidande, men fann inget,
på tröstare, men ingen kom.
- ²² De gav mig galla att äta
och ättika att dricka i min törst.
- ²³ Låt deras bord framför dem bli en snara
och en fälla för de säkra.
- ²⁴ Låt deras ögon bli förmörkade så att de ej ser,
låt deras höfter ständigt vackla.
- ²⁵ Utgjut din vrede över dem,
låt din vredesglöd hinna upp dem.
- ²⁶ Låt deras gård bli öde,
låt ingen bo i deras hyddor.
- ²⁷ Ty de förföljer den som du har slagit
och ordar om hur de plågas som du har sårat.
- ²⁸ Lägg skuld till deras skuld,
låt dem inte få del av din rättfärdighet.
- ²⁹ Låt dem utplånas ur de levandes bok,
låt dem inte bli uppskrivna bland de rättfärdiga.
- ³⁰ Men jag är betryckt och plågad,
Gud, låt din frälsning skydda mig!
- ³¹ Jag vill prisa Guds namn med sång
och upphöja honom med tacksägelse.
- ³² Det skall behaga Herren mer än någon tjur
eller något offerdjur med horn och klövar.
- ³³ När de ödmjuka ser det skall de glädja sig.
Ni som söker Gud, era hjärtan skall leva!
- ³⁴ Ty Herren lyssnar till de fattiga,
han föraktar inte sina fångna.
- ³⁵ Himmel och jord skall prisa honom,
havet och allt som rör sig där.
- ³⁶ Ty Gud skall frälsa Sion,
han skall bygga upp Juda städer.
De skall bo där och ta Sion i besittning.

³⁷ Hans tjänares barn skall få det till arv,
de som älskar hans namn skall bo där.

Psalm 70

Bön om snar hjälp

¹ För sångmästaren, av David, till åminnelse.

² Gud, kom till min räddning!

Herre, skynda till min hjälp!

³ Låt dem komma på skam och blygas
som står efter mitt liv.

Låt dem vika tillbaka och drabbas av vanära
som önskar mig olycka.

⁴ Låt dem vända tillbaka i sin skam
som säger: "Rätt åt honom!"

⁵ Alla som söker dig

skall jubla och vara glada i dig.

De som älskar din frälsning

skall alltid säga:

"Högtlovad vare Gud!"

⁶ Jag är betryckt och fattig,

Gud, skynda till mig!

Du är min hjälp och min befriare.

Herre, dröj inte!

2 Korinthierbrevet 12:1–10

Apostelns syner och uppenbarelser

¹² Jag måste berömma mig, om än till ingen nytta, och jag kommer då till syner och uppenbarelser från Herren. ² Jag vet om en man i Kristus som för fjorton år sedan blev uppryckt ända till tredje himlen – om han

var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det. – ³ Jag vet att den mannen – om han var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det – ⁴ att han blev uppryckt till paradiset och hörde ord som ingen människa kan uttala eller får uttala. ⁵ Av den mannen vill jag berömma mig, men av mig själv vill jag inte berömma mig utom av min svaghet. ⁶ Om jag ville berömma mig, skulle jag ändå inte vara en dåre, jag skulle ju bara säga sanningen. Men jag avstår, för att ingen skall tänka högre om mig än man gör, när man ser och hör mig. ⁷ Och för att jag inte skall bli högmodig på grund av dessa utomordentligt höga uppenbarelser, har jag fått en törntag i köttet, en Satans ängel, som slår mig i ansiktet, för att jag inte skall förhäva mig. ⁸ Tre gånger bad jag att Herren skulle ta den ifrån mig, ⁹ men han svarade mig: "Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet." Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig. ¹⁰ Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark.

15 juli

St. Bonaventura: "Endast i Gud finns den yttersta och sanna njutningen. Och i alla njutningar vi söker och finner är det denna eviga njutning vi egentligen söker."

Psaltaren

Psalm 71

Bön om hjälp i ålderdomen

¹ Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.

² Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet,

vänd ditt öra till mig och fräls mig.

³ Var en klippa för mig där jag kan bo,
dit jag alltid kan komma,
du som givit befallning om min frälsning,
du mitt bergfäste och min borg.

⁴ Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld,
ur den orättfärdiges och förtryckarens hand.

⁵ Ty du är mitt hopp, Herre,
min förtröstan, Herre, allt ifrån min ungdom.

⁶ Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv,
dig gäller alltid mitt lov.

⁷ Jag har blivit ett tecken för många,
och du är min starka tillflykt.

⁸ Låt min mun vara full av ditt lov,
hela dagen av din ära.

⁹ Förkasta mig inte när jag blir gammal,
överge mig inte när min kraft tynar bort!

¹⁰ Ty mina fiender talar mot mig,
de som vaktar på min själ rådslår med varandra och säger:

¹¹ "Gud har övergivit honom,
förfölj och grip honom,
det finns ingen som räddar honom!"

¹² Gud, var inte långt ifrån mig!
Min Gud, skynda till min hjälp!

¹³ Låt min själs fiender
komma på skam och gå under.
Låt dem som önskar mig olycka
höljas i förakt och vanära.

¹⁴ Men jag skall alltid hoppas
och prisa dig, om och om igen.

¹⁵ Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
din frälsning dagen lång,
fastän jag inte har ord till fullo.

¹⁶ Jag skall komma i Herrens, Herrens väldiga kraft,
jag skall prisa din rättfärdighet, endast din.

¹⁷ Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och intill nu förkunnar jag dina under.

¹⁸ Överge mig inte, Gud,

när jag blir gammal och grå,
inte förrän jag fått förkunna om dina gärningar¹ för nya släkten,
om din makt för alla som skall komma.

¹⁹ Din rättfärdighet, Gud, når upp till himlen.

Du som har gjort så stora ting,

Gud, vem är dig lik?

²⁰ Du som har låtit oss se så mycket av nöd och olycka,
du skall åter göra oss levande,

åter föra oss upp ur jordens djup.

²¹ Föröka du min storhet

och trösta mig igen,

²² så vill jag tacka dig med spel på psaltare
för din trofasthet, min Gud,

jag vill lovsjunga dig till harpa,
du Israels Helige.

²³ Mina läppar skall jubla,

när jag lovsjunger dig,
ja, min själ som du har friköpt.

²⁴ Min tunga skall hela dagen

tala om din rättfärdighet,
ty de som önskade mig olycka
kommer på skam och måste blygas.

Psalm 72

Den rättfärdige kungen och hans rike

¹ Av Salomo.

Gud, ge åt kungen dina domar,
din rättfärdighet åt kungasonen!

² Han skall döma ditt folk med rättfärdighet,
dina betryckta med rättvisa.

³ Bergen skall bära frid åt folket,
höjderna rättfärdighet.

⁴ Han skall skaffa rätt åt de betryckta bland folket,

han skall frälsa de fattiga
och krossa förtryckaren.

⁵ Dig skall man frukta från släkte till släkte,
så länge solen finns till, så länge månen skiner.

⁶ Han skall vara lik regnet som faller på nyslagen äng,
lik en regnskur som vattnar jorden.

⁷ I hans dagar skall den rättfärdige blomstra,
stor frid skall råda tills månen ej längre finns.

⁸ Han skall härska från hav till hav
och från floden^(a) intill jordens ändar.

⁹ Öknens inbyggare skall buga sig för honom,
hans fiender skall slicka stoftet.

¹⁰ Kungar från Tarsis och kustländerna
skall ge honom skatt,
kungar från Saba och Seba
skall bära fram gåvor.

¹¹ Alla kungar skall falla ner för honom,
alla hednafolk tjäna honom.

¹² Ty han skall rädda den fattige som ropar
och den betryckte som ingen hjälpare har.

¹³ Han skall vara mild mot den svage och fattige,
och frälsa de fattigas själar.

¹⁴ Från förtryck och våld skall han återlösa deras själ,
deras blod är dyrbart i hans ögon.

¹⁵ Må han leva och få guld från Saba.
Må man ständigt be för honom,
dagligen välsigna honom.

¹⁶ Må säden växa rikligt i landet,
ända upp till bergens topp.
Må dess frukt vaka som Libanons skog,
och folket i städerna blomstra som örter på marken.

¹⁷ Må hans namn förbli för evigt,
så länge solen skiner må hans namn leva vidare.
I honom skall man välsigna sig,
alla hednafolk skall prisa honom salig.

¹⁸ Lovad vare Herren Gud, Israels Gud,
som ensam gör under!

¹⁹ Lovat vare hans härliga namn för evigt,
hela jorden vare full av hans ära!
Amen, amen.

²⁰ Slut på Davids, Isais sons, böner.

Psaltaren 73

TREDJE BOKEN

Psalm 73

Den gudfruktiges anfäktelse och tröst

¹ En psalm av Asaf.

Gud är i sanning god mot Israel,
mot dem som har rena hjärtan.

² Men jag var nära att stappla med mina fötter,
mina steg var nära att slinta,

³ ty jag avundades de övermodiga,
när jag såg att det gick de ogudaktiga väl.

⁴ Fria från lidanden är de till sin död,
och deras kropp är vid gott hull.

⁵ De kommer inte i olycka som andra dödliga,
de plågas inte som andra människor.

⁶ Därför är högmod deras halsprydnad
och våld de kläder de bär.

⁷ Ur deras feta ansikten tittar ögonen fram,
deras hjärtans inbillningar har ingen gräns.

⁸ De hånar och talar om förtryck i sin ondska,
överlägset talar de.

⁹ Med sin mun stiger de upp i himlen
och deras tunga far fram på jorden.

¹⁰ Därför vänder sig folket till dem.
Vatten i mängd suger de i sig.

¹¹ De säger: "Hur skulle Gud kunna veta det?
Skulle den Högste ha sådan kunskap?"

¹² Så är det med de ogudaktiga,
det går alltid väl för dem och deras rikedom växer.

¹³ Men förgäves bevarade jag mitt hjärta rent
och tvådde i oskuld mina händer.

¹⁴ Jag blev plågad hela dagen,
var morgon blev jag tuktrad.

¹⁵ Om jag hade sagt: "Så vill jag tala",
då hade jag svikit dina barns släkte.

¹⁶ När jag försökte förstå detta,
då tycktes det mig alltför svårt,

¹⁷ till dess att jag gick in i Guds helgedom
och insåg hur det går dem till slut.

¹⁸ På hal mark ställer du dem,
du störtar ner dem i fördärvet.

¹⁹ Hur plötsligt går de inte under!
De förgås och får en ände med förskräckelse.

²⁰ Liksom drömmen är borta när man vaknar,
skall du, Herre, förakta dem som skuggbilder,
när du griper in.

²¹ När mitt hjärta förbittrades
och jag kände styng i mitt inre,

²² då var jag oförnuftig och förstod ingenting,
som ett djur var jag inför dig.

²³ Men jag är alltid hos dig,
du håller mig i min högra hand.

²⁴ Du leder mig med ditt råd
och tar sedan emot mig med ära.

²⁵ Vem har jag i himlen utom dig!
När jag har dig
frågar jag inte efter något på jorden.

²⁶ Om än min kropp och min själ tynar bort,
så är Gud mitt hjärtas klippa och min del för evigt.

²⁷ Ty de som är fjärran från dig går under,
du förgör alla som trolöst sviker dig.

²⁸ Att vara i Guds närhet är lycka för mig.
Jag tar min tillflykt till Herren, Herren,
för att kunna tala om alla dina gärningar.

Psalm 74

Templets förstörelse

¹ En sång av Asaf.

Gud, varför har du förkastat oss för alltid?
Varför ryker din vrede mot fåren i din hjord?

² Tänk på din menighet
som du förvärvade för länge sedan,
som du återlöste till att vara din arvedel.
Tänk på Sions berg, där du har din boning.

³ Vänd dina steg till den plats där evig förödelse råder.
Allt i helgedomen har fienden förstört.

⁴ Dina fiender har skränat på den plats där du möter oss,
de har satt upp sina egna tecken som rätta tecken.

⁵ Det var en syn som när man höjer yxor i en tät skog.

⁶ Alla snidade verk har de förstört
med yxa och bila.

⁷ De har satt eld på din helgedom,
ända till grunden har de orenat ditt namns boning.

⁸ De har sagt i sina hjärtan: "Vi skall kuva dem fullständigt!"
Alla Guds heliga platser har de bränt ner i landet.

⁹ Våra tecken ser vi inte,
ingen profet finns kvar
och ingen av oss vet hur länge det varar.

¹⁰ Hur länge, Gud, skall fienden smäda
och ständigt förakta ditt namn?

¹¹ Varför håller du tillbaka din hand,
din högra hand?
Drag fram den ur din barm och förgör dem!

¹² Gud, sedan urminnes tid är du min konung,
du som utför frälsningsverk på jorden.

¹³ Det var du som delade havet genom din makt,
du krossade drakarnas huvuden på vattnet.

¹⁴ Det var du som bröt sönder Leviatans huvuden
och gav honom till mat åt öknens skaror.

- ¹⁵ Det var du som lät källa och bäck bryta fram,
det var du som lät starka strömmar torka ut.
- ¹⁶ Din är dagen, din är också natten,
det är du som har skapat ljuset och solen.
- ¹⁷ Det är du som har fastställt jordens alla gränser.
Sommar och vinter har du skapat.
- ¹⁸ Herre, tänk på hur fienden smädar,
hur ett dåraktigt folk föraktar ditt namn.
- ¹⁹ Lämna ej åt vilddjuren din turturduvas själ,
glöm inte för alltid dina betrycktas liv!
- ²⁰ Tänk på förbundet,
ty i landets mörka vrår finns fullt av våldsnästen.
- ²¹ Låt inte den förtryckte vika tillbaka med skam,
låt den fattige och behövande prisa ditt namn.
- ²² Stå upp, Gud, och för din talan!
Tänk på hur du hela tiden hånas av dåren.
- ²³ Glöm inte bort dina ovänners rop,
larmet som ständigt hörs från dina motståndare.

Psalm 75

Guds dom över de övermodiga

- ¹ För sångmästaren, "Fördärva inte", en psalm, en sång av Asaf.
- ² Vi tackar dig, Gud, vi tackar dig.
Ditt namn är nära, man talar om dina under.
- ³ "På den tid jag har bestämt
skall jag fälla en rättvis dom.
- ⁴ Jorden och alla som bor där kan vackla,
men jag har gjort dess pelare stadiga." Sela.
- ⁵ Jag säger till de övermodiga: "Var inte övermodiga!"
och till de ogudaktiga: "Upphöj inte hornet!"
- ⁶ Höj inte ert horn så högt,
tala inte så trotsigt och fräckt.
- ⁷ Ty inte från öster eller väster
och inte från öknen kommer upphöjelsen.
- ⁸ Nej, Gud är den som dömer,

den ene böjer han ner, den andre reser han upp.
⁹ Ty i Herrens hand är en bågare.
Den skummar av vin,
den är full av tillblandad dryck
och han håller upp.
Alla ogudaktiga på jorden måste dricka den i botten.

¹⁰ Men jag skall alltid förkunna
och lovsjunga Jakobs Gud.

¹¹ Alla de ogudaktigas horn skall jag hugga av,
men den rättfärdiges horn skall bli upphöjt.

2 Korinthierbrevet 12

Apostelns syner och uppenbarelser

¹² Jag måste berömma mig, om än till ingen nytta, och jag kommer då till syner och uppenbarelser från Herren. ² Jag vet om en man i Kristus som för fjorton år sedan blev uppryckt ända till tredje himlen – om han var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det. – ³ Jag vet att den mannen – om han var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det – ⁴ att han blev uppryckt till paradiset och hörde ord som ingen människa kan uttala eller får uttala. ⁵ Av den mannen vill jag berömma mig, men av mig själv vill jag inte berömma mig utom av min svaghet. ⁶ Om jag ville berömma mig, skulle jag ändå inte vara en dåre, jag skulle ju bara säga sanningen. Men jag avstår, för att ingen skall tänka högre om mig än man gör, när man ser och hör mig. ⁷ Och för att jag inte skall bli högmodig på grund av dessa utomordentligt höga uppenbarelser, har jag fått en törntagg i köttet, en Satans ängel, som slår mig i ansiktet, för att jag inte skall förhäva mig. ⁸ Tre gånger bad jag att Herren skulle ta den ifrån mig, ⁹ men han svarade mig: "Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet." Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig. ¹⁰ Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark.

Inför apostelns besök i Korint

¹¹ Jag har blivit en dåre. Ni har tvingat mig till det. Ni borde egentligen ha talat väl om mig. Jag är inte på något sätt underlägsen dessa väldiga

apostlar, även om jag ingenting är. ¹² Vad som kännetecknar en apostel har blivit utfört hos er med all uthållighet, genom tecken, under och kraftgärningar. ¹³ På vilket sätt blev ni sämre behandlade än de andra församlingarna, bortsett från att jag själv inte låg er till last? Förlåt mig den oförrätten.

¹⁴ Se, det är nu tredje gången jag är beredd att komma till er, ^(a) och jag skall inte ligga någon till last. Jag söker inte det som är ert utan er själva. Barnen är ju inte skyldiga att spara åt sina föräldrar, utan föräldrarna åt sina barn. ¹⁵ Jag för min del vill med glädje offra det jag har och själv låta mig offras för er skull. Skall jag då bli mindre älskad därför att jag älskar er så högt? ¹⁶ Låt vara att jag inte har betungat er, men slug som jag är, har jag fångat er med list. ¹⁷ Har jag då bedragit er med hjälp av någon av dem som jag sände till er? ¹⁸ Jag bad Titus resa och sände en broder med honom. Har Titus bedragit er? Har vi inte handlat i samma anda, har vi inte gått i samma fotspår?

¹⁹ Hela tiden har ni menat att det är inför er vi försvarar oss. Nej, det är inför Gud vi talar, i Kristus, och allt sker till er uppbyggelse, mina älskade. ²⁰ Jag är rädd att jag vid min ankomst skall finna er annorlunda än jag skulle önska, och att ni skall finna mig annorlunda än ni skulle önska. Jag är rädd att jag skall finna strid och avund, vredesutbrott, själviskhet, förtal och skvaller, högmod och oordning. ²¹ Ja, jag är rädd att min Gud skall förödmjuka mig inför er när jag kommer tillbaka, och att jag måste sörja över många som tidigare levde i synd och inte har ångrat den orenhet, otukt och lösaktighet som de har bedrivit.

2 Korinthierbrevet 13

13 Det är nu tredje gången jag försöker komma till er. ^(a) Efter två eller tre vittnens samstämmiga vittnesmål skall varje sak avgöras. ^(b)

² Tidigare har jag talat ^(c) till dem som förut syndat liksom till alla andra. Trots att jag nu är frånvarande säger jag samma sak som om jag vore närvarande andra gången: Jag skall inte skona er när jag kommer igen.

³ Ni vill ju ha ett bevis på att Kristus talar genom mig. Han är inte svag gentemot er utan är mäktig bland er. ⁴ Han korsfästes visserligen på grund av svaghet men lever genom Guds kraft. Så är vi också svaga i honom, men ni skall få leva tillsammans med honom i Guds kraft som ni skall få känna. ⁵ Pröva er själva om ni lever i tron, pröva er själva! Eller

vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Gör ni inte det, består ni inte provet. ⁶ Men jag hoppas att ni skall förstå att vi för vår del består provet. ⁷ Vi ber till Gud att ni inte skall göra något orätt, inte för att vi skall visa oss bestå provet, utan för att ni skall göra det som är gott. Sedan kan det gärna se ut som om vi inte höll provet. ⁸ Ty inte mot sanningen förmår vi något, utan för sanningen. ⁹ Vi är glada, när vi är svaga och ni är starka. Och vad vi ber om är just detta, att ni skall nå fram till allt större mognad. ¹⁰ Därför skriver jag detta när jag är borta från er, för att jag inte när jag är hos er skall behöva gå strängt fram i kraft av den fullmakt Herren har gett mig för att bygga upp, inte för att riva ner.

¹¹ Till slut, bröder, var glada, låt er upprättas och förmanas, var eniga och håll fred. Då skall kärlekens och fridens Gud vara med er. ¹² Hälsa varandra med en helig kyss. Alla de heliga hälsar till er. ¹³ Vår Herre Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och den helige Andes gemenskap vare med er alla.

16 juli

Påven Leo den Store: "Osynlig i sin egen natur blev han ändå synlig i vår natur. Bortom vårt förstånd valde han att komma in till vårt förstånd. I sig själv är han bortom tid men han valde att födas in i tiden vid ett visst tillfälle. Han kan inte lida i sig själv men han vägrade inte att leva som människa och genomgå lidanden. Och odödlig som han är i sig själv valde han att bli levande i en form som dör."

Psaltaren

Psalm 76

Guds dom över sina fiender

¹ För sångmästaren, en psalm till stränginstrument, en sång av Asaf.

² Gud är känd i Juda,
i Israel är hans namn stort.

³ I Salem står hans hydda,
hans boning på Sion.

⁴ Där bröt han sönder bågens blixtrande pilar,
sköld och svärd, krigets vapen. Sela.

⁵ Strålande är du,
härligare än berg, rika på byte.

⁶ Modiga män ligger plundrade,
de sover sin sista sömn,
ingen stridsman kan lyfta sin hand.

⁷ Genom ditt straffande ord, du Jakobs Gud.
ligger både häst och ryttare i dvala.

⁸ Du, endast du är värd fruktan.
vem kan bestå inför dig när du är vred?

⁹ Från himlen låter du din dom höras.

Jorden förskräckes och blir stilla

¹⁰ när Gud står upp till doms
för att frälsa alla ödmjuka på jorden. Sela.

¹¹ Människors vrede skall då bli dig till pris,
vad som finns kvar av vrede skall du ikläda dig.

¹² Ge löften och infria dem åt Herren, er Gud!
Alla som är omkring honom skall bära fram gåvor åt den fruktansvärde.

¹³ Han kuvar furstarnas stolta ande,
fruktansvärd är han för kungarna på jorden.

Psalm 77

Guds tidigare under ger tröst i nödens tid

¹ För sångmästaren, till Jedutun, en psalm av Asaf.

² Jag vill höja min röst till Gud och ropa,
jag vill höja min röst till Gud,

och han lyssnar till mig.

³ På nödens dag söker jag Herren,
om natten är min hand uträckt och blir ej trött.

Min själ vill inte låta sig tröstas.

⁴ Jag tänker på Gud och klagar,
jag grubblar ty min ande tynar bort. Sela.

⁵ Mina ögonlock håller du öppna,
jag är full av oro och kan inte tala.

⁶ Jag tänker på tider som varit,
på år som för länge sedan flytt.

⁷ Om natten minns jag min sång.
Jag grubblar i mitt hjärta,
min ande tänker efter.

⁸ Skall då Herren förkasta för evigt
och aldrig mer visa nåd?

⁹ Är det slut med hans godhet för alltid,
har hans ord blivit till intet för alla tider?

¹⁰ Har Gud glömt att vara nådig,
eller har han i vrede
stängt inne sin barmhärtighet? Sela.

¹¹ Jag svarar: Detta är min plåga,
att den Högstes högra hand inte är som förr.

¹² Jag vill minnas Herrens gärningar,
jag vill minnas dina forna under.

¹³ Jag vill begrunda alla dina gärningar
och tänka på det du har gjort.

¹⁴ Gud, i helighet gå din väg.
Vilken gud är så stor som Gud?

¹⁵ Du är den Gud som gör under,
du har uppenbarat din makt bland folken.

¹⁶ Med din arm har du återlöst ditt folk,
Jakobs och Josefs barn. Sela.

¹⁷ Vattnen såg dig, Gud,
vattnen såg dig och bävade,
själva djupen darrade.

¹⁸ Molnen göt ut strömmar av vatten,
skyarna lät höra sin röst,
och dina pilar for omkring.

- ¹⁹ Din åska ljöd i virvelstormen,
blixtar lyste upp världen,
jorden darrade och bävade.
- ²⁰ Genom havet gick din väg,
din stig genom stora vatten,
och dina fotspår fann man inte.
- ²¹ Så förde du ditt folk som en hjord
genom Moses och Arons hand.

Psalm 78

Dom och frälsning under Israels historia

- ¹ En sång av Asaf.

Lyssna, mitt folk, till min undervisning,
vänd era öron till min muns ord.

- ² Jag vill öppna min mun till lärorikt tal,
uppenbara hemligheter från gången tid.

- ³ Vad vi har hört och känner till,
vad våra fäder har berättat för oss,

- ⁴ det vill vi inte dölja för deras barn.

För ett kommande släkte vill vi förkunna Herrens lov,
hans makt och de under han har gjort.

- ⁵ Han upprättade ett vittnesbörd i Jakob,
sin undervisning gav han i Israel.

Han fastställde den för våra fäder,
och de skulle kungöra den för sina barn.

- ⁶ Så skulle det bli känt för ett kommande släkte,
för barn som en gång skulle födas,
och de skulle berätta det för sina barn.

- ⁷ De skulle då hoppas på Gud
och inte glömma hans verk
utan följa hans bud.

- ⁸ De skulle inte bli som sina fäder,
ett motsträvigt och upproriskt släkte,
vars hjärta var opålitligt
och vars ande var trolös mot Gud.

- ⁹ Efraims söner, välbeväpnade bågskyttar,
vände om på stridens dag.
- ¹⁰ De höll inte Guds förbund
och ville inte följa hans lag.
- ¹¹ De glömde hans gärningar,
de under han låtit dem se.
- ¹² Inför deras fäder hade han gjort under,
i Egyptens land, på Soans mark.
- ¹³ Han delade havet och lät dem gå igenom det,
han lät vattnet stå som en mur.
- ¹⁴ Han ledde dem om dagen med molnskyn
och hela natten med eldens sken.
- ¹⁵ Han klöv klippor i öknen
och gav dem rikligt med vatten att dricka,
som ur väldiga hav.
- ¹⁶ Rinnande bäckar lät han bryta fram ur klippan,
vatten lät han flyta ner som strömmar.
- ¹⁷ Men de fortsatte att synda mot honom
de var upproriska mot den Högste i öknen.
- ¹⁸ De frestade Gud i sina hjärtan
när de begärde mat för sin lystnad.
- ¹⁹ De talade mot Gud och sade:
"Kan väl Gud duka ett bord i öknen?"
- ²⁰ Se, han slog på klippan,
så att vatten flödade och bäckar strömmade fram,
men kan han också ge bröd
eller skaffa kött åt sitt folk?"
- ²¹ När Herren hörde det blev han vred,
eld upptändes i Jakob,
vrede kom över Israel,
- ²² eftersom de inte trodde på Gud
och inte förtröstade på hans frälsning.
- ²³ Han gav befallning åt skyarna i höjden
och öppnade himlens dörrar.
- ²⁴ Han lät manna regna över dem till föda,
säd från himlen gav han dem.
- ²⁵ Änglabröd fick människor äta,
han gav dem all den mat de behövde.
- ²⁶ Han lät östanvinden fara ut från himlen,
genom sin makt bjöd han sunnanvinden komma.

- 27 Han lät kött regna över dem som stoft,
bevingade fåglar som havets sand.
- 28 Han lät det falla ner i sitt läger,
runt omkring sin boning.
- 29 Då åt de och blev övermätta,
han lät dem få vad de begärde.
- 30 Men innan de hade stillat sitt begär,
medan maten ännu var i deras mun,
31 kom Guds vrede över dem.
Han sände död bland de tappraste,
Israels utvalda män slog han ner.
- 32 Ändå fortsatte de att synda,
de trodde inte på hans under.
- 33 Då lät han deras dagar försvinna i tomhet
och deras år i plötslig undergång.
- 34 När han dräpte,
frågade de efter honom.
De vände om och sökte Gud.
- 35 De tänkte på att Gud var deras klippa,
att Gud, den Högste, var deras återlösare.
- 36 De försökte bedra honom med sina ord,
de ljög för honom med sin tunga.
- 37 Deras hjärtan var inte uppriktiga mot honom,
de var ej trogna mot hans förbund.
- 38 Men han är barmhärtig
och förlåter missgärning,
han vill inte förgöra.
Många gånger höll han tillbaka sin vrede
och lät inte hela sin vredesglöd bryta fram.
- 39 Han tänkte på att de var kött,
en vindpust som far bort och ej kommer åter.
- 40 Hur ofta var de inte upproriska mot honom i öknen
och bedrövade honom i ödemarken!
- 41 De frestade Gud gång på gång
och kränkte Israels Helige.
- 42 De kom inte ihåg vad hans hand hade uträttat,
på den tid då han befriade dem från fienden,
- 43 då han gjorde sina tecken i Egypten
och sina under på Soans mark.

- 44 Där förvandlade han deras strömmar till blod,
så att de inte kunde dricka ur bäckarna.
- 45 Han sände flugsvärmar som åt dem
och paddor som förstörde.
- 46 Han gav deras gröda åt larver
och deras arbetes frukt åt gräshoppor.
- 47 Han slog deras vinstockar med hagel
och deras fikonträd med hagelstenar.
- 48 Han utlämnade deras nötboskap åt hagel
och deras fårhjordar åt blixten.
- 49 Han sände över dem sin vredesglöd,
harm, vrede och nöd,
en skara av olycksänglar.
- 50 Han gav fritt utlopp åt sin vrede,
han skonade inte deras själ från döden
utan prispå gav deras liv åt pesten.
- 51 Han slog allt förstfött i Egypten,
kraftens förstling i Hams hyddor.
- 52 Han lät sitt folk bryta upp som en fårhjord
och förde dem som en boskapshjord genom öknen.
- 53 Han ledde dem tryggt, så att de inte behövde frukta,
och havet övertäckte deras fiender.
- 54 Han lät dem komma till sitt heliga land,
till det berg som hans högra hand hade erövrat.
- 55 Han jagade bort hednafolken för dem
och gav dem deras land som arvedel.
Han lät Israels stammar bo i deras hyddor.
- 56 Men de var upproriska och frestade Gud, den Högste,
de tog inte vara på hans vittnesbörd.
- 57 De vek trolöst tillbaka, de liksom deras fäder,
de vände om likt en båge som sviktat.
- 58 De väckte hans vrede med sina offerhöjder
och kränkte honom genom sina avgudabilder.
- 59 Gud hörde det och blev vred,
han förkastade Israel med all kraft.
- 60 Han övergav sin boning i Silo,
det tält han slagit upp bland människorna.
- 61 Han gav sin makt i fångenskap
och sin ära i fiendehand.

- ⁶² Sitt folk utlämnade han åt svärdet,
han blev vred på sin arvedel.
- ⁶³ Deras unga män förtärdes av eld,
deras unga kvinnor blev utan brudsång.
- ⁶⁴ Deras präster föll för svärd,
deras änkor kunde inte hålla dödsklagan.
- ⁶⁵ Då vaknade Herren som ur en sömn,
lik en hjälte som legat bedövad av vin.
- ⁶⁶ Han slog tillbaka sina fiender,
evig skam lät han komma över dem.
- ⁶⁷ Han förkastade Josefs hyddor
och utvalde inte Efraims stam.
- ⁶⁸ Men han utvalde Juda stam,
Sions berg, som han älskade.
- ⁶⁹ Han byggde sin helgedom hög som himlen,
som jorden grundlade han den för evigt.
- ⁷⁰ Han utvalde sin tjänare David
och tog honom från fårhjordens fållor.
- ⁷¹ Från fåren hämtade han honom
och satte honom till herde för Jakob, sitt folk,
för Israel, sin arvedel.
- ⁷² Han var deras herde med uppriktigt hjärta
och ledde dem med förståndig hand.

Psalm 79

Bön med anledning av Jerusalems förstörelse

¹ En psalm av Asaf.

Gud, hednafolken har fallit in i din arvedel,
de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.

² De har givit dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur.

³ De har utgjutit deras blod som vatten
runt omkring Jerusalem,

- ingen fanns som begravde dem.
- ⁴ Vi föraktas av våra grannar,
vi hånas av dem som är omkring oss.
- ⁵ Hur länge, Herre?
Skall du vredgas för evigt?
Hur länge skall din iver brinna som eld?
- ⁶ Utgjut din vrede över hednafolken
som inte känner dig,
över riken som inte åkallar ditt namn.
- ⁷ Ty de har ätit upp Jakob
och förstört hans boning.
- ⁸ Tillräkna oss inte våra fäders missgärningar,
låt din barmhärtighet snart komma oss till mötes,
ty vi har sjunkit mycket djupt.
- ⁹ Hjälp oss, du vår frälsnings Gud,
för ditt namns äras skull!
Rädda oss och förlåt oss våra synder
för ditt namns skull!
- ¹⁰ Varför skulle hednafolken få säga:
"Var är nu ertas Gud?"
Låt det inför våra ögon bli känt bland hednafolken,
hur du hämnas dina tjänares utgjutna blod.
- ¹¹ Låt de fångnas klagorop komma inför ditt ansikte,
låt dödens barn få leva genom din starka arm.
- ¹² Låt våra grannar få sjufalt igen
för sina smädelser mot dig, Herre.
- ¹³ Vi som är ditt folk och får i din hjord,
vi vill tacka dig för evigt,
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte.

Johannes 1

Ordet blev kött

1 I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.
2 Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till. 4 I honom var liv, och livet var människornas ljus. 5 Och Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

6 En man trädde fram, sänd av Gud. Hans namn var Johannes. 7 Han kom som ett vittne för att vittna om Ljuset, för att alla skulle komma till tro genom honom. 8 Självt var han inte Ljuset, men han kom för att vittna om Ljuset.

9 Det sanna Ljuset, som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma till världen. 10 Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, och världen kände honom inte. 11 Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom. 12 Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. 13 De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.

14 Och Ordet blev kött och bodde bland oss,^[a] och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning. 15 Johannes vittnar om honom och ropar: "Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig är före mig, eftersom han var före mig." 16 Av hans fullhet har vi alla fått, nåd och åter nåd. 17 Ty lagen gavs genom Mose, nåden och sanningen kom genom Jesus Kristus. 18 Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud,^[b] och är hos Fadern, har gjort honom känd.

17 juli

St. Basilius den Store: "Dopet är en lösens för dig, det är förlåtelse av alla dina skulder, återgivande av liv till din själ, en vacker klädnad, ett sigill som inte kan brytas, en vagn som tar dig till himlen, ett kungligt beskydd, en gåva som gör till dig Guds barn".

Psaltaren

Psalm 80

Bön om beskydd för Herrens vinstock

¹ För sångmästaren, efter "Liljor", ett vittnesbörd, en psalm av Asaf.

² Lyssna, du Israels herde,
du som leder Josef som en hjord,
du som tronar på keruberna,
träd fram i glans.

³ Låt din makt vakna upp till att gå
framför Efraim och Benjamin och Manasse.
Kom till vår frälsning.

⁴ Gud upprätta oss,
låt ditt ansikte lysa så att vi blir frälsta.

⁵ Herre Gud Sebaot,
hur länge skall du vredgas på ditt folks bön?

⁶ Du har låtit dem äta tårars bröd
och givit dem tårars dryck i fullt mått.

⁷ Du gör oss till ett stridsämne för våra grannar,
och våra fiender hånar oss.

⁸ Gud Sebaot, upprätta oss,
låt ditt ansikte lysa så att vi blir frälsta.

⁹ En vinstock flyttade du från Egypten,
du jagade bort hednafolken och planterade den.

¹⁰ Du røjde rum för den
och den slog rot och uppfyllde landet.

¹¹ Bergen övertäcktes av dess skugga
och Guds cedrar av dess rankor.

¹² Den bredde ut sina revor ända till havet
och sina skott ända till floden.

¹³ Varför har du brutit ner dess mur,
så att alla som går förbi kan plocka av den?

¹⁴ Vildsvinet från skogen frossar på den,
smådjuren på marken äter av den.

- ¹⁵ Gud Sebaot, vänd åter,
blicka ner från himlen,
se till och vårda dig om denna vinstock!
¹⁶ Skydda den vinstock som din högra hand har planterat,
den son som du har fostrat åt dig.
¹⁷ Den är förbränd av eld och nerhuggen.
Inför din förebrående blick går de under.
- ¹⁸ Håll din hand över mannen vid din högra sida,
över den människoson som du har fostrat åt dig.
¹⁹ Då skall vi inte vika ifrån dig.
Behåll oss vid liv, och vi skall åkalla ditt namn.
²⁰ Herre Gud Sebaot, upprätta oss,
låt ditt ansikte lysa så att vi blir frälsta.

Psalm 81

Högtidsglädje och olydnad

- ¹ För sångmästaren, till Gittit, av Asaf.
- ² Høj glädjerop till Gud, vår starkhet,
høj jubel till Jakobs Gud!
- ³ Stäm upp lovsång och låt pukor ljuda,
ljuvliga harpor tillsammans med psaltare.
- ⁴ Blås i hornet vid nymåne
och vid fullmåne på vår högtidsdag.
- ⁵ Ty detta är en stadga för Israel,
en befallning från Jakobs Gud.
- ⁶ Det bestämde han till ett vittnesbörd i Josef,
när han drog ut mot Egyptens land.

Jag hörde en röst som jag inte kände:

- ⁷ "Jag lyfte bördan från hans skuldra,
hans händer blev fria från lastkorgen.
- ⁸ I nöden ropade du, och jag räddade dig,
jag svarade dig, hölj i åska,
jag prövade dig vid Meribas vatten. Sela.

⁹ Hör, mitt folk, och låt mig varna dig,
Israel, om du ändå ville höra mig!
¹⁰ Hos dig får inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
¹¹ Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egyptens land.
Öppna din mun helt så att jag får fylla den.
¹² Men mitt folk hörde inte min röst,
Israel lydde mig inte.
¹³ Då lät jag dem gå i sina hjärtans hårdhet,
de fick vandra efter sina egna planer.
¹⁴ Om mitt folk ändå ville höra mig
och om Israel ville vandra på mina vägar!
¹⁵ Då skulle jag snart kuva deras fiender,
vända min hand mot deras ovänner.
¹⁶ De som hatar Herren skulle krypa för honom,
och deras tid skulle vara för evigt.
¹⁷ Han skulle ge folket bästa vete att äta,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig."

Psalm 82

Guds dom över orättfärdiga ledare

¹ En psalm av Asaf.

Gud står i gudaförsamlingen,
mitt ibland gudarna håller han dom:
² "Hur länge skall ni döma orätt
och vara partiska för de ogudaktiga? Sela.
³ Skipa rätt åt den fattige och faderlöse,
låt den betryckte och utblottade få rättvisa!
⁴ Befria den fattige och nödställde,
rädda honom från de ogudaktigas hand!

⁵ De vet ingenting och förstår ingenting,
de vandrar i mörker,
jordens alla grundvalar vacklar.
⁶ "Jag har sagt att ni är gudar,
ni är alla den Högstes söner.

⁷ Men ni måste ändå dö som människor dör,
och falla som var furste faller."

⁸ Grip in, Gud, håll dom över jorden,
ty alla hednafolk är din egendom.

Psalm 83

Bön om hjälp mot Guds folks fiender

¹ En sång, en psalm av Asaf.

² Gud, var inte tyst,
 tig inte och var inte stilla, Gud!

³ Ty se, dina fiender larmar,
 och de som hatar dig lyfter huvudet.

⁴ Mot ditt folk har de onda planer,
 de rådslår mot dem som du beskyddar.

⁵ De säger: "Kom, vi utrotar dem,
 så att de inte mer är ett folk
och så att ingen mer tänker på Israels namn!"

⁶ I enighet rådslår de med varandra,
 de sluter förbund mot dig:

⁷ Edoms tält och ismaeliterna,
 Moab och hagariterna,

⁸ Gebal, Ammon och Amalek,
 filisteerna och de som bor i Tyrus.

⁹ Assur har också slutit sig till dem,
 han har lånat sin arm åt Lots barn. Sela.

¹⁰ Gör med dem som du gjorde med Midjan,
som med Sisera och Jabin vid Kishons bäck,

¹¹ dem som förgjordes vid En-Dor
 och blev till gödsel på marken.

¹² Låt det gå deras stormän
 som det gick Oreb och Seeb,

och alla deras furstar
 som det gick Seba och Salmunna,

¹³ eftersom de säger: "Guds betesmarker vill vi erövra."

- ¹⁴ Min Gud, låt dem bli som virvlande löv,
som strå för vinden.
- ¹⁵ Som elden förtär skog
och lågan svedjer berg,
- ¹⁶ så skall du förfölja dem med ditt oväder
och förskräcka dem med din storm.
- ¹⁷ Täck deras ansikten med skam
så att de söker ditt namn, Herre.
- ¹⁸ De skall komma på skam och förskräckas till evig tid,
de skall komma på skam och gå under.
- ¹⁹ De skall veta att endast du bär namnet " Herren ",^[a]
den Högste över hela jorden.

Psalm 84

Den gudfruktiges glädje i Herrens gårdar

- ¹ För sångmästaren, till Gittit, en psalm av Koras söner.
- ² Hur ljuvliga är ej dina boningar,
Herre Sebaot!
- ³ Min själ längtar och trängtar
efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar
mot levande Gud.
- ⁴ Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig,
där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot,
min konung och min Gud.
- ⁵ Saliga är de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt. Sela.
- ⁶ Saliga är de människor som har sin styrka i dig,
de som har dina vägar i sitt hjärta.
- ⁷ När de vandrar genom tåredalen
gör de den rik på källor,
och höstregnet höljer den med välsignelser.
- ⁸ De går från kraft till kraft,
de träder fram inför Gud på Sion.

⁹ Herre Gud Sebaot, hör min bön,
lyssna, du Jakobs Gud! Sela.
¹⁰ Gud, se vår sköld,
ge akt på din smordes ansikte!
¹¹ En dag i dina gårdar är bättre än tusen andra.
Jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus
än vistas i de ogudaktigas boningar.
¹² Ty Herren Gud är sol och sköld,
Herren ger nåd och ära.
Han vägrar inte dem något gott
som vandrar i fullkomlighet.
¹³ Herre Sebaot,
salig är den människa som förtröstar på dig.

Johannes 1

Johannes Döparens vittnesbörd

¹⁹ Detta är Johannes vittnesbörd, när judarna^[c] hade sänt till honom präster och leviter från Jerusalem för att fråga honom vem han var.
²⁰ Han bekände och förnekade inte sanningen. Han bekände: "Jag är inte Messias."
²¹ De frågade honom: "Vad är du då? Är du Elia?" Han sade: "Nej, det är jag inte."
"Är du Profeten?"^[d] Han svarade: "Nej."
²² Då sade de till honom: "Vem är du då? Vi måste ge ett svar till dem som har sänt oss. Vad säger du om dig själv?"
²³ Han svarade med profeten Jesajas ord: "Jag är rösten som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren!"^[e]
²⁴ Några fariseer hade också sänts ut,²⁵ och de frågade honom: "Varför döper du, om du inte är Messias och inte heller Elia eller Profeten?"
²⁶ Johannes svarade dem: "Jag döper i vatten. Men mitt ibland er står en som ni inte känner,²⁷ han som kommer efter mig. Jag är inte värd att knyta upp remmen på hans sandaler."
²⁸ Detta hände i Betania på andra sidan Jordan, där Johannes döpte.
²⁹ Nästa dag såg han Jesus komma, och han sade: "Se Guds lamm,^[f] som tar bort världens synd."
³⁰ Det var om honom jag sade: Efter mig kommer en man som är före mig, ty han var före mig.
³¹ Och jag kände honom

inte. Men för att han skulle uppenbaras för Israel har jag kommit och döper i vatten."

³² Johannes vittnade och sade: "Jag såg Anden komma ner som en duva från himlen och bli kvar över honom. ³³ Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa i vatten sade till mig: Den som du ser Anden komma ner och bli kvar över, han är den som döper i den helige Ande.

³⁴ Och jag har sett det och har vittnat att han är Guds Son."

Jesu första lärjungar

³⁵ Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar. ³⁶ När han såg Jesus komma sade han: "Se Guds lamm!" ³⁷ De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde Jesus. ³⁸ Jesus vände sig om, och när han såg att de följde honom, frågade han dem vad de ville. De svarade: "Rabbi" – det betyder lärare – "var bor du?" ³⁹ Han sade till dem: "Kom och se!" Då gick de med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var omkring tionde timmen.

⁴⁰ Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två som hade hört vad Johannes sade och som hade följt Jesus. ⁴¹ Han fann först sin bror Simon och sade till honom: "Vi har funnit Messias" – det betyder Kristus. ⁴² Och han förde honom till Jesus. Jesus såg på honom och sade: "Du är Simon, Johannes son, du skall heta Kefas"^[g] – det betyder Petrus.

⁴³ Nästa dag beslöt Jesus att gå därifrån till Galileen. Han fann då Filippus och sade till honom: "Följ mig!" ⁴⁴ Filippus var från Betsaida, från samma stad som Andreas och Petrus. ⁴⁵ Filippus fann Natanael och sade till honom: "Den som Mose har skrivit om i lagen och som profeterna har skrivit om, honom har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret."

⁴⁶ Natanael sade till honom: "Kan något gott komma från Nasaret?" Filippus svarade: "Kom och se!" ⁴⁷ När Jesus såg Natanael komma sade han om honom: "Se, han är en verklig israelit. I honom finns inget svek."

⁴⁸ Natanael frågade honom: "Hur kan du känna mig?" Jesus svarade: "Innan Filippus kallade på dig, såg jag dig där du var under fikonsträdet."

⁴⁹ Natanael svarade: "Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung."

⁵⁰ Jesus svarade honom: "Därför att jag sade att jag såg dig under fikonsträdet, tror du. Det som är större än detta skall du få se." ⁵¹ Sedan sade han till honom: "Amen, amen"^[h] säger jag er: Ni kommer att få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen."

18 juli

St. Thomas Aquinas: "Äktenskapet har tre välsignelser. Först kommer barnen som vi får för att låta dem växa i Guds tjänst. Sedan kommer vänskapen och hjälpsamheten mellan makar och barn. Det tredje är sakramentet som är äktenskapet, som betecknar den oskiljaktiga föreningen mellan Kristus och kyrkan."

Psaltaren

Psalm 85

Bön om ny nåd för Herrens folk

¹ För sångmästaren, en psalm av Koras söner.

² Herre, förr var du nådig mot ditt land,
du gjorde slut på Jakobs fångenskap.

³ Du förlät ditt folks missgärning,
du övertäckte all dess synd. Sela.

⁴ Du lät all din förbittring fara
och vände dig från din vredesglöd.

⁵ Upprätta oss igen, du vår frälsnings Gud,
upphör med din harm mot oss!

⁶ Skall du för alltid vara vred på oss,
skall din vrede vara från släkte till släkte?

⁷ Vill du inte göra oss levande igen,

så att ditt folk får glädjas i dig?

⁸ Herre, låt oss se din nåd
och ge oss din frälsning.

⁹ Jag vill höra vad Gud, Herren, talar.
Han talar frid till sitt folk och sina fromma,
må de inte vända åter till dårskap.

¹⁰ Hans frälsning är nära dem som fruktar honom,
för att härlighet skall bo i vårt land.

¹¹ Nåd och sanning skall där mötas,
rättfärdighet och frid kyssas.

¹² Sanning skall växa upp ur jorden,
rättfärdighet blicka ner från himlen.

¹³ Herren skall ge oss det som är gott,
vårt land skall ge sin gröda.

¹⁴ Rättfärdighet skall gå framför honom
och bereda väg för hans steg.

Psalm 86

Davids förtröstan på Herren i svår nöd

¹ En bön av David.

Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig,
ty jag är betryckt och fattig.

² Bevara min själ, ty jag är din.

Du, min Gud, fräls din tjänare
som förtröstar på dig.

³ Var mig nådig, Herre,
ty hela dagen ropar jag till dig.

⁴ Gläd din tjänares själ,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ.

⁵ Du, Herre, är god och vill förlåta,
du är stor i nåd mot alla som ropar till dig.

⁶ Herre, hör min bön,
lyssna till mina böners ljud!

⁷ Jag ropar till dig på nödens dag,
ty du skall svara mig.

⁸ Herre, ingen är dig lik bland gudarna,
inga gärningar är som dina.

⁹ Alla folk som du har gjort
 skall komma och tillbe inför dig, Herre,
de skall ära ditt namn.

¹⁰ Ty du är stor och du gör under.
 Du ensam är Gud.

¹¹ Visa mig, Herre, din väg,
 jag vill vandra i din sanning.
Bevara mitt hjärta vid detta enda:

Att jag fruktar ditt namn.

¹² Jag vill tacka dig, Herre, min Gud,
av hela mitt hjärta
och ära ditt namn i evighet.

¹³ Ty din nåd är stor över mig,
 du räddar min själ ur dödsrikets djup.

¹⁴ Gud, övermodiga människor har rest sig mot mig,
en skara våldsmän står efter mitt liv,
de har inte dig för ögonen.

¹⁵ Men du, Herre, är en barmhärtig och nådig Gud,
sen till vrede och stor i nåd och sanning.

¹⁶ Vänd dig till mig och visa mig nåd.

Ge din makt åt din tjänare
 och fräls din tjänarinns son!

¹⁷ Gör ett tecken med mig, så att det går mig väl.
Låt dem som hatar mig skämmas,
när de ser att du, Herre,
 hjälper och tröstar mig.

Psalm 87

Staden där folken föds på nytt

¹ En psalm, en sång av Koras söner.

Den stad han har grundat
står på de heliga bergen.
2 Herren älskar Sions portar
mest bland alla Jakobs boningar.
3 Härliga ting har talats om dig,
du Guds stad. Sela.
4 "Rahab^[a] och Babel skall jag räkna
bland mina bekännare,
likaså Filisteen och Tyrus tillsammans med Kush,
dessa är födda där."
5 Om Sion skall det sägas:
"Var och en är född där."
Och han, den Högste, håller det vid makt.
6 När Herren upptecknar folken,
skall han räkna så:
"Dessa är födda där." Sela.
7 Under sång och dans skall man säga:
"Alla mina källor har jag i dig."

Psalm 88

Bön om räddning ur djup nöd

1 En sång, en psalm av Koras söner. För sångmästaren, till Mahalat-leannót. En sång av esraiten Heman.
2 Herre, min frälsnings Gud,
dag och natt ropar jag till dig.
3 Låt min bön komma inför ditt ansikte,
vänd ditt öra till mitt rop!
4 Ty min själ är mättad med lidanden,
mitt liv har kommit nära dödsriket.
5 Jag räknas bland dem som far ner i hålan,^[a]
jag är som en man utan livskraft.
6 Jag är övergiven bland de döda,
lik de slagna som ligger i graven,
dem som du inte längre tänker på,
och som inte mer är i dina händer.
7 Du har sänkt mig längst ner i hålan,^[b]

ner i mörkret, ner i djupet.

⁸ Din vrede ligger tung på mig,
alla dina böljors svall låter du gå över mig. Sela.

⁹ Du har drivit mina förtrogna långt bort ifrån mig,
du har gjort mig förhatlig för dem,
jag ligger fången och kan ej komma ut.

¹⁰ Mitt öga förtärs av lidande.
Herre, jag ropar dagligen till dig,
jag sträcker mina händer mot dig.

¹¹ Gör du under för de döda,
kan skuggorna stiga upp och tacka dig? Sela.

¹² Förkunnar man i graven din nåd,
i avgrunden din trofasthet?

¹³ Känner man i mörkret dina under,
din rättfärdighet i glömskans land?

¹⁴ Men jag ropar till dig, Herre,
om morgonen kommer min bön till dig.

¹⁵ Varför förkastar du, Herre, min själ,
varför gömmer du ditt ansikte för mig?

¹⁶ Betryckt är jag och döende
allt ifrån min ungdom.

Jag måste bära förskräckelser från dig,
jag är nära att förtvivla.

¹⁷ Din vredes lågor går över mig,
dina fasor förgör mig.

¹⁸ Hela dagen omger de mig som vatten,
alla omringar de mig.

¹⁹ Mina nära och kära har du drivit långt bort ifrån mig,
i mina förtrognas ställe har jag mörker.

Psalm 89

Herrens löfte till David om ett evigt rike

¹ En sång av esraiten Etan.

² I evighet vill jag sjunga
om Herrens nådegärningar,
jag vill låta min mun förkunna din trofasthet

från släkte till släkte.

³ Jag säger: "Din nåd är befäst för evigt,
i himlen är din trofasthet fast grundad."

⁴ "Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:

⁵ Din ätt skall jag låta bestå för evig tid
och bygga din tron från släkte till släkte." Sela.

⁶ Himlarna prisar dina under, Herre,
och din trofasthet i de heligas församling.

⁷ Ty vem i skyn kan jämföras med Herren?
Vem bland Guds söner är Herren lik?

⁸ Gud är fruktansvärd i de heligas råd,
mycket fruktansvärd är han för alla omkring honom.

⁹ Herre, härskarornas Gud, vem är som du?
Stark är Herren, och din trofasthet omger dig.

¹⁰ Du är den som råder över det stolta havet.
När dess böljor reser sig stillar du dem.

¹¹ Du krossade Rahab så att han låg som en slagen,
med din mäktiga arm skingrade du dina fiender.

¹² Din är himlen, din är också jorden.
Du har grundat världen och allt som finns i den.

¹³ Norr och söder har du skapat,
Tabor och Hermon jublar i ditt namn.

¹⁴ Du har en arm med hjältekraft,
mäktig är din hand, hög är din högra hand.

¹⁵ Rättfärdighet och rätt är din trons fäste,
nåd och sanning står inför ditt ansikte.

¹⁶ Saligt är det folk som vet vad jubel är,
Herre, i ditt ansiktes ljus vandrar de.

¹⁷ I ditt namn gläder de sig alltid,
genom din rättfärdighet upphöjs de.

¹⁸ Ty du är deras styrka och prydnad,
genom din nåd upphöjer du vårt horn.

¹⁹ Ty han som är vår sköld tillhör Herren,
vår kung tillhör Israels Helige.

²⁰ På den tiden talade du i en syn
till dina fromma och sade:
"Jag har lagt hjälp i en hjältes hand,

jag har upphöjt en yngling ur folket.

²¹ Jag har funnit min tjänare David
och smort honom med min heliga olja.

²² Min hand skall uppehålla honom,
min arm skall styrka honom.

²³ Ingen fiende har något att fordra av honom,
ingen orättfärdig skall förtrycka honom.

²⁴ Jag skall krossa hans ovänner framför honom,
jag skall slå ner dem som hatar honom.

²⁵ Min trofasthet och min nåd skall vara med honom,
i mitt namn skall hans horn bli upphöjt.

²⁶ Jag skall lägga havet under hans hand,
strömmarna under hans högra hand.

²⁷ Han skall ropa till mig: "Du är min Fader,
min Gud och min frälsnings klippa."

²⁸ Jag skall göra honom till den förstfödde,
till den högste bland kungarna på jorden.

²⁹ Jag skall bevara min nåd åt honom för evigt,
mitt förbund med honom skall stå fast.

³⁰ Jag skall låta hans efterkommande bestå till evig tid
och hans tron så länge himlen varar.

³¹ Om hans barn överger min undervisning
och inte följer mina befallningar,

³² om de bryter mot mina lagar
och inte håller mina bud,

³³ då skall jag straffa deras överträdelse med ris
och deras missgärning med plågor.

³⁴ Men min nåd skall jag inte ta ifrån honom,
jag skall inte svika i trofasthet.

³⁵ Jag skall inte bryta mitt förbund,
vad mina läppar har talat skall jag inte ändra.

³⁶ En gång har jag svurit vid min helighet,
och mitt löfte till David skall jag inte bryta.

³⁷ Hans efterkommande skall bestå för evigt
och hans tron inför mig så länge som solen,

³⁸ som månen skall den bestå för evigt.

Och trofast är vittnet i skyn." Sela.

³⁹ Men nu har du i vrede stött bort
och förkastat din smorde.

⁴⁰ Du har upplöst förbundet med din tjänare,

du har vanärat hans krona
och kastat den till marken.

⁴¹ Du har brutit ner alla hans murar
och lagt hans fästen i spillror.

⁴² Alla som går förbi på vägen plundrar honom,
han blir hånad av sina grannar.

⁴³ Du har lyft hans ovänners högra hand
till glädje för alla hans fiender.

⁴⁴ Du har låtit hans skarpa svärd vika tillbaka
och inte hållit honom uppe i striden.

⁴⁵ Du har gjort slut på hans glans
och slagit hans tron till jorden.

⁴⁶ Du har förkortat hans ungdoms dagar,
du har höljt honom i skam. Sela.

⁴⁷ Herre, hur länge
skall du gömma dig helt och hållet?
Hur länge skall din vrede brinna som eld?

⁴⁸ Tänk på hur kort mitt liv är,
hur förgängliga du skapat alla människors barn.

⁴⁹ Kan en man leva
och slippa se döden,
kan han rädda sin själ från dödsrikets våld? Sela.

⁵⁰ Herre, var är dina forna nådegärningar,
som du i trofasthet lovade David med ed?

⁵¹ Herre, tänk på din tjänares vanära,
på vad jag måste uthärda av alla folk.

⁵² Herre, tänk på hur dina fiender hånar,
hur de hånar din smordes fotspår.

⁵³ Lovad vare Herren i evighet! Amen, amen.

Johannes 2

Jesus förvandlar vatten till vin

2 På tredje dagen var det bröllop i Kana i Galileen, och Jesu mor var där.
² Jesus och hans lärjungar blev också bjudna till bröllopet. ³ När vinet
tog slut sade Jesu mor till honom: "De har inget vin." ⁴ Jesus svarade:

"Kvinna, vad har vi med det att göra? Min stund har ännu inte kommit."

⁵ Hans mor sade till tjänarna: "Gör vad han än säger till er."

⁶ Nu stod där sex stenkrukor, sådana som judarna använder vid sina reningar. ^[a] De rymde omkring hundra liter ^[b] var. ⁷ Jesus sade: "Fyll krukorna med vatten!" Och de fyllde dem ända till brädden. ⁸ Sedan sade han: "Ös nu upp och bär in det till värden." Och de gjorde det. ⁹ Värden smakade på vattnet, som nu hade blivit vin, och han visste inte varifrån det kom. Men tjänarna som hade öst upp vattnet visste det. Värden kallade därför på brudgummen ¹⁰ och sade: "Varenda människa sätter först fram det goda vinet, och det som är sämre när gästerna börjar bli druckna. Du har sparat det goda vinet ända till nu."

¹¹ Detta var det första av de tecken som Jesus gjorde. Han gjorde det i Kana i Galileen och uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom. ¹² Sedan gick han ner till Kapernaum tillsammans med sin mor, sina bröder och sina lärjungar. Där stannade de några få dagar.

Det gamla och det nya templet

¹³ Judarnas påsk närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem. ¹⁴ I templet ^[c] fann han dem som sålde oxar, får och duvor, och sådana som satt där och växlade pengar. ¹⁵ Då gjorde han en piska av rep och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut penningväxlarnas mynt och vätte omkull deras bord, ¹⁶ och till dem som sålde duvor sade han: "Ta bort det här! Gör inte min Faders hus till en saluhall!" ¹⁷ Hans lärjungar kom då ihåg att det stod skrivet: Iver för ditt hus skall förtära mig. ^[d]

¹⁸ Judarna frågade honom: "Vad för tecken kan du visa oss, eftersom du gör så här?" ¹⁹ Jesus svarade: "Bryt ner detta tempel, så skall jag resa upp det på tre dagar." ²⁰ Judarna sade: "I fyrtiosex år har man byggt på detta tempel, och du skall resa upp det på tre dagar!" ²¹ Men det tempel han talade om var hans kropp. ²² När han hade uppstått från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på Skriften och ordet som Jesus hade sagt.

²³ Medan han var i Jerusalem under påskhögtiden, kom många till tro på hans namn när de såg de tecken han gjorde. ²⁴ Men själv anförtrorde han sig inte åt dem, eftersom han kände alla. ²⁵ Han behövde inte höra

någon vittna om människan, ty av sig själv visste han vad som var i människan.

19 juli

St. Macrina: O Herre du har befriat oss från rädslan för döden. Du har gjort slutet på det här livet till början på det sanna livet för oss alla. I dödens sömn ger du oss en stunds vila för kroppen innan du väcker oss med trumpeten. Materialet du skapade oss ur ger du tillbaka till jorden för att bevara det. Och du kommer att använda det igen för att transformera våra dödliga kvarlevor till odödlighet och nåd.”

Psaltaren

FJÄRDE BOKEN

Psalm 90

Guds evighet och människans förgänglighet

¹ En bön av gudsmannen Mose.

Herre, du har varit vår tillflykt
från släkte till släkte.

² Innan bergen blev till

och du skapade jorden och världen,
ja, från evighet till evighet är du, Gud.

³ Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människors^[a] barn!"

⁴ Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt.

⁵ Du sköljer dem bort, de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas.

⁶ Om morgonen gror det och blomstrar,
om aftonen vissnar det och blir torrt.

⁷ Vi går under genom din vrede,
genom din förbittring förskräcks vi.

⁸ Du ställer våra missgärningar inför dig,
våra hemliga synder i ditt ansiktes ljus.

⁹ Alla våra dagar försvinner genom din harm,
vi slutar våra år som en suck.

¹⁰ Vårt liv varar sjuttio år
eller åttio, om krafterna räcker.
När det är som bäst är det möda och bekymmer.
Snart är det förbi, vi flyger bort.

¹¹ Vem känner din vredes makt
och din harm, så att han fruktar dig?

¹² Lär oss inse att våra dagar är räknade,
så att vi får visa hjärtan.

¹³ Vänd åter, Herre! Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare!

¹⁴ Mätta oss med din nåd när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada
i alla våra dagar.

¹⁵ Gläd oss lika många dagar
som du har plågat oss,
lika många år som vi har sett olycka.

¹⁶ Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare
och din härlighet över deras barn.

¹⁷ Må Herrens, vår Guds, ljuvlighet vara över oss.
Ge framgång åt våra händers verk,
ja, åt våra händers verk må du ge framgång.

Psalm 91

Tryggheten under den Högstes beskydd

- ¹ Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
² han säger: "I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud som jag förtröstar på."
- ³ Han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från den förödande pesten.
⁴ Med sina fjädrar skall han övertäcka dig,
under hans vingar skall du finna tillflykt.
Hans trofasthet är sköld och skärm.
- ⁵ Du skall inte frukta nattens fasor,
inte pilen som flyger om dagen,
⁶ inte pesten som går fram i mörkret
eller farsoten som härjar vid middagens ljus.
- ⁷ Om än tusen faller vid din sida,
ja, tio tusen vid din högra sida,
så skall det inte drabba dig.
- ⁸ Med egna ögon skall du se
hur de ogudaktiga får sitt straff.
- ⁹ Ty du har sagt att Herren är ditt skydd,
du har gjort den Högste till din tillflykt.
- ¹⁰ Ingen olycka skall drabba dig,
ingen plåga närma sig din hydda.
- ¹¹ Ty han skall ge sina änglar befallning om dig
att bevara dig på alla dina vägar.
- ¹² De skall bära dig på händerna,
så att du inte stöter din fot mot någon sten.
- ¹³ Över lejon och huggormar skall du gå fram,
du skall trampa ner unga lejon och drakar.
- ¹⁴ "Han håller mig kär och jag skall befria honom,
jag skall beskydda honom,
ty han känner mitt namn.
- ¹⁵ Han ropar till mig och jag svarar honom.

Jag är med honom i nöden,
jag skall rädda honom och ge honom ära.
¹⁶ Jag skall mätta honom med långt liv
och låta honom se min frälsning."

Psalm 92

Glädje över Herrens väldiga gärningar

¹ En psalm, en sång för sabbats- dagen.

² Det är gott att tacka Herren
och att lovsjunga ditt namn, du den Högste,

³ att om morgonen förkunna din nåd
och om natten din trofasthet

⁴ med tiosträngat instrument och psaltare,
med spel på harpa.

⁵ Ty du gläder mig, Herre, med dina gärningar,
jag vill jubla över dina händers verk.

⁶ Hur stora är inte dina verk, Herre!
Hur djupa är inte dina tankar.

⁷ En oförnuftig man tänker inte på det,
en dåre förstår det inte.

⁸ När de ogudaktiga grönskar som gräs
och alla ogärningsmän blomstrar,
går de ändå mot evig undergång.

⁹ Men du, Herre, är den Högste för evigt.

¹⁰ Ty se, dina fiender, Herre,
se, dina fiender förgås,
alla ogärningsmän skingras.

¹¹ Men mitt horn gör du högt som vildoxens,
jag övergjuts med frisk olja.

¹² Mina ögon får se att mina förföljare faller,
mina öron får höra hur det går med de onda
som reser sig mot mig.

¹³ De rättfärdiga grönskar som palmer,
som cedrar på Libanon växer de till.

¹⁴ De är planterade i Herrens hus,
de grönskar i vår Guds förgårdar.

¹⁵ Ännu vid hög ålder bär de frukt,
de frodas och grönskar
¹⁶ för att förkunna att Herren är rättfärdig.
Han är min klippa och ingen orätt finns i honom.

Psalm 93

Den evige konungen

¹ Herren är konung!
Han har klätt sig i höghet.
Herren har klätt sig och rustat sig med makt.
Därför står världen fast, den vacklar inte.
² Din tron är fast grundad från fordom tid,
du är från evighet.

³ Herre, vattenströmmarna höjer sig,
vattenströmmarna höjer sin röst,
vattenströmmarna höjer sina dånande vågor.
⁴ Men väldig är Herren i höjden,
mer än bruset av stora vatten,
våldiga vatten, havets bränningar.
⁵ Dina vittnesbörd är sanna alltigenom,
helighet tillhör ditt hus,
Herre, för alltid.

Psalm 94

Bön om Herrens hjälp mot fiender

¹ Du hämndens Gud, Herre,
du hämndens Gud, träd fram i glans!
² Res dig, du jordens domare,
vedergäll de högmodiga vad de har gjort!
³ Hur länge skall de ogudaktiga, Herre,
hur länge skall de ogudaktiga triumfera?
⁴ Deras mun flödar över av fräckt tal,
Alla ogärningsmän förhäver sig.
⁵ Ditt folk, Herre, krossar de,

din arvedel förtrycker de,
⁶ änkor och främlingar dräper de,
faderlösa mördar de.

⁷ De säger: " Herren ser det inte,
Jakobs Gud märker det inte."

⁸ Besinna er, ni oförnuftiga bland folket,
ni dårar, när skall ni få förstånd?

⁹ Han som har planterat örat, skulle han inte höra?
Han som har gjort ögat, skulle han inte se?

¹⁰ Han som tuktar folken, skulle han inte straffa,
han som lär människorna förstånd?

¹¹ Herren känner människornas tankar,
han vet att de är tomhet.

¹² Salig är den man som du, Herre, tillrättavisar
och undervisar från din lag

¹³ för att ge honom ro i onda dagar,
till dess att de ogudaktigas grav har blivit grävd.

¹⁴ Ty Herren förskjuter inte sitt folk,
han överger inte sin arvedel.

¹⁵ Rättfärdighet skall åter gälla i rätten,
och alla rättsinniga skall hålla sig till den.

¹⁶ Vem står upp för att försvara mig mot de onda?
Vem hjälper mig mot ogärningsmännen?

¹⁷ Om inte Herren vore min hjälp
skulle min själ snart bo i det tysta.

¹⁸ När jag sade: "Min fot vacklar",
då var din nåd mitt stöd, Herre.

¹⁹ När jag hade mycket bekymmer i mitt hjärta,
då gladde din tröst min själ.

²⁰ Kan du ha gemenskap med orättfärdighetens domstol,
där de brukar våld i lagens namn,

²¹ där de angriper den rättfärdige
och fördömer oskyldigt blod?

²² Men Herren är för mig en borg,
min Gud är min tillflykts klippa.

²³ Han låter deras brott drabba dem själva,
han förgör dem för deras onskas skull,
ja, Herren, vår Gud, skall förgöra dem.

Psalm 95

Uppmaning till tillbedjan och lydnad

- ¹ Kom, låt oss höja glädjor till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
- ² Låt oss träda fram inför hans ansikte med tacksägelse,
höja jubel till honom med lovsång!
- ³ Ty Herren är en stor Gud,
en stor konung över alla gudar.
- ⁴ Han har jordens djup i sin hand,
och bergens höjder är hans.
- ⁵ Hans är havet, ty han har gjort det,
och det torra har hans händer format.
- ⁶ Kom, låt oss falla ner och tillbe,
låt oss böja knä för Herren, vår skapare.
- ⁷ Ty han är vår Gud
och vi är folket i hans hjord,
fåren som står under hans vård.
- I dag, om ni hör hans röst,
- ⁸ så förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
som på Massas dag i öknen,
- ⁹ där era fäder frestade mig
och satte mig på prov,
fastän de såg mina gärningar.
- ¹⁰ I fyrtio år väckte det släktet min avsky,
och jag sade:
"De är ett folk som far vilse med sina hjärtan,
de vill inte veta av mina vägar."
- ¹¹ Så svor jag i min vrede:
"De skall inte komma in i min vila."

Psalm 96

Hela jordens Konung

- ¹ Sjung för Herren en ny sång,
sjung för Herren, hela jorden!

- ² Sjung för Herren, lova hans namn,
kungör hans frälsning dag efter dag!
- ³ Förkunna hans ära bland hednafolken,
bland alla folk hans under!
- ⁴ Ty stor är Herren och högt prisad,
värd att frukta mer än alla gudar.
- ⁵ Folkens alla gudar är avgudar,
men Herren har gjort himlen.
- ⁶ Majestät och härlighet är inför hans ansikte,
makt och glans i hans helgedom.
- ⁷ Ge åt Herren, ni folkens släkter,
ge åt Herren ära och makt!
- ⁸ Ge åt Herren hans namns ära,
bär fram gåvor och kom till hans gårdar!
- ⁹ Tillbed Herren i helig skrud,
bäva inför honom, alla länder!
- ¹⁰ Säg bland folken: " Herren är konung!
Därför står världen fast och vacklar inte.
Han dömer folken med rättvisa."
- ¹¹ Må himlen vara glad och jorden fröjda sig,
må havet brusa och allt som fyller det.
- ¹² Må marken glädja sig och allt som är därpå.
Jubla skall alla skogens träd
- ¹³ inför Herren, ty han kommer,
ty han kommer för att döma jorden.
Han skall döma världen med rättfärdighet
och folken med sin trofasthet.

Johannes 3: 1–21

Jesus och Nikodemus

- 3 Bland fariseerna fanns en man som hette Nikodemus, en av judarnas rådsherrar. ² Han kom till Jesus om natten och sade: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom." ³ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt^(a) kan inte se Guds rike."
- ⁴ Nikodemus sade: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte

kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?" ⁵ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike. ⁶ Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande. ⁷ Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. ⁸ Vinden^[b] blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden."

⁹ Nikodemus frågade: "Hur kan det ske?" ¹⁰ Jesus svarade: "Du är Israels lärare och vet inte det. ¹¹ Amen, amen säger jag dig: Det vi vet talar vi, och det vi har sett vittnar vi om, och vårt vittnesbörd tar ni inte emot. ¹² Om ni inte tror när jag talar till er om det som hör jorden till, hur skall ni då kunna tro, när jag talar till er om det som hör himlen till? ¹³ Ingen har stigit upp till himlen utom han som kom ner från himlen, Människosonen som är i himlen.^[c] ¹⁴ Och liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd,^[d] ¹⁵ för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. ¹⁶ Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. ¹⁷ Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. ¹⁸ Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. ¹⁹ Och detta är domen: Ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret och inte ljuset, eftersom deras gärningar var onda. ²⁰ Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. ²¹ Men den som lyder sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud."

20 juli

Salige Gregorio Lopez: "Skulle jag dö om några timmar skulle jag inte syssla med annat än jag gör nu. Just nu ger jag Gud allt jag har av mig själv. Jag kan helt enkelt inte ge mer, om inte Gud ordnar det åt mig."

Psaltaren

Psalm 97

Glädje över Herrens allmakt

¹ Herren är konung!

Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländer glädja sig.

² Moln och töcken omger honom,
rättfärdighet och rätt är hans trons grundval.

³ Eld går framför honom
och förtär hans fiender runt omkring.

⁴ Hans blixtar lyser upp världen,
jorden ser det och bävar.

⁵ Bergen smälter som vax inför Herren,
inför hela jordens Herre.

⁶ Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans härlighet.

⁷ På skam skall alla de komma
som dyrkar avgudabilder
och skryter med sina maktlösa gudar.
Alla gudar skall tillbe honom.

⁸ Sion hör det och gläder sig,
Juda döttrar jublar över dina domar, Herre.

⁹ Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,
högt upphöjd över alla gudar.

¹⁰ Ni som älskar Herren, hata det onda.
Han bevarar sina frommas själar,
ur de ogudaktigas hand räddar han dem.

¹¹ Ljus strålar fram^[a] för den rättfärdige
och glädje för de rättsinniga.

¹² Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
prisa hans heliga namn!

Psalm 97

Glädje över Herrens allmakt

¹ Herren är konung!

Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländer glädja sig.

² Moln och töcken omger honom,
rättfärdighet och rätt är hans trons grundval.

³ Eld går framför honom
och förtär hans fiender runt omkring.

⁴ Hans blixtar lyser upp världen,
jorden ser det och bävar.

⁵ Bergen smälter som vax inför Herren,
inför hela jordens Herre.

⁶ Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans härlighet.

⁷ På skam skall alla de komma
som dyrkar avgudabilder
och skryter med sina maktlösa gudar.
Alla gudar skall tillbe honom.

⁸ Sion hör det och gläder sig,
Juda döttrar jublar över dina domar, Herre.

⁹ Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,
högt upphöjd över alla gudar.

¹⁰ Ni som älskar Herren, hata det onda.
Han bevarar sina frommas själar,
ur de ogudaktigas hand räddar han dem.

¹¹ Ljus strålar fram^[a] för den rättfärdige
och glädje för de rättsinniga.

¹² Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
prisa hans heliga namn!

Psalm 98

Jubel över Herrens makt och frälsning

¹ En psalm.

Sjung för Herren en ny sång,
ty han har gjort under.

Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm.

² Herren har gjort sin frälsning känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hednafolkens ögon.

³ Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus,
hela jorden har sett vår Guds frälsning.

⁴ Höj jubel till Herren, alla länder!
Brist ut i glädjerop och lovsjung!

⁵ Lovsjung Herren med harpa,
med harpa och med lovsångs ljud!

⁶ Blås i trumpeter och horn,
höj jubelrop inför konungen, Herren!

⁷ Må havet brusa och allt som fyller det,
världen och de som bor i den.

⁸ Må strömmarna klappa i händerna
och bergen jubla med varandra

⁹ inför Herren, ty han kommer
för att döma jorden.

Han skall döma världen med rättfärdighet
och folken med rättvisa.

Psalm 99

Tillbedjan av den helige Konungen

¹ Herren är konung,
folken darrar.

Han tronar på keruberna,
jorden skälver.

² Herren är stor i Sion,
upphöjd över alla folk.

³ Därför prisar man ditt namn,

det stora och fruktansvärda.
Helig är han.

⁴ Konungen i sin makt älskar det rätta.
Du håller rättvisa vid makt,
i Jakob har du gjort det som är rätt och rättfärdigt.
⁵ Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed vid hans fotapall!
Helig är han.

⁶ Mose och Aron var bland hans präster,
Samuel bland dem som åkallade hans namn.
De ropade till Herren och han svarade dem.
⁷ I molnstoden talade han till dem.
De höll hans vittnesbörd och den lag han gav dem.
⁸ Herre, vår Gud, du svarade dem,
du var för dem en Gud som förlåter
men som också hämnas deras gärningar.
⁹ Upphöj Herren, vår Gud,
tillbed vid hans heliga berg!
Ty helig är Herren, vår Gud.

Psalm 100

Jubel över att Herren är Gud

¹ En tacksägelsepsalm.

Höj jubel till Herren, alla länder!
² Tjäna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med jubelrop!
³ Besinna att Herren är Gud.
Han har gjort oss och inte vi själva.
Vi är hans folk och får i hans hjord.
⁴ Gå in i hans portar med tacksägelse,
i hans gårdar med lov.
Tacka honom, lova hans namn!
⁵ Ty Herren är god,
hans nåd varar i evighet,
hans trofasthet från släkte till släkte.

Psalm 101

En gudfruktig kung

¹ En psalm av David.

Om nåd och rätt vill jag sjunga,
dig, Herre, vill jag lovprisa.

² Jag vill ge akt på den fullkomliga vägen.
När kommer du till mig?

Jag vill föra en fullkomlig vandel
där jag bor i mitt hus.

³ Jag vänder ej mitt öga till det onda.

Att handla trolöst hatar jag,
det skall inte finnas hos mig.

⁴ Ett falskt hjärta må vara långt ifrån mig,
det onda vill jag inte veta av.

⁵ Den som baktalar sin nästa,
honom vill jag förgöra,
den som har stolta ögon och högmodigt hjärta
tål jag inte.

⁶ Mina ögon ser efter de trofasta i landet,
för att de skall bo hos mig.

Den som vandrar på den fullkomliga vägen,
han skall tjäna mig.

⁷ Den som handlar svekfullt
får inte bo i mitt hus,
den som talar lögn
skall inte bestå inför mina ögon.

⁸ Varje morgon skall jag förgöra
alla ogudaktiga i landet
och utrota alla ogärningsmän ur Herrens stad.

Psalm 102

Tröst i svår nöd

¹ Bön av en betryckt som i vanmakt utgjuter sitt bekymmer inför Herren.

² Herre, hör min bön,
låt mitt rop komma inför dig!

³ Dölj inte ditt ansikte för mig när jag är i nöd!
Vänd ditt öra till mig,
skynda dig att svara när jag ropar!

⁴ Mina dagar har försvunnit som rök,
benen i min kropp är förbrända som av eld.

⁵ Mitt hjärta är förtorkat,
det har vissnat som gräs,
ty jag glömmer att äta mitt bröd.

⁶ På grund av min högljudda suckan
har jag blivit skinn och ben.

⁷ Jag är lik en pelikan i öknen,
jag är som en uggle bland ruiner.

⁸ Jag ligger vaken,
jag är som en ensam fågel på taket.

⁹ Mina fiender hånar mig hela dagen,
de som gör narr av mig
använder mig som en svordom.

¹⁰ Ty jag äter aska som bröd
och blandar min dryck med tårar

¹¹ för din vredes och förbittrings skull.
Du har ju gripit mig och förkastat mig.

¹² Mina dagar är som skuggan när den förlängs,
jag vissnar som gräs.

¹³ Men du, Herre, tronar i evighet,
släkte efter släkte skall komma ihåg dig.

¹⁴ Du skall gripa in och förbarma dig över Sion,
det är tid att du visar det nåd.
Ja, stunden har kommit.

¹⁵ Ty dina tjänare har dess stenar kära,
de förbarmar sig över dess grus.

¹⁶ Hednafolken skall frukta Herrens namn
och alla jordens kungar din härlighet,

¹⁷ när Herren bygger upp Sion
och uppenbarar sig i sin härlighet.

¹⁸ Han vänder sig till de utblottades bön
och föraktar den inte.

¹⁹ Detta skall skrivas ner för ett kommande släkte
och ett folk som han skapar skall prisa Herren.

²⁰ Ty han blickar ner från sin heliga höjd,
Herren skådar från himlen ner till jorden
²¹ för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn,
²² för att man i Sion skall förkunna Herrens namn
och hans lov i Jerusalem,
²³ när folk och riken samlas
för att tjäna Herren.

²⁴ Han har försvagat min kraft under vandringen,
han har förkortat mina dagar.
²⁵ Jag sade: Min Gud,
tag inte bort mig mitt i livet,
dina år varar från släkte till släkte.

²⁶ För länge sedan lade du jordens grund,
himlarna är dina händers verk.
²⁷ De skall gå under, men du förblir.
De skall alla nötas ut som en klädnad,
du skall förvandla dem som man byter kläder,
och de försvinner.
²⁸ Men du är densamme
och dina år har inget slut.
²⁹ Dina tjänares barn skall bo i trygghet
och deras efterkommande bestå inför dig.

Johannes 3

Jesus och Nikodemus

demus, en av judarnas rådsherrar. ² Han kom till Jesus om natten och sade: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom." ³ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt^[a] kan inte se Guds rike." ⁴ Nikodemus sade: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?" ⁵ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike. ⁶ Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande. ⁷ Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. ⁸ Vinden^[b]

blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden."

⁹ Nikodemus frågade: "Hur kan det ske?" ¹⁰ Jesus svarade: "Du är Israels lärare och vet inte det. ¹¹ Amen, amen säger jag dig: Det vi vet talar vi, och det vi har sett vittnar vi om, och vårt vittnesbörd tar ni inte emot. ¹² Om ni inte tror när jag talar till er om det som hör jorden till, hur skall ni då kunna tro, när jag talar till er om det som hör himlen till? ¹³ Ingen har stigit upp till himlen utom han som kom ner från himlen, Människosonen som är i himlen. ¹⁴ Och liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd, ¹⁵ för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. ¹⁶ Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. ¹⁷ Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. ¹⁸ Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. ¹⁹ Och detta är domen: Ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret och inte ljuset, eftersom deras gärningar var onda. ²⁰ Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. ²¹ Men den som lyder sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud."

Jesus och Johannes Döparen

²² Därefter begav sig Jesus med sina lärjungar till Judeen, och där vistades han en tid med dem och döpte. ²³ Men också Johannes döpte i Ainon nära Salim – där fanns det gott om vatten – och folk kom dit och blev döpta. ²⁴ Johannes hade ännu inte blivit kastad i fängelse.

²⁵ Då uppstod en tvist mellan några av Johannes lärjungar och en jude om reningen. ²⁶ De gick till Johannes och sade: "Rabbi, han som var hos dig på andra sidan Jordan och som du vittnade om, han döper och alla går till honom." ²⁷ Johannes svarade: "Ingen människa kan ta emot något utan att det ges henne från himlen. ²⁸ Ni kan själva vittna om att jag sade: Jag är inte Messias. Jag är sänd framför honom. ²⁹ Brudgum är den som har bruden. Men brudgummens vän, som står där och hör honom, gläder sig innerligt över brudgummens röst. Den glädjen har jag nu helt och fullt. ³⁰ Han måste bli större och jag mindre."

³¹ Den som kommer ovanifrån^(e) är över alla. Den som kommer från jorden är av jorden, och av jorden talar han. Den som kommer från himlen är över alla. ³² Vad han har sett och hört vittnar han om, och hans vittnesbörd tar ingen emot. ³³ Den som har tagit emot hans vittnesbörd har bekräftat att Gud är sann.

³⁴ Den som Gud har sänt talar Guds ord. Gud ger honom sin Ande utan att mäta. ³⁵ Fadern älskar Sonen, och allt har han lagt i hans hand.

³⁶ Den som tror på Sonen har evigt liv. Den som inte lyder Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom."

21 juli

St. Lorenzo da Brindisi: "Guds ord är lätt att ha i sinnet och är en eld för viljan – så att jag som person lär mig att älska och känna Gud. För den inre okroppsliga människan som lever av anden är detta ord som bröd och vatten. Men brödet är godare och sötare än honung från bikakan och vattnet är ljuvligare än mjölk och vin."

Psaltaren

Psalm 103

Lovprisning till Herren för hans godhet

¹ Av David.

Lova Herren, min själ,
ja, hela mitt inre skall prisa hans heliga namn!

- ² Lova Herren, min själ,
och glöm inte alla hans välgärningar,
³ han som förlåter dig alla dina synder
och botar alla dina sjukdomar,
⁴ han som återlöser ditt liv från förgängelsen
och kröner dig med nåd och barmhärtighet,
⁵ han som mättar ditt begär med sitt goda,
så att du blir ung på nytt som en örn.
- ⁶ Herren handlar rättfärdigt
och skaffar rätt åt alla förtryckta.
⁷ Han lät Mose veta sina vägar,
Israels barn sina gärningar.
⁸ Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och stor i nåd.
⁹ Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt.
¹⁰ Han handlar inte med oss efter våra synder
och lönar oss inte efter våra missgärningar.
¹¹ Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
¹² Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss.
¹³ Som en far förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.
¹⁴ Ty han vet hur vi är skapade,
han tänker på att vi är stoft.
- ¹⁵ En människas dagar är som gräset,
hon blomstrar som markens blommor.
¹⁶ Vinden drar fram över dem
och de är borta,
deras plats känner dem inte längre.
¹⁷ Men Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
¹⁸ när man håller hans förbund
och tänker på hans befallningar och följer dem.
¹⁹ Herren har ställt sin tron i himlen,
hans konungavälde omfattar allt.

²⁰ Lova Herren, ni hans änglar,
ni starka hjältar som utför hans befallning,
så snart ni hör ljudet av hans befallning.
²¹ Lova Herren, ni alla hans härskaror,
ni hans tjänare som uträttar hans vilja.
²² Lova Herren, ni alla hans verk,
överallt där hans välde är.
Min själ, lova Herren!

Psalm 104

Herrens storhet

¹ Lova Herren, min själ!
Herre, min Gud, du är hög och stor,
i majestät och härlighet är du klädd.
² Insvept i ljus som i en mantel,
spänner du ut himlen som ett tält.
³ Du timrar på vattnen dina salar,
molnen gör du till din vagn,
du far på vindens vingar.
⁴ Du gör vindar till dina sändebud,
eldslågor till dina tjänare.

⁵ Du grundade jorden på dess fästen,
så att den ej vacklar till evig tid.
⁶ Med djupet täckte du den som med en klädnad,
upp över bergen stod vattnen.
⁷ Vid din tillrättavisning flydde de,
för ljudet av ditt doner tog de till flykten.
⁸ Berg höjde sig och dalar sänkte sig
på den plats du hade bestämt för dem.
⁹ En gräns satte du som vattnen ej fick överskrida.
Aldrig mer kommer de att övertäcka jorden.

¹⁰ Du lät källor flyta fram i dalarna,
mellan bergen tog de sin väg.
¹¹ De vattnar alla markens djur,
vildåsnorna släcker där sin törst.
¹² Vid dem bor himlens fåglar,
från trädens grenar höjer de sin röst.

- ¹³ Du vattnar bergen från dina salar,
jorden mättas av den frukt du skapar.
- ¹⁴ Du låter gräs skjuta upp för djuren
och örter till människans tjänst.
Så låter du bröd komma från jorden
- ¹⁵ och vin som gläder människans hjärta.
Du gör hennes ansikte glänsande av olja,
och brödet styrker hennes hjärta.
- ¹⁶ Herrens träd blir mättade,
Libanons cedrar, som han planterat.
- ¹⁷ Fåglarna bygger där sina nästen,
hägern har sitt bo i cypresserna.
- ¹⁸ Stenbockarna har fått de höga bergen,
klipporna är en tillflykt för klippgrävlingarna.
- ¹⁹ Du gjorde månen till att bestämma tider,
solen vet stunden då den skall gå ner.
- ²⁰ Du sänder mörker och det blir natt,
då kommer alla skogens djur i rörelse.
- ²¹ De unga lejonerna ryter efter rov
och begär sin föda av Gud.
- ²² Solen går upp, då drar de sig tillbaka
och lägger sig ner i sina hålor.
- ²³ Människan går ut till sin gärning
och arbetar till dess att kvällen kommer.
- ²⁴ Hur många är inte dina verk, Herre!
Med vishet har du gjort dem alla,
jorden är full av vad du har skapat.
- ²⁵ Där är havet, det stora och vida,
där är ett oräkneligt vimmel av levande varelser,
både stora och små.
- ²⁶ Där går skeppen,
där leker Leviatan som du har skapat.
- ²⁷ Alla väntar de på dig
att du skall ge dem mat i rätt tid.
- ²⁸ Du ger dem och de samlar in,
du öppnar din hand och de mättas av goda gåvor.
- ²⁹ Du döljer ditt ansikte och de blir förskräckta,
du tar bort deras ande och de dör
och vänder åter till stoft.

³⁰ Du sänder din Ande, då skapas de
och du förnyar jordens ansikte.

³¹ Må Herrens härlighet vara i evighet!
Må Herren glädja sig över sina verk.

³² Han ser på jorden och den bävar,
han rör vid bergen och de ryker.

³³ Jag vill sjunga för Herren
så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud
så länge jag är till.

³⁴ Må mina tankar behaga honom,
jag vill glädja mig i Herren.

³⁵ Må syndare försvinna från jorden
och inga ogudaktiga mer vara till.
Lova Herren, min själ!
Halleluja!

Psalm 105

Herrens gärningar mot sitt folk

¹ Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken!

² Sjung till hans ära, lovprisa honom,
tala om alla hans under!

³ Beröm er av hans heliga namn!
De som söker Herren må glädja sig av hjärtat.

⁴ Fråga efter Herren och hans makt,
sök alltid hans ansikte.

⁵ Tänk på de under han har gjort,
på hans tecken och hans domslut,

⁶ ni Abrahams barn, hans tjänare,
ni Jakobs söner, hans utvalda.

⁷ Han är Herren, vår Gud,
över hela jorden når hans domar.

⁸ Han tänker för evigt på sitt förbund,
på det ord han påbjudit för tusen släkten,

⁹ på det förbund han slöt med Abraham

och på sin ed till Isak.

¹⁰ Han fastställde det för Jakob som en stadga,
för Israel som ett evigt förbund.

¹¹ Han sade: Åt dig ger jag Kanaans land,
det skall bli er arvedel.

¹² Då var de en liten skara,
de var få och främlingar i landet.

¹³ De vandrade från folk till folk,
från ett land till ett annat.

¹⁴ Han tillät ingen att skada dem,
han straffade kungar för deras skull:

¹⁵ Rör inte mina smorda,
gör inte mina profeter något ont:

¹⁶ När han sände hungersnöd över landet
så att de led brist på bröd,

¹⁷ då sände han en man framför dem,
Josef som blev såld till slav.

¹⁸ Man slog hans fötter i bojor,
i järn låg han bunden,

¹⁹ till den tid då hans ord uppfylldes
och Herrens tal bevisade hans oskuld.

²⁰ Då släpptes han på kungens befallning,
folkens härskare gav honom fri.

²¹ Han satte honom till herre över sitt hus,
till att råda över allt han ägde,

²² för att binda hans furstar efter sin vilja
och lära hans äldste vishet.

²³ Och Israel kom till Egypten,
Jakob blev gäst i Hams land.

²⁴ Herren gjorde sitt folk mycket fruktsamt
och mäktigare än deras ovänner.

²⁵ Han förvandlade deras hjärtan,
så att de hatade hans folk
och handlade svekfullt mot hans tjänare.

²⁶ Han sände Mose, sin tjänare,
och Aron som han utvalt.

²⁷ De gjorde hans tecken bland dem
och under i Hams land.

²⁸ Han sände mörker och allt blev mörkt,

och de stod inte emot hans ord.
29 Han förvandlade deras vatten till blod
och deras fiskar dog.
30 Deras land vimlade av paddor,
ända in i deras kungars kamrar.
31 Han befallde och svärmar av insekter kom,
mygg över hela deras land.
32 Han gav dem hagel i stället för regn
och sände eldslågor i landet.
33 Han slog ner deras vinstockar och fikonsträd
och bröt sönder träden i landet.
34 Han befallde och gräshoppor kom
och gräsmaskar i oräknelig mängd.
35 De åt upp alla örter i landet,
de åt upp grödan på marken.
36 Han slog allt förstfött i landet,
förstlingen av deras livskraft.

37 Så förde han dem ut med silver och guld,
i hans stammar stapplade ingen.
38 Egyptierna gladde sig när de drog ut,
ty förskräckelse för Israel hade fallit över dem.
39 Han bredde ut ett moln till skydd
och en eld som lyste om natten.
40 De bad, och han lät vaktlar komma
och mättade dem med bröd från himlen.
41 Han öppnade klippan och vatten flödade,
det rann genom öknen som en ström.
42 Ty han tänkte på sitt heliga löfte
till Abraham, sin tjänare.
43 Så förde han ut sitt folk med glädje,
sina utvalda med jubel.
44 Han gav hednafolkens länder åt dem,
det folken arbetat ihop fick de ärva,
45 för att de skulle hålla hans stadgar
och ta vara på hans undervisning.
Halleluja!

Herrens nådegärningar och Israels otro

¹ Halleluja!

Tacka Herren, ty han är god,
ty hans nåd varar i evighet.

² Vem kan berätta om Herrens väldiga gärningar
och förkunna allt hans lov?

³ Saliga är de som håller fast vid det rätta,
som alltid handlar rättfärdigt.

⁴ Tänk på mig, Herre, efter din nåd mot ditt folk,
kom till mig med din frälsning,

⁵ så att jag kan se dina utvaldas lycka,
glädja mig med ditt folks glädje
och berömma mig tillsammans med din arvedel.

⁶ Vi har syndat liksom våra fäder,
vi har gjort illa, vi har varit ogudaktiga.

⁷ Våra fäder gav inte akt på dina under i Egypten,
de kom inte ihåg dina många nådegärningar
utan var upproriska vid havet, vid Röda havet.

⁸ Men han frälste dem för sitt namns skull
för att göra sin makt känd.

⁹ Han talade strängt till Röda havet
och det blev torrt,
han förde dem genom djupen
som genom en öken.

¹⁰ Han frälste dem från deras motståndares hand
och återlöste dem från fiendens hand.

¹¹ Vattnet övertäckte deras fiender,
inte en enda av dem blev kvar.

¹² Då trodde de hans ord,
de sjöng hans lov.

¹³ Men snart glömde de hans gärningar,
de väntade inte på hans råd.

¹⁴ De greps av lystnad i öknen
och frestade Gud i ödemarken.

¹⁵ Då gav han dem vad de begärde
men sände tärande sjukdom bland dem.

¹⁶ I lägret fylldes de av avund mot Mose och mot Aron,
Herrens helige.

17 Men jorden öppnade sig och uppslukade Datan,
den övertäckte Abirams hop.

18 Eld började brinna i deras läger,
en låga brände upp de ogudaktiga.

19 De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en avgudabild.

20 Sin härlighet bytte de bort
mot bilden av en oxe som äter gräs.

21 De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,

22 så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet.

23 Han sade att han skulle förgöra dem.

Men Mose, hans utvalde,
trädde fram som medlare inför honom
för att vända bort hans vrede,
så att den inte förgjorde dem.

24 De föraktade det ljuvliga landet,
de trodde inte hans ord.

25 De knotade i sina tält
och lyssnade inte till Herrens röst.

26 Då lyfte han sin hand mot dem
och svor att slå ner dem i öknen,

27 att slå ner deras barn bland hednafolken
och skingra dem i länderna.

28 De slöt sig till Baal-Peor
och åt sådant som var offrat till döda.

29 De väckte Guds vrede genom sina gärningar,
och en hemsökelse bröt ut bland dem.

30 Men Pinehas steg fram och skipade rätt,
och hemsökelsen upphörde.

31 Det räknades honom till rättfärdighet
från släkte till släkte, för evig tid.

32 De väckte hans vrede vid Meribas vatten,
och det gick illa för Mose för deras skull.

33 Ty de var upproriska mot hans ande,
så att han talade tanklöst med sina läppar.

34 De förgjorde inte folken
som Herren hade befallt dem,

35 utan blandade sig med hednafolken
och lärde sig deras gärningar.

36 De tjänade deras avgudar,
och dessa blev en snara för dem.

37 De offrade sina söner och döttrar
åt onda andar.

38 De utgöt oskyldigt blod,
sina söners och döttrars blod,
som de offrade åt Kanaans avgudar,
och landet blev vanhelgat genom blodet.

39 De orenade sig genom sina gärningar,
de handlade trolöst i allt de gjorde.

40 Då upptändes Herrens vrede mot hans folk,
och han avskydde sin arvedel.

41 Han gav dem i hednafolkens hand,
så att de som hatade dem fick råda över dem.

42 Deras fiender förtryckte dem,
de blev kuvade under deras hand.

43 Han räddade dem många gånger,
men de hade ett upproriskt sinnelag
och sjönk allt djupare genom sin synd.

44 Men han såg till dem i deras nöd
när han hörde deras rop.

45 Han tänkte på sitt förbund med dem
och förbarmade sig för sin stora nåds skull.

46 Han lät dem finna barmhärtighet inför alla
som fört dem i fångenskap.

47 Fräls oss, Herre, vår Gud,
och församl oss från hednafolken,
så att vi får prisa ditt heliga namn
och berömma oss av att lova dig.

48 Lovad vare Herren, Israels Gud,
från evighet till evighet!

Och allt folket skall säga: "Amen."
Halleluja!

Johannes 4

Jesus och den samaritiska kvinnan

4 När Jesus fick veta att fariseerna hade hört att han vann fler lärjungar och döpte fler än Johannes ² – men det var inte Jesus själv utan hans lärjungar som döpte – ³ lämnade han Judeen och vände tillbaka till Galileen. ⁴ Han måste då ta vägen genom Samarien ⁵ och kom till en samaritisk stad som heter Sykar, ^a nära det jordstykke som Jakob hade gett åt sin son Josef. ⁶ Där fanns Jakobs brunn. Eftersom Jesus var trött av vandringen, satte han sig där vid brunnen. Det var omkring sjätte timmen.

⁷ Då kom en samaritisk kvinna för att hämta vatten. Jesus sade till henne: "Ge mig att dricka." ⁸ Hans lärjungar hade gått in i staden för att köpa mat. ⁹ Den samaritiska kvinnan sade till honom: "Hur kan du som är jude be mig, en samaritisk kvinna, om något att dricka?" – Judarna umgås inte med samariterna. ^b – ¹⁰ Jesus svarade henne: "Om du kände till Guds gåva och vem det är som säger till dig: Ge mig att dricka, då skulle du ha bätt honom, och han skulle ha gett dig levande vatten."

¹¹ Hon sade: "Herre, inte ens en skopa har du, och brunnen är djup. Varifrån får du då det levande vattnet?" ¹² Inte är väl du förmer än vår fader Jakob, som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?" ¹³ Jesus svarade henne: "Var och en som dricker av det här vattnet blir törstig igen. ¹⁴ Men den som dricker av det vatten jag ger honom skall aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger skall i honom bli en källa, som flödar fram och ger evigt liv." ¹⁵ Kvinnan sade till honom: "Herre, ge mig det vattnet, så att jag inte blir törstig och behöver gå hit och hämta vatten."

¹⁶ Han sade: "Gå och hämta din man och kom hit!" ¹⁷ Kvinnan svarade: "Jag har ingen man." Jesus sade: "Du har rätt när du säger att du inte har någon man. ¹⁸ Fem män har du haft, och den du har nu är inte din man. Det du sade är sant." ¹⁹ Kvinnan sade: "Herre, jag märker att du är en profet. ²⁰ Våra fäder har tillbett på detta berg, ^c och ni säger att den plats där man skall tillbe finns i Jerusalem." ²¹ Jesus svarade: "Tro mig, kvinna, den tid kommer, då det varken är på detta berg eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. ²² Ni tillber vad ni inte känner. Vi tillber vad vi känner, eftersom frälsningen kommer från judarna. ²³ Men den tid kommer, ja, den är redan här, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha. ²⁴ Gud är ande,

och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning." ²⁵ Kvinnan sade till honom: "Jag vet att Messias skall komma, han som kallas Kristus. När han kommer, skall han förkunna allt för oss." ²⁶ Jesus sade till henne: "Det Är Jag, ^[d] den som talar med dig." ²⁷ Just då kom hans lärjungar, och de blev förvånade över att han talade med en kvinna, men ingen frågade vad han ville henne eller varför han talade med henne. ²⁸ Kvinnan lät sin kruka stå och gick in i staden och sade till folket: ²⁹ "Kom och se en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Han kanske är Messias." ³⁰ Då gick de ut ur staden och kom till honom.

³¹ Under tiden bad lärjungarna honom: "Rabbi, ät." ³² Men han sade till dem: "Jag har mat att äta som ni inte känner till." ³³ Lärjungarna sade till varandra: "Inte kan väl någon ha kommit med mat till honom?" ³⁴ Jesus sade: "Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk." ³⁵ Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar till skörden? Men se, jag säger er: Lyft blicken och se hur fälten har vitnat till skörd. ³⁶ Redan nu får den som skördar sin lön. Han samlar in frukt till evigt liv, så att den som sår och den som skördar kan glädja sig på samma gång. ³⁷ Ändå är det ordet sant, att en sår och en annan skördar. ³⁸ Jag har sänt er att skörda där ni inte har arbetat. Andra har arbetat, och ni har gått in i deras arbete."

³⁹ Många samariter från den staden kom till tro på honom genom kvinnans ord, då hon vittnade: "Han har sagt mig allt vad jag har gjort." ⁴⁰ När samariterna kom till honom, bad de att han skulle stanna kvar hos dem, och han stannade där två dagar. ⁴¹ Och många fler kom till tro på grund av hans ord, ⁴² och de sade till kvinnan: "Nu tror vi inte längre bara för dina ords skull. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens Frälsare."

22 juli

Therese de Lisieux: "Maria Magdalena är den förebild jag helst följer. Hennes djärvhet, som skulle vara så märklig om det inte var kärlekens djärvhet, vann Yeshuas hjärta och fascinerar mig så."

Psaltaren

Psaltaren 107

FEMTE BOKEN

Psalm 107

De återlöstas tacksamhet

- ¹ Tacka Herren, ty han är god,
ty hans nåd varar i evighet.
- ² Så säger Herrens återlösta,
de som han har återlöst från fiendens hand,
- ³ de som han har församlat från länderna,
från öster och väster,
från norr och söder. ^[a]
- ⁴ De irrade omkring i öknen på öde stigar,
de fann ingen plats där de kunde bo.
- ⁵ De var hungriga och törstiga,
deras liv tynade bort.
- ⁶ Men de ropade till Herren i sin nöd
och han räddade dem ur deras trångmål.
- ⁷ Han ledde dem på den rätta vägen,
så att de kom till en stad där de kunde bo.
- ⁸ Må de tacka Herren för hans nåd,
för hans underbara gärningar mot människors barn,
- ⁹ ty han stillade själens törst
och mättade själens hunger med sitt goda.
- ¹⁰ De satt i mörker och dödsskugga,
fångna i elände och järnbojor,
- ¹¹ ty de hade varit upproriska mot Guds ord

och föraktat den Högstes råd.

¹² Han ödmjukade deras hjärtan genom lidande,
de kom på fall och hade ingen hjälpare.

¹³ Men de ropade till Herren i sin nöd
och han frälste dem ur deras trångmål.

¹⁴ Han förde dem ut ur mörker och dödsskugga,
han slet sönder deras bojar.

¹⁵ Må de tacka Herren för hans nåd,
för hans underbara gärningar mot människors barn,

¹⁶ ty han krossade kopparportar
och bröt sönder järnbommar.

¹⁷ De var dåraktiga och blev plågade
för sin upproriskhet och synd.

¹⁸ De kände avsky för all mat
och var nära dödens portar.

¹⁹ Men de ropade till Herren i sin nöd,
och han frälste dem ur deras trångmål.

²⁰ Han sände sitt ord och botade dem
och räddade dem från undergång.

²¹ Må de tacka Herren för hans nåd,
för hans underbara gärningar mot människors barn.

²² Må de offra lovets offer
och förkunna hans verk med jubel.

²³ De som for ut på havet med skepp
och drev handel på stora vatten,

²⁴ de såg Herrens gärningar
och hans under i havets djup.

²⁵ Han talade, och en stormvind uppstod
så att havets vågor gick höga.

²⁶ De for upp mot himlen
och ner i djupen,
så att de miste modet i sin olycka.

²⁷ De raglade och stapplade som druckna,
det var förbi med all deras vishet.

²⁸ Men de ropade till Herren i sin nöd
och han förde dem ut ur deras trångmål.

²⁹ Han stillade stormen
och böljorna omkring dem tystnade.

³⁰ De gladdes över att det blev stilla,

och han förde dem till den hamn dit de ville.

³¹ Må de tacka Herren för hans nåd,
för hans underbara gärningar mot människors barn,
³² må de upphöja honom i folkets församling
och prisa honom där de äldste sitter.

³³ Han gjorde strömmar till öken,
källsprång till torr mark
³⁴ och bördigt land till salthed
för dess invånares onskas skull.
³⁵ Han gjorde öknen till en vattenrik sjö
och torrt land till källsprång.

³⁶ Han lät de hungriga slå sig ner där
och bygga en stad där de kunde bo.

³⁷ De besådde åkrar
och planterade vingårdar
som gav riklig skörd.

³⁸ Han välsignade dem,
och de blev mycket talrika.
Han lät ej deras boskap minska i antal.

³⁹ När de blev färre
och tyngdes av förtryck, olyckor och bekymmer,
⁴⁰ utgöt han förakt över furstarna
och lät dem irra omkring
i en ödemark utan vägar.

⁴¹ Han upphöjde den fattige ur eländet
och förökade deras familjer som hjordar.

⁴² De rättrådiga ser det och gläder sig,
och all ondska måste tiga.

⁴³ Den som är vis må lägga märke till detta
och tänka på Herrens nådegärningar.

Psalm 108

Lovprisning och bön om seger

¹ En sång, en psalm av David.

² Mitt hjärta är frimodigt, Gud,
jag vill sjunga och spela, ja, så vill min ära.

- ³ Vakna upp, psaltare och harpa!
Jag vill väcka morgonrodnaden.
- ⁴ Jag vill tacka dig bland folken, Herre,
och lovsjunga dig bland folkslagen.
- ⁵ Ty din nåd är stor och når upp över himlen
och din sanning upp till skyarna.
- ⁶ Upphöjd vare du, Gud, över himlen
och i din härlighet över hela jorden.
- ⁷ Ge oss seger med din högra hand och bönhör mig,
så att dina älskade finner räddning.
- ⁸ Gud har talat i sin helgedom:
"I triumf skall jag utskifta Sikem
och mäta upp Suckots dal.
- ⁹ Mitt är Gilead, mitt är Manasse,
Efraim är min hjälm och Juda min spira.
- ¹⁰ Moab är mitt tvättfat,
på Edom kastar jag min sko,
över filisteernas land höjer jag jubelrop."
- ¹¹ Vem för mig till den fasta staden,
vem leder mig till Edom?
- ¹² Har inte du, Gud, förkastat oss,
så att du inte drar ut med våra härar, Gud?
- ¹³ Hjälp oss mot fienden,
ty människors hjälp är förgäves.
- ¹⁴ Med Gud skall vi göra mäktiga ting.
Han skall trampa ner våra ovänner.

Psalm 109

Bön mot obarmhärtiga motståndare

- ¹ För sångmästaren, en psalm av David.

Min lovsångs Gud, tig inte,

- ² ty sin ogudaktiga mun, sin falska mun,
har de öppnat mot mig,

de har talat mot mig med lögnaktig tunga.

- ³ Med hatfulla ord har de omringat mig,
utan orsak har de börjat strid mot mig.

⁴ Som svar på min kärlek anklagar de mig,
men jag ber för dem.

⁵ De lönar gott med ont
och min kärlek med hat.

⁶ Sätt en ogudaktig man över honom,
låt en åklagare^a stå på hans högra sida.

⁷ När han ställs inför rätta må han dömas skyldig,
och hans bön bli till synd.

⁸ Må hans dagar bli få
och en annan överta hans ämbete.

⁹ Må hans barn bli faderlösa
och hans hustru änka.

¹⁰ Må hans barn alltid irra omkring och tigga
och söka sitt bröd långt från sina ödelagda hem.

¹¹ Må ockraren få allt han äger i sin snara
och främlingar plundra hans egendom.

¹² Må ingen visa honom barmhärtighet
och ingen förbarma sig över hans faderlösa.

¹³ Må hans efterkommande bli utrotade
och hans namn utplånad i nästa släktled.

¹⁴ Må hans fäders missgärning bli ihågkommen inför Herren
och må hans mors synd ej bli utplånad.

¹⁵ Må de alltid finnas inför Herren,
må minnet av dem utrotas från jorden.

¹⁶ Ty han tänkte inte på att vara barmhärtig
utan förföljde den som var betryckt och fattig
och den som hade ett bedrövat hjärta,
för att döda dem.

¹⁷ Han älskade förbannelse,
och den kom över honom.

Han ville inte ha välsignelse,
och den blev fjärran ifrån honom.

¹⁸ Han tog på sig förbannelse som en klädnad,
och den trängde in i hans inre som vatten,
och som olja in i hans ben.

¹⁹ Må den vara för honom som en mantel att svepa sig i,
som ett bälte att alltid spänna om sig.

²⁰ Må detta vara mina motståndares lön från Herren,
deras som talar ont mot mig.

- ²¹ Men du, Herre Herre, hjälp mig
för ditt namns skull!
Rädda mig, ty din nåd är god.
- ²² Jag är betryckt och fattig,
mitt hjärta är genomborrat i mitt bröst.
- ²³ Jag försvinner som skuggan om kvällen,
jag skakas bort som gräshoppor.
- ²⁴ Mina knän vacklar av fasta,
min kropp förlorar sitt hull.
- ²⁵ Jag har blivit till åtlöje för dem,
när de ser mig skakar de på huvudet.
- ²⁶ Hjälp mig, Herre, min Gud!
Fräls mig enligt din nåd,
- ²⁷ så att de förstår att detta är din hand,
att du, Herre, har gjort det.
- ²⁸ De förbannar, men du välsignar.
Reser de sig upp, kommer de på skam,
men din tjänare gläder sig.
- ²⁹ Låt mina motståndare bli klädda i vanära
och svepta i skam som i en mantel.
- ³⁰ Jag vill storligen tacka Herren med min mun,
mitt ibland många vill jag prisa honom.
- ³¹ Ty han står på den fattiges högra sida
för att frälsa honom från dem som dömer honom.

Psalm 110

Den evige Konungen och Prästen

- ¹ En psalm av David.

Herren sade till sin Herre:

"Sätt dig på min högra sida,
till dess att jag har lagt dina fiender
som en fotapall under dina fötter."

- ² Din makts spira skall Herren sträcka ut från Sion,
du skall härska mitt ibland dina fiender.

- ³ Villigt kommer ditt folk när du samlar din här,

i helig skrud kommer din unga skara inför dig,
som daggen kommer ur morgonrodnadens sköte.

⁴ Herren har svurit och skall inte ångra sig:

"Du är präst för evigt,
på samma sätt som Melki-Sedek."

⁵ Herren är på din högra sida,
han krossar kungar på sin vredes dag.

⁶ Han skall hålla dom bland hednafolken,
överallt skall döda ligga.

Han krossar huvuden över hela jorden.

⁷ Han skall dricka ur bäcken vid vägen,
därför skall han lyfta huvudet högt.

Psalm 111^[a]

Herrens storhet och nåd

¹ Halleluja!

Jag vill tacka Herren av hela mitt hjärta
i de rättsinnigas råd och församling.

² Stora är Herrens gärningar.

De begrundas av alla som har sin glädje i dem.

³ Majestät och härlighet är hans verk,
hans rättfärdighet varar i evighet.

⁴ Han har gjort så att man minns hans under.
Nådig och barmhärtig är Herren.

⁵ Han ger mat åt dem som fruktar honom,
han tänker för evigt på sitt förbund.

⁶ Kraften i sina gärningar
uppenbarade han för sitt folk
när han gav dem hednafolkens arvedel.

⁷ Hans händers verk är sanning och rätt,
alla hans befallningar är fast grundade.

⁸ För alltid och för evigt står de fasta,
de fullbordas med sanning och rättvisa.

⁹ Han har sänt sitt folk förlossning
och grundat sitt förbund för evig tid.
Hans namn är heligt och inger fruktan.

¹⁰ Att frukta Herren är början till vishet,

ett gott förstånd får alla som handlar därefter.
Hans lov varar i evighet.

Johannes 4: 43 – 5: 15

Jesus botar en kunglig tjänares son

⁴³ Efter dessa två dagar gick Jesus därifrån till Galileen. ⁴⁴ Han hade själv vittnat om att en profet inte blir erkänd i sin hemtrakt. ⁴⁵ När han nu kom till Galileen, tog galileerna emot honom, eftersom de hade sett allt som han hade gjort i Jerusalem vid högtiden. De hade själva varit där.

⁴⁶ Så kom han tillbaka till Kana i Galileen, där han hade gjort vattnet till vin. En man i kunglig tjänst hade en son som låg sjuk i Kapernaum.

⁴⁷ När han hörde att Jesus hade kommit från Judeen till Galileen, gick han till honom och bad att han skulle komma ner och bota hans son som låg för döden. ⁴⁸ Jesus sade till honom: "Om ni inte ser tecken och under, tror ni inte." ⁴⁹ Mannen sade till honom: "Herre, kom ner innan mitt barn dör!" ⁵⁰ Jesus svarade: "Gå, din son lever." Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick. ⁵¹ Och medan han ännu var på väg, möttes han av sina tjänare som sade att hans son levde. ⁵² Han frågade vid vilken timme han hade blivit bättre. De svarade: "I går vid sjunde timmen lämnade febern honom." ⁵³ Då förstod fadern att det hade hänt just den timme då Jesus hade sagt till honom: "Din son lever." Och han själv och hela hans familj ^[e] kom till tro. ⁵⁴ Detta var det andra tecknet som Jesus gjorde sedan han hade kommit från Judeen till Galileen.

Johannes 5: 1–15

Jesus botar en sjuk man vid Betesda

¹ Därefter inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem. ² Vid Fårporten i Jerusalem finns en damm som på hebreiska heter Betesda. Den har fem pelargångar, ³ och i dem låg många sjuka, blinda, halta och lama. ^[a] ⁵ Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioåttio år. ⁶ Då Jesus såg honom ligga där och visste att mannen hade varit sjuk så länge, sade han till honom: "Vill du bli frisk?" ⁷ Den

sjuke svarade honom: "Herre, jag har ingen som leder mig ner i dammen när vattnet kommer i rörelse, och när jag själv försöker ta mig dit, hinner någon annan före mig." ⁸ Jesus sade till honom: "Stig upp, ta din bädd och gå!" ⁹ Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick.

Men det var sabbat den dagen, ¹⁰ och judarna sade till mannen som hade blivit botad: "Det är sabbat. Du får inte bära din bädd." ¹¹ Han svarade dem: "Den som gjorde mig frisk sade till mig: Ta din bädd och gå!" ¹² Då frågade de: "Vem var det som sade åt dig att du skulle ta din bädd och gå?" ¹³ Men han som hade blivit botad visste inte vem det var. Jesus hade nämligen dragit sig undan, eftersom det var mycket folk på platsen.

¹⁴ Senare träffade Jesus honom på tempelplatsen och sade till honom: "Se, du har blivit frisk. Synda inte mer, så att inte något värre drabbar dig." ¹⁵ Mannen gick då till judarna och sade att det var Jesus som hade gjort honom frisk.

23 juli

St:a Birgitta av Vadstena: "Om vi tydligt fick se en ängel skulle vi dö av njutningen i detta".

Psaltaren

Psalm 112^[a]

Herrens storhet och nåd

¹ Halleluja!

Salig är den människa som fruktar Herren
och har sin stora glädje i hans bud.

² Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,

de rättrådigas släkte skall bli välsignat.

³ Rikedom och ägodelar skall finnas i hans hus,
hans rättfärdighet består i evighet.

⁴ För de rättrådiga går han upp som ett ljus i mörkret,
nådig, barmhärtig och rättfärdig.

⁵ Det går väl för den som är barmhärtig och ger lån,
den som stöder allt han gör på rättfärdighet.

⁶ Han skall inte vackla till evig tid.

Den rättfärdige skall man minnas för evigt.

⁷ Han fruktar inte ett ont budskap,
hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på Herren.

⁸ Hans hjärta är tryggt och utan fruktan,
till sist får han se sina fiender falla.

⁹ Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet varar i evighet.

Hans horn skall lyftas högt med ära.

¹⁰ Den ogudaktige skall se det och känna vrede,
han skall bita ihop tänderna och förgås.

Vad de ogudaktiga längtar efter blir till intet.

Psalm 113

Herrens omsorg om den ringe

¹ Halleluja!

Prisa, ni Herrens tjänare,
prisa Herrens namn!

² Välsignat vare Herrens namn
från nu och till evig tid!

³ Från solens uppgång ända till dess nedgång
skall Herrens namn bli prisat.

⁴ Herren är upphöjd över alla folk,
till himlen når hans ära.

⁵ Vem är som Herren, vår Gud,
han som tronar så högt,

⁶ han som ser ner så djupt,
vem i himlen och på jorden?

⁷ Han som reser upp den ringe ur stoftet
och lyfter den fattige ur dyn

⁸ för att sätta honom bland furstar,
sitt folks furstar,
⁹ han som låter en ofruktsam kvinna bo i huset
som en lycklig mor, omgiven av barn.
Halleluja!

Psalm 114

Herrens under vid uttåget ur Egypten

¹ När Israel drog ut ur Egypten,
Jakobs hus från folket med främmande tunga,
² då blev Juda hans helgedom,
Israel hans kungarike.
³ Havet såg det och flydde,
Jordan vände tillbaka.
⁴ Bergen hoppade som baggar,
höjderna som lamm.
⁵ Varför flyr du undan, du hav,
du Jordan, varför vänder du tillbaka?
⁶ Ni berg, varför hoppar ni som baggar,
ni höjder, som lamm?
⁷ För Herren skall du bäva, du jord,
för Jakobs Guds ansikte,
⁸ för honom som förvandlade klippan till en vattenrik sjö,
den hårda stenen till en vattenkälla.

Psalm 115

All ära till Herren

¹ Inte åt oss, Herre, inte åt oss
utan åt ditt namn ge äran,
för din nåds och din sannings skull.
² Varför skall hednafolken få säga:
"Var är nu ertas Gud?"
³ Vår Gud är i himlen,

han gör allt vad han vill.
4 Men deras avgudar är silver och guld,
verk av människohänder.
5 De har mun men talar inte,
ögon men ser inte.
6 De har öron men hör inte,
näsa men luktar inte.
7 Med sina händer tar de inte,
med sina fötter går de inte,
i sin strupe har de inget ljud.
8 De som har gjort dem blir dem lika,
ja, alla som förtröstar på dem.
9 Ni av Israel, förtrösta på Herren.
Han är deras hjälp och sköld.
10 Ni av Arons hus, förtrösta på Herren.
Han är deras hjälp och sköld.
11 Ni som fruktar Herren, förtrösta på Herren.
Han är deras hjälp och sköld.
12 Herren tänker på oss, han välsignar,
han välsignar Israels hus,
han välsignar Arons hus,
13 han välsignar dem som fruktar Herren,
både små och stora.
14 Herren skall föröka er,
er själva och era barn.
15 Var välsignade av Herren,
som har gjort himmel och jord.
16 Himlen är Herrens himmel
och jorden har han givit åt människors barn.
17 De döda prisar inte Herren,
ingen som har farit ner i det tysta.
18 Men vi, vi lovar Herren
från nu och till evig tid.
Halleluja!

Lovsång för räddning ur dödsfara

- ¹ Jag har Herren kär,
ty han hör min röst, mitt rop om nåd.
- ² Han har vänt sitt öra till mig,
i hela mitt liv skall jag åkalla honom.
- ³ Dödens band omslöt mig,
dödsrikets ångest grep mig,
jag kom i nöd och bedrövelse.
- ⁴ Men jag åkallade Herrens namn:
"O, Herre, rädda min själ!"
- ⁵ Herren är nådig och rättfärdig,
vår Gud är barmhärtig.
- ⁶ Herren bevarar enkla människor,
jag var i elände och han frälste mig.
- ⁷ Vänd åter till din ro, min själ,
ty Herren har varit god mot dig.
- ⁸ Du har räddat min själ från döden,
mitt öga från tårar, min fot från fall.
- ⁹ Jag skall vandra inför Herren
i de levandes land.
- ¹⁰ Jag tror, därför talar jag,
jag som plågades svårt,
- ¹¹ jag som sade i min ångest:
"Alla människor är lögnare."
- ¹² Hur skall jag kunna återgälda Herren
alla hans välgärningar mot mig?
- ¹³ Jag vill ta frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn.
- ¹⁴ Jag vill infria mina löften till Herren
inför hela hans folk.
- ¹⁵ Dyrbar i Herrens ögon
är hans frommas död.
- ¹⁶ O, Herre, jag är ju din tjänare,
jag är din tjänare, din tjänarinnas son,
du har lossat mina band.
- ¹⁷ Åt dig vill jag offra lovets offer,
Herrens namn vill jag åkalla.
- ¹⁸ Jag vill infria mina löften till Herren

inför hela hans folk,
¹⁹ i gårdarna till Herrens hus,
mitt i dig, Jerusalem.
Halleluja!

Psalm 117

Alla folk uppmanas att lova Herren

¹ Lova Herren, alla hednafolk,
prisa honom, alla folk!
² Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet.
Halleluja!

Psalm 118

Tacksamhet över Herrens nåd och hjälp

¹ Tacka Herren, ty han är god,
ty hans nåd varar i evighet.
² Israel må säga så,
ty hans nåd varar i evighet.
³ Arons hus må säga så,
ty hans nåd varar i evighet.
⁴ De som fruktar Herren må säga så,
ty hans nåd varar i evighet.
⁵ I min nöd ropade jag till Herren
och Herren svarade mig och ställde mig på rymlig plats.
⁶ Herren är med mig, jag skall inte frukta.
Vad kan en människa göra mig?
⁷ Herren är med mig, han är min hjälpare,
jag kan utan fruktan se på dem som hatar mig.
⁸ Det är bättre att ta sin tillflykt till Herren
än att lita på människor.

⁹ Det är bättre att ta sin tillflykt till Herren
än att lita på furstar.

¹⁰ Alla hednafolk omringar mig,
men i Herrens namn skall jag förgöra dem.

¹¹ De omringar mig, ja, de omringar mig,
men i Herrens namn skall jag förgöra dem.

¹² De omringar mig som bin,
men de slocknar som eld i törne.

I Herrens namn skall jag förgöra dem.

¹³ Man ger mig hårda stötar för att få mig på fall,
men Herren hjälper mig.

¹⁴ Herren är min starkhet och min lovsång,
han blev min frälsning.

¹⁵ Man sjunger med jubel om frälsning
i de rättfärdigas hyddor:

" Herrens högra hand gör mäktiga ting.

¹⁶ Herrens högra hand upphöjer,
Herrens högra hand gör mäktiga ting."

¹⁷ Jag skall inte dö utan leva
och förkunna Herrens gärningar.

¹⁸ Hårt har Herren tuktat mig,
men han lämnade mig inte åt döden.

¹⁹ Öppna för mig rättfärdighetens portar,
jag vill gå in genom dem och tacka Herren.

²⁰ Detta är Herrens port,
de rättfärdiga går in genom den.

²¹ Jag tackar dig för att du svarade mig
och blev min frälsning.

²² Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort
har blivit en hörnsten.

²³ Herren har gjort den till detta,
underbart är det i våra ögon.

²⁴ Detta är den dag som Herren har gjort,
låt oss på den jubla och vara glada!

²⁵ O, Herre, fräls!^(a)

O, Herre, låt allt lyckas väl!

²⁶ Välsignad vare han som kommer i Herrens namn!
Vi välsignar er från Herrens hus.

²⁷ Herren är Gud, och han gav oss ljus.

Ordna er i högtidsled
med lövrika kvistar i händerna
fram till altarets horn.

²⁸ Du är min Gud, jag vill tacka dig,
min Gud, jag vill upphöja dig.

²⁹ Tacka Herren, ty han är god,
ty hans nåd varar i evighet.

Johannes 5: 16–30

¹⁶ Därför började judarna förfölja Jesus, eftersom han gjorde sådant på en sabbat. ¹⁷ Men han sade till dem: "Min Fader verkar ännu i denna stund. Så verkar även jag." ¹⁸ Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbaten utan också sade att Gud var hans Fader och gjorde sig själv lik Gud.

Jesu förhållande till sin Fader

¹⁹ Jesus svarade dem: "Amen, amen säger jag er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra. Ty vad Fadern gör, det gör Sonen. ²⁰ Fadern älskar Sonen och visar honom allt vad han själv gör, och större gärningar än dessa skall han visa honom, så att ni kommer att häpnat. ²¹ Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger Sonen liv åt vilka han vill. ²² Inte heller dömer Fadern någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen, ²³ för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom.

²⁴ Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet. ²⁵ Amen, amen säger jag er: Den stund kommer, ja, den är nu inne, när de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör den skall få liv. ²⁶ Ty liksom Fadern har liv i sig själv, så har han gett åt Sonen att ha liv i sig själv. ²⁷ Och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människoson. ²⁸ Förvåna er inte över detta, ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst ²⁹ och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv, och

de som har gjort ont skall uppstå till dom. ³⁰ Jag kan inte göra något av mig själv. Efter det jag hör dömer jag, och min dom är rättvis. Ty jag söker inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.

24 juli

St. Fulgens av Ruspe: "Studera ditt hjärta i Skriftens ljus. Du kommer att upptäcka vem du har varit, vem du är, och vad du borde vara."

Psaltaren

Psalm 119^[a]

Den gudfruktiges tröst i Herrens ord

Alef

¹ Saliga är de som vandrar i fullkomlighet,
de som lever efter Herrens undervisning.

² Saliga är de som tar hans vittnesbörd i akt,
de som av allt hjärta söker honom,

³ de som inte gör det som är orätt
utan vandrar på hans vägar.

⁴ Du har givit dina befallningar
för att de skall hållas med all kraft.

⁵ O, att mina vägar vore rätta,
så att jag höll dina stadgar!

⁶ Då skulle jag inte komma på skam
när jag tänkte på alla dina bud.

⁷ Jag vill tacka dig av uppriktigt hjärta,
när jag lär känna dina rättfärdiga domslut.

⁸ Dina stadgar vill jag hålla,
överge mig aldrig!

Beth

⁹ Hur kan en ung man bevara sitt liv rent?
När han håller sig till ditt ord.

¹⁰ Jag söker dig av hela mitt hjärta,
låt mig inte fara vilse från dina bud.

¹¹ Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta
för att jag inte skall synda mot dig.

¹² Lovad vare du, Herre!
Lär mig dina stadgar!

¹³ Med mina läppar förkunnar jag
alla domslut från din mun.

¹⁴ Jag jublar över dina vittnesbörds väg
som över stora skatter.

¹⁵ Jag vill begrunda dina befallningar
och tänka på dina vägar.

¹⁶ Jag har min glädje i dina stadgar,
jag glömmmer inte ditt ord.

Gimel

¹⁷ Gör väl mot din tjänare, så att jag kan leva
och hålla mig till ditt ord.

¹⁸ Öppna mina ögon,
så att jag ser undren i din undervisning.

¹⁹ Jag är en främling på jorden,
dölj inte dina bud för mig.

²⁰ Min själ är sönderkrossad
av ständig längtan efter dina domslut.

²¹ Du straffar de övermodiga, de förbannade,
dem som far vilse från dina bud.

²² Tag bort ifrån mig smälek och förakt,
ty jag tar vara på dina vittnesbörd.

²³ Om än furstar sitter och rådslår mot mig
begrundar din tjänare dina stadgar.

²⁴ Dina vittnesbörd är min glädje,
de är mina rådgivare.

Daleth

- ²⁵ Min själ ligger nertryckt i stoftet,
håll mig vid liv efter ditt ord.
- ²⁶ Jag talade om dina vägar
och du svarade mig.
- Lär mig dina stadgar.
- ²⁷ Lär mig förstå dina befallningars väg,
så vill jag begrunda dina under.
- ²⁸ Min själ gråter av bedrövelse,
upprätta mig efter ditt ord.
- ²⁹ Låt lögnens väg vara långt ifrån mig
och ge mig av nåd din undervisning.
- ³⁰ Sanningens väg har jag valt,
dina domslut har jag ställt framför mig.
- ³¹ Jag håller mig till dina vittnesbörd,
låt mig inte komma på skam, Herre.
- ³² Jag vill löpa på dina budords väg,
ty du tröstar mitt hjärta.

He

- ³³ Visa mig, Herre, dina stadgars väg,
så vill jag akta på den ända till slutet.
- ³⁴ Ge mig förstånd
så att jag tar vara på din undervisning
och håller fast vid den av allt mitt hjärta.
- ³⁵ Led mig på dina budords stig,
ty jag gläder mig åt den.
- ³⁶ Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd
och inte till orätt vinning.
- ³⁷ Vänd bort mina ögon
så att de inte ser efter förgängliga ting,
håll mig vid liv på dina vägar.
- ³⁸ Uppfyll vad du har sagt till din tjänare
så att han fruktar dig.
- ³⁹ Vänd bort ifrån mig den vanära som jag fruktar,
ty dina domslut är goda.
- ⁴⁰ Jag längtar efter dina befallningar,
håll mig vid liv genom din rättfärdighet.

Waw

⁴¹ Låt din nåd komma över mig, Herre,
och din frälsning enligt ditt tal,
⁴² så att jag kan svara den som hånar mig,
ty jag förtröstar på ditt ord.
⁴³ Ryck aldrig bort sanningens ord från min mun,
ty jag hoppas på dina domslut.
⁴⁴ Jag vill alltid ge akt på din undervisning,
alltid och i evighet.
⁴⁵ Låt mig gå fram på rymlig plats,
ty jag begrundar dina befallningar.
⁴⁶ Jag vill tala om dina vittnesbörd inför kungar
och jag skall inte komma på skam.
⁴⁷ Jag har min glädje i dina bud,
som jag älskar.
⁴⁸ Jag lyfter mina händer mot dina bud,
som jag älskar,
jag vill begrunda dina stadgar.

Zajin

⁴⁹ Tänk på ordet till din tjänare,
ty du har givit mig hopp.
⁵⁰ Det är min tröst i mitt lidande
att ditt ord håller mig vid liv.
⁵¹ De fräcka hånar mig ständigt,
men jag viker ej från din undervisning.
⁵² Jag tänker på dina domslut i gången tid, Herre,
och jag blir tröstad.
⁵³ Glödande vrede kommer över mig
för de ogudaktigas skull,
därför att de överger din undervisning.
⁵⁴ Dina stadgar är lovsånger för mig
i det hus där jag bor.
⁵⁵ Jag tänker om natten på ditt namn, Herre,
jag ger akt på din undervisning.
⁵⁶ Det har förunnats mig
att akta på dina befallningar.

Heth

⁵⁷ Du är min del, Herre,
jag har sagt att jag vill hålla dina ord.
⁵⁸ Av hela mitt hjärta bönfaller jag inför dig:
Var mig nådig enligt ditt ord!
⁵⁹ Jag ger akt på var jag går
och vänder mina fötter till dina vittnesbörd.
⁶⁰ Jag skyndar mig och dröjer inte
att hålla dina bud.
⁶¹ De ogudaktigas snaror omger mig,
men jag glömmer ej din undervisning.
⁶² Mitt i natten stiger jag upp för att tacka dig
för dina rättfärdiga domslut.
⁶³ Jag sluter mig till alla som fruktar dig,
till dem som håller dina befallningar.
⁶⁴ Din nåd, Herre, uppfyller jorden,
lära mig dina stadgar.

Teth

⁶⁵ Du gör gott mot din tjänare, Herre,
enligt ditt ord.
⁶⁶ Lär mig gott förstånd och kunskap,
ty jag litar på dina bud.
⁶⁷ Innan jag fick lida för jag vilse,
men nu tar jag vara på ditt ord.
⁶⁸ Du är god och gör det goda,
lära mig dina stadgar.
⁶⁹ De fräcka ljuger om mig,
men jag vill av allt hjärta
ta dina befallningar i akt.
⁷⁰ Deras hjärtan är okänsliga som fett,
men jag har min glädje i din undervisning.
⁷¹ Det gjorde mig gott att bli tillrättavisad,
så att jag fick lära mig dina stadgar.
⁷² Din muns undervisning är bättre för mig
än tusentals stycken guld och silver.

Jod

⁷³ Dina händer har gjort mig och format mig,
ge mig förstånd så att jag kan lära mig dina bud.

⁷⁴ De som fruktar dig skall se mig och glädjas,
ty jag hoppas på ditt ord.

⁷⁵ Herre, jag vet att dina domslut är rättfärdiga
och att du tillrättavisat mig i trofasthet.

⁷⁶ Låt din nåd vara min tröst,
så som du har lovat din tjänare.

⁷⁷ Låt din barmhärtighet komma över mig
så att jag får leva,
ty din undervisning är min glädje.

⁷⁸ Låt de fräcka komma på skam,
ty utan orsak har de gjort mig orätt,
men jag vill begrunda dina befallningar.

⁷⁹ Låt dem som fruktar dig
och känner dina vittnesbörd
vända sig till mig.

⁸⁰ Må jag av hela mitt hjärta följa dina stadgar,
så att jag inte kommer på skam.

Kaf

⁸¹ Min själ längtar efter din frälsning,
jag hoppas på ditt ord.

⁸² Mina ögon längtar efter ditt tal,
jag frågar: "När skall du trösta mig?"

⁸³ Ty jag är som en vinlägel i rök,
men jag glömmer ej dina stadgar.

⁸⁴ Hur få är inte din tjänares dagar!
När skall du hålla dom över mina förföljare?

⁸⁵ De fräcka gräver gropar för mig,
de som lever i strid med din undervisning.

⁸⁶ Alla dina bud är trofasthet.
Utan orsak förföljer man mig. Hjälp mig!

⁸⁷ De har nästan utplånat mig från jorden,
men jag överger inte dina befallningar.

⁸⁸ Håll mig vid liv enligt din nåd,
jag vill ta vara på din muns vittnesbörd.

Lamed

⁸⁹ För evigt, Herre,
står ditt ord fast i himlen.

⁹⁰ Från släkte till släkte varar din trofasthet,
du har grundat jorden och den består.

⁹¹ Enligt dina domslut består den än i dag,
ty allting måste tjäna dig.

⁹² Om inte din undervisning varit min glädje,
hade jag förgåtts i mitt elände.

⁹³ Jag skall aldrig glömma dina befallningar,
ty genom dem håller du mig vid liv.

⁹⁴ Jag är din, fräls mig,
ty jag begrundar dina befallningar.

⁹⁵ De ogudaktiga vaktar på mig
för att förgöra mig,
men jag aktar på dina vittnesbörd.

⁹⁶ På all fullkomlighet har jag sett en gräns,
men ditt bud är omätligt i vidd.

Mem

⁹⁷ Hur kär har jag inte din undervisning!
Hela dagen begrundar jag den.

⁹⁸ Dina bud gör mig visare än mina fiender,
ty för evigt är de hos mig.

⁹⁹ Jag är klokare än alla mina lärare,
ty jag begrundar dina vittnesbörd.

¹⁰⁰ Jag är förståndigare än de gamla,
ty jag tar dina befallningar i akt.

¹⁰¹ Jag håller mina fötter borta från alla onda vägar
för att ta vara på ditt ord.

¹⁰² Jag viker ej från dina domslut,
ty du undervisar mig.

¹⁰³ Hur ljuvligt smakar inte ditt tal!
Det är sötare än honung för min mun.

¹⁰⁴ Genom dina befallningar får jag förstånd,
därför hatar jag alla lögnens vägar.

Nun

¹⁰⁵ Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

¹⁰⁶ Jag har svurit och hållit min ed:
Att följa dina rättfärdiga domslut.

¹⁰⁷ Jag plågas svårt,
Herre, håll mig vid liv enligt ditt ord!
¹⁰⁸ Låt min muns frivilliga offer
glädja dig, Herre,
lär mig dina domslut.
¹⁰⁹ Mitt liv är ständigt i min hand,
men jag glömmer ej din undervisning.
¹¹⁰ De ogudaktiga lägger ut snaror för mig,
men jag far ej vilse från dina befallningar.
¹¹¹ Jag har dina vittnesbörd
till min eviga arvedel,
de är mitt hjärtas fröjd.
¹¹² Jag har vänt mitt hjärta
till att göra efter dina stadgar,
alltid, ända till slutet.

Samek

¹¹³ Jag hatar dem som vacklar hit och dit,
men din undervisning älskar jag.
¹¹⁴ Du är mitt beskydd och min sköld,
jag hoppas på ditt ord.
¹¹⁵ Vik bort ifrån mig, ni onda,
jag vill ta min Guds bud i akt.
¹¹⁶ Uppehåll mig enligt ditt tal,
så att jag får leva.
Låt mig inte komma på skam med mitt hopp.
¹¹⁷ Stöd mig så att jag blir frälst
och ständigt kan betrakta dina stadgar.
¹¹⁸ Du förkastar alla dem som far vilse
från dina stadgar,
ty de är falska och svekfulla.
¹¹⁹ Alla ogudaktiga på jorden
kastar du bort som slagg,
därför har jag dina vittnesbörd kära.
¹²⁰ Av fruktan för dig ryser mitt kött,
jag bävar för dina domar.

Ajin

- ¹²¹ Jag har gjort vad som är rätt och rättfärdigt,
överlämna mig inte åt mina förtryckare.
- ¹²² Tag dig an din tjänares sak
och låt det gå honom väl,
låt inte de fräcka förtrycka mig.
- ¹²³ Mina ögon längtar efter din frälsning,
efter din rättfärdighets ord.
- ¹²⁴ Handla med din tjänare enligt din nåd
och lär mig dina stadgar.
- ¹²⁵ Jag är din tjänare,
ge mig förstånd
så att jag lär känna dina vittnesbörd.
- ¹²⁶ Det är tid för Herren att handla,
ty de har gjort din undervisning om intet.
- ¹²⁷ Därför älskar jag dina bud
mer än guld, ja, mer än fint guld.
- ¹²⁸ Därför håller jag alla dina befallningar för rätta,
jag hatar lögnens alla vägar.

Pe

- ¹²⁹ Underbara är dina vittnesbörd,
därför tar min själ dem i akt.
- ¹³⁰ När dina ord öppnas, ger de ljus
och skänker förstånd åt enkla människor.
- ¹³¹ Jag spärrar upp min mun och flämtar,
ty jag längtar ivrigt efter dina bud.
- ¹³² Vänd dig till mig och var mig nådig,
så som du gör med dem som älskar ditt namn.
- ¹³³ Gör mina steg fasta genom ditt tal,
låt ingen synd bli mig övermäktig.
- ¹³⁴ Befria mig från människors förtryck,
jag vill hålla fast vid dina befallningar.
- ¹³⁵ Låt ditt ansikte lysa över din tjänare
och lär mig dina stadgar.
- ¹³⁶ Strömmar av tårar rinner från mina ögon,
därför att man inte tar vara på din undervisning.

Tsade

- ¹³⁷ Herre, du är rättfärdig,
dina domslut är rättvisa.
- ¹³⁸ Du har givit befallning om dina vittnesbörd
i rättfärdighet och stor trofasthet.
- ¹³⁹ Jag förtärs av brinnande nit,
därför att mina ovänner glömmer dina ord.
- ¹⁴⁰ Ditt tal är fullkomligt rent,
din tjänare älskar det.
- ¹⁴¹ Jag är ringa och föraktad,
men jag glömmer ej dina befallningar.
- ¹⁴² Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet,
din undervisning är sanning.
- ¹⁴³ Nöd och ångest har gripit mig,
men dina bud är min glädje.
- ¹⁴⁴ Dina vittnesbörd är rättfärdiga för evigt,
ge mig förstånd, så att jag får leva.

Qof

- ¹⁴⁵ Jag ropar av allt hjärta. Svara mig, Herre!
Jag vill ta dina stadgar i akt.
- ¹⁴⁶ Jag ropar till dig, fräls mig,
jag vill ta vara på dina vittnesbörd.
- ¹⁴⁷ Jag kommer tidigt i gryningen och ropar,
jag hoppas på dina ord.
- ¹⁴⁸ Jag håller mig vaken under nattens väkter
för att begrunda vad du sagt.
- ¹⁴⁹ Hör min röst enligt din nåd,
Herre, håll mig vid liv enligt ditt domslut.
- ¹⁵⁰ Nära är de som jagar efter onda gärningar,
de som är långt ifrån din undervisning.
- ¹⁵¹ Nära är också du, Herre,
och alla dina bud är sanning.
- ¹⁵² Sedan länge vet jag genom dina vittnesbörd
att du har fastställt dem för evig tid.

Resh

- ¹⁵³ Se till mitt lidande och rädda mig,
ty jag glömmer ej din undervisning.
- ¹⁵⁴ Utför min sak och återlös mig,

håll mig vid liv enligt ditt ord.

¹⁵⁵ Frälsningen är fjärran från de ogudaktiga,
ty de frågar inte efter dina stadgar.

¹⁵⁶ Herre, din barmhärtighet är stor,
håll mig vid liv enligt dina domslut.

¹⁵⁷ Mina förföljare och ovänner är många,
men jag viker ej från dina vittnesbörd.

¹⁵⁸ När jag ser de trolösa känner jag leda vid dem,
därför att de inte håller sig till ditt tal.

¹⁵⁹ Se hur kära jag har dina befallningar,
Herre, håll mig vid liv enligt din nåd.

¹⁶⁰ Summan av ditt ord är sanning,
dina rättfärdiga domslut är eviga.

Shin

¹⁶¹ Furstar förföljer mig utan orsak,
men mitt hjärta fruktar ditt ord.

¹⁶² Jag jublar över ditt tal
lik den som vinner stort byte.

¹⁶³ Jag hatar och avskyr lögnen,
men din undervisning älskar jag.

¹⁶⁴ Jag prisar dig sju gånger om dagen
för dina rättfärdiga domslut.

¹⁶⁵ Stor frid äger de som älskar din undervisning,
ingenting kan få dem på fall.

¹⁶⁶ Jag väntar efter din frälsning, Herre,
och handlar efter dina bud.

¹⁶⁷ Min själ håller fast vid dina vittnesbörd,
de är mig mycket kära.

¹⁶⁸ Jag håller fast vid dina befallningar och vittnesbörd,
ja, du känner alla mina vägar.

Taw

¹⁶⁹ Herre, mitt rop kommer inför dig,
ge mig förstånd enligt ditt ord.

¹⁷⁰ Min bön kommer inför ditt ansikte,
rädda mig enligt ditt tal.

¹⁷¹ Mina läppar flödar över av lov,
ty du lär mig dina stadgar.

¹⁷² Min tunga prisar ditt ord,
ty alla dina bud är rättfärdiga.
¹⁷³ Din hand hjälper mig,
ty jag har valt dina befallningar.
¹⁷⁴ Jag längtar efter din frälsning, Herre,
din undervisning är min glädje.
¹⁷⁵ Låt min själ leva, så skall jag lova dig,
låt dina domslut hjälpa mig.
¹⁷⁶ Jag har gått vilse som ett förlorat får.
Sök upp din tjänare,
ty jag har inte glömt dina bud.

Johannes 5: 31–47

³¹ Om jag själv vittnar om mig, är mitt vittnesbörd inte giltigt. ³² Det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är sant. ³³ Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen. ³⁴ Jag tar inte emot vittnesbördet från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli frälsta. ³⁵ Han var en lampa som brann och lyste, och en kort tid ville ni glädja er i hans ljus. ³⁶ Själv har jag ett vittnesbörd som är förmer än Johannes vittnesbörd: de gärningar som Fadern har gett mig att fullborda, just de gärningar jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig. ³⁷ Fadern som har sänt mig har vittnat om mig. Hans röst har ni aldrig hört, och hans gestalt har ni aldrig sett, ³⁸ och hans ord har inte förblivit i er, eftersom ni inte tror på den som han har sänt. ³⁹ Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig. ⁴⁰ Men ni vill inte komma till mig för att få liv. ⁴¹ Jag tar inte emot ära av människor. ⁴² Jag känner er och vet att ni inte har Guds kärlek i er. ⁴³ Jag har kommit i min Faders namn, och ni tar inte emot mig. Men kommer det någon annan i sitt eget namn, honom tar ni emot. ⁴⁴ Hur skall ni kunna tro, ni som tar emot ära av varandra och inte söker den ära som kommer från den ende Guden? ⁴⁵ Tro inte att jag skall anklaga er inför Fadern. Den som anklagar er är Mose, han som ni har satt ert hopp till. ⁴⁶ Om ni trodde Mose, skulle ni tro på mig, ty om mig

har han skrivit. ⁴⁷ Men tror ni inte hans skrifter, hur skall ni då kunna tro mina ord?"

25 juli

V. John Henry Newman: "Ingen kan vara katolik utan den enkla tron att vad kyrkan säger i Guds namn är också Guds ord – och därför att betrakta som sant. En människa måste helt enkelt tro på kyrkan som Guds orakel och vara lika säker på kyrkans mission som på apostlarnas."

Psaltaren

Psalm 120

Bön om hjälp mot lögnare

¹ En vallfartssång.

Jag ropar till Herren i min nöd
och han svarar mig.

² Herre, rädda min själ från lögnaktiga läppar,
från falska tungor.

³ Vad skall han ge dig,
ja, vad mer skall han ge dig,
du falska tunga?

- ⁴ En krigares skarpa pilar
och glödande ginstkol.
- ⁵ Ve mig som bor i Mesheks land
och bland Kedars hyddor!
- ⁶ Länga har min själ bott
bland dem som hatar friden.
- ⁷ Jag vill ha frid,
men säger jag ett ord,
är de redo till strid.

Psalm 121

Hjälpen finns hos Herren

- ¹ En vallfartssång.

Jag lyfter mina ögon upp till bergen.
Varifrån skall min hjälp komma?

- ² Min hjälp kommer från Herren,
som har gjort himmel och jord.

- ³ Inte skall han låta din fot vackla,
inte slumrar han som bevarar dig.

- ⁴ Nej, han som bevarar Israel,
han slumrar inte, han sover inte.

- ⁵ Herren bevarar dig,
Herren är ditt skydd
på din högra sida.

- ⁶ Solen skall inte skada dig om dagen,
och inte månen om natten.

- ⁷ Herren skall bevara dig från allt ont,
han skall bevara din själ.

- ⁸ Herren skall bevara din utgång och din ingång
från nu och till evig tid.

Psalm 122

Glädjen över att gå till Herrens hus

- ¹ En vallfartssång av David.

Jag blev glad när man sade till mig:

"Vi skall gå till Herrens hus."

² Våra fötter fick träda in

i dina portar, Jerusalem,

³ Jerusalem, du välbyggda stad

där hus sluter sig till hus,

⁴ dit stammarna drar upp, Herrens stammar,

som ett vittnesbörd för Israel

att Herrens namn skall prisas.

⁵ Ty där står domarsäten,

troner för Davids hus.

⁶ Önska Jerusalem frid!

Må det gå dem väl som älskar dig.

⁷ Må frid råda inom dina murar,

välgång i dina palats.

⁸ För mina bröders och vänners skull

vill jag önska dig frid.

⁹ För Herrens, vår Guds, hus skull

vill jag söka ditt goda.

Psalm 123

Med blicken på Guds nåd

¹ En vallfartssång.

Jag lyfter mina ögon upp till dig,

du som bor i himlen.

² Som en tjänares ögon ser på sin herres hand,

som en tjänarinns ögon på sin frus hand,

så ser våra ögon upp till Herren, vår Gud,

till dess att han ger oss sin nåd.

³ Var oss nådig, Herre, var oss nådig.

ty vi har fått utstå mycket förakt.

⁴ Vi har fått utstå de säkras hån

och de högmodigas förakt.

Psalm 124

Tacksägelse för befrielse ur stor nöd

¹ En vallfartssång av David.

Om Herren inte varit med oss

– så skall Israel säga –

² om Herren inte varit med oss

när människor reste sig upp mot oss,

³ då hade de slukat oss levande

när deras vrede upptändes mot oss,

⁴ då hade vattnen dränkt oss,

strömmen sköljt över oss,

⁵ ja, då hade de väldiga vattenmassorna
sköljt över oss.

⁶ Lovad vare Herren,

som inte gav oss till rov åt deras tänder.

⁷ Vår själ kom undan som en fågel

ur fågelfångarens snara,

snaran gick sönder

och vi kom undan.

⁸ Vår hjälp är i Herrens namn,

hans som har gjort himmel och jord.

Psalm 125

Herren beskyddar sitt folk

¹ En vallfartssång.

De som förtröstar på Herren är som Sions berg.

Det rubbas inte, det står kvar för evigt.

² Jerusalem omges av berg,

och Herren omger sitt folk

från nu och till evig tid.

³ Ogudaktighetens spira skall inte vila

över de rättfärdigas arvslott,

för att de rättfärdiga inte skall räcka ut

sina händer till orättfärdighet.

⁴ Gör gott, Herre, mot de goda,
mot dem som har uppriktiga hjärtan.
⁵ Men dem som viker av på krokiga vägar
skall Herren föra bort
tillsammans med ogärningsmännen.
Frid över Israel!

Psalm 126

Från tårar till jubel

¹ En vallfartssång.

När Herren gjorde slut på Sions fångenskap,
då var vi som drömmande.

² Då fylldes vår mun med skratt
och vår tunga med jubel.

Då sade man bland hednafolken:

" Herren har gjort stora ting med dem."

³ Ja, Herren har gjort stora ting med oss,
och vi är glada.

⁴ Herre, låt våra fångar komma åter
liksom strömmarna i Negev.

⁵ De som sår med tårar
skall skörda med jubel.

⁶ Gråtande går de ut och bär sitt utsäde.
Med jubel kommer de åter och bär sina kärvar.

Psalm 127

På Herrens välsignelse beror allt

¹ En vallfartssång av Salomo.

Om inte Herren bygger huset
är arbetarnas möda förgäves.

Om inte Herren bevarar staden
vakar väktaren förgäves.

² Förgäves stiger ni tidigt upp

och går sent till vila
för att äta det bröd ni slitit för.
Detta ger han åt sina vänner
medan de sover.

³ Se, barn är en Herrens gåva,
livsfrukt en lön.

⁴ Som pilar i en hjältes hand
är söner man får vid unga år.

⁵ Lycklig den man
vars koger är fyllt med dem.

De kommer inte på skam
när de går till rätta med fiender i porten.

Johannes 6

Jesus mättar fem tusen män

6 Därefter for Jesus över Galileiska sjön, Tiberias sjö. ² Mycket folk
följde honom, därför att de såg de tecken som han gjorde med de sjuka.

³ Men Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar.

⁴ Påsken, judarnas högtid, var nära.

⁵ När Jesus lyfte blicken och såg att mycket folk kom till honom, sade
han till Filippus: "Var skall vi köpa bröd så att dessa får något att äta?"

⁶ Det sade han för att pröva honom, ty själv visste han vad han skulle
göra. ⁷ Filippus svarade: "Bröd för två hundra denarer räcker inte för att

alla skall få ett stycke var." ⁸ En annan av hans lärjungar, Andreas, Simon

Petrus bror, sade till honom: ⁹ "Här är en pojke som har fem kornbröd

och två fiskar. Men vad förslår det till så många?" ¹⁰ Jesus sade: "Låt

folket slå sig ner" – det var gott om gräs på det stället – och de slog sig

ner. Det var omkring fem tusen män. ¹¹ Jesus tog bröden, tackade Gud^[a]

och delade ut till dem som var där, likaså av fiskarna, så mycket de ville

ha. ¹² När de var mätta sade han till sina lärjungar: "Samla ihop de

stycken som har blivit över, så att inget blir förstört." ¹³ De samlade ihop

dem och fyllde tolv korgar med de stycken som hade blivit över av de
fem kornbröden när de ätit.

¹⁴ När folket såg vilket tecken han hade gjort, sade de: "Visst är detta Profeten, som skulle komma till världen." ¹⁵ Då Jesus förstod att de tänkte komma för att med våld göra honom till kung, drog han sig undan upp till berget, helt ensam.

Jesus går på vattnet

¹⁶ När det hade blivit kväll, gick hans lärjungar ner till sjön ¹⁷ och steg i en båt för att fara över till Kapernaum på andra sidan sjön. Det var redan mörkt, och Jesus hade ännu inte kommit till dem. ¹⁸ Det blåste hårt och sjön började gå hög. ¹⁹ När de hade kommit ungefär tjugofem eller trettio stadier ut, fick de se Jesus komma gående på sjön och närma sig båten, och de blev förskräckta. ²⁰ Men han sade till dem: "Det är jag. Var inte förskräckta!" ²¹ De skulle just ta upp honom i båten, men då var den redan framme vid den plats dit de var på väg.

Jesus är livets bröd

²² Nästa dag stod folket på andra sidan sjön. De hade sett att det bara hade funnits en båt där och att Jesus inte hade stigit i den och följt med sina lärjungar, utan att de hade gett sig i väg ensamma. ²³ Andra båtar kom från Tiberias och lade till nära platsen där de hade ätit brödet, sedan Herren hade uttalat tacksägelsen. ²⁴ När folket såg att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, steg de i båtarna och kom till Kapernaum och sökte efter Jesus.

26 juli

St. Hilaire av Poitier: "Såsom olika sädeskorn mals och blandas i degen för att bli ett enda bröd, så förenas vi alla i det himmelska bröd som är Kristi kropp, som vi vet är en enda kropp."

Psaltaren

Psalm 128

Herrens välsignelse i hemmet

¹ En vallfartssång.

Salig är var och en som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.

² Av dina händers arbete får du njuta frukten.

Salig är du och det skall gå dig väl.

³ Som en fruktsam vinstock är din hustru inne i ditt hus,
som olivplantor är dina barn
kring ditt bord.

⁴ Ty se, så blir den man välsignad
som fruktar Herren.

⁵ Herren skall välsigna dig från Sion.

Du skall få se Jerusalems välgång
i alla dina livsdagar,

⁶ och du skall få se barn till dina barn.

Frid över Israel!

Psalm 129

Sions fiender skall komma på skam

¹ En vallfartssång.

Stor nöd har de vållat mig

alltifrån min ungdom – så skall Israel säga –

² stor nöd har de vållat mig

alltifrån min ungdom.
Ändå blev de mig inte för starka.
³ På min rygg har plöjare plöjt
och dragit långa fåror.
⁴ Men Herren är rättfärdig,
han har huggit av de ogudaktigas band.

⁵ De skall komma på skam och vika tillbaka,
alla som hatar Sion.
⁶ De skall bli som gräs på taken,
som vissnar innan det vuxit upp.
⁷ Ingen skördeman fyller sin hand med det,
ingen kärvbindare sin famn.
⁸ De som går förbi säger inte:
" Herrens välsignelse må komma över er!
Vi välsignar er i Herrens namn."

Psalm 130

Ur djupaste nöd

¹ En vallfartssång.

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.

² Herre, hör min röst,
låt dina öron lyssna till mina rop om nåd.

³ Om du, Herre, tillräknar missgärningar,
Herre, vem kan då bestå?

⁴ Men hos dig finns förlåtelse,
för att man skall frukta dig.

⁵ Jag väntar på Herren,
min själ väntar,
och jag hoppas på hans ord.

⁶ Min själ längtar efter Herren,
mer än vaktarna efter morgonen,
ja, mer än vaktarna efter morgonen.

⁷ Hoppas på Herren, Israel,
ty hos Herren finns nåd,
full lösepenning finns hos honom.

⁸ Det är han som skall friköpa Israel
från alla dess missgärningar.

Psalm 131

Den ödmjukes förtröstan

¹ En valfartssång av David.

Herre, mitt hjärta är inte högmodigt,
mina ögon är inte stolta.

Jag umgås inte med stora ting,
med sådant som är mig för svårt.

² Nej, jag har lugnat och stillat min själ
som ett avvant barn hos sin mor.

Som ett avvant barn är min själ i mig.

³ Hoppas på Herren, Israel,
från nu och till evig tid!

Psalm 132

Davids löfte och Herrens löfte

¹ En valfartssång.

Tänk, Herre, på David,
på allt han fick utstå,

² han som svor Herren en ed
och gjorde ett löfte åt den Starke i Jakob:

³ "Jag skall inte gå in i min hydda
och inte lägga mig på min bädd,

⁴ jag skall inte unna mina ögon sömn
eller mina ögonlock slummer,

⁵ förrän jag har funnit en plats åt Herren,
en boning åt den Starke i Jakob."

⁶ Vi hörde det i Efrata,
vi fick veta det i skogsbygden.

⁷ Låt oss gå in i hans boning
och tillbe vid hans fotapall.

- ⁸ Stå upp, Herre, och kom till din viloplats,
du och din makts ark.
- ⁹ Dina präster skall vara klädda i rättfärdighet,
och dina fromma skall jubla.
- ¹⁰ För din tjänare Davids skull
må du inte visa bort din smorde.
- ¹¹ Herren har svurit David en ed,
en sann ed som han ej skall ta tillbaka:
"Av din livsfrukt skall jag sätta kungar på din tron.
- ¹² Om dina barn håller mitt förbund
och mitt vittnesbörd som jag skall lära dem,
då skall också deras barn
få sitta på din tron till evig tid."
- ¹³ Ty Herren har utvalt Sion,
där vill han ha sin boning.
- ¹⁴ "Detta är min viloplats till evig tid.
Här skall jag bo, och hit längtar jag.
- ¹⁵ Sions förråd skall jag rikligt välsigna,
de fattiga skall jag mätta med bröd.
- ¹⁶ Prästerna skall jag klä i frälsning,
och de fromma skall jubla högt.
- ¹⁷ Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David,
jag har tillrett en lampa åt min smorde.
- ¹⁸ Hans fiender skall jag klä i skam,
men på honom skall hans krona glänsa."

Psalm 133

Brödragemenskapens välsignelse

- ¹ En vallfartssång av David.

Se, hur gott och ljuvligt det är
när bröder bor endräktigt tillsammans.

- ² Det är som när den dyrbara oljan på huvudet
rinner ner i skägget, i Arons skägg,
och ner över kragen på hans dräkt.

- ³ Det är som Hermons dagg
som faller ner på Sions berg.

Ty där ger Herren befallning om välsignelse,
om liv till evig tid.

Psalm 134

Uppmaning att lova Herren

¹ En vallfartssång.

Lova Herren,
alla ni Herrens tjänare,
ni som står i Herrens hus om natten.
² Lyft era händer mot helgedomen
och lova Herren!
³ Må Herren välsigna dig från Sion,
han som har gjort himmel och jord.

Psalm 135

Lovsång till Herren för hans stora under

¹ Halleluja!
Prisa Herrens namn,
prisa det, ni Herrens tjänare,
² ni som står i Herrens hus,
i gårdarna till vår Guds hus.
³ Prisa Herren, ty Herren är god,
lovsjung hans namn, ty det är ljuvligt.
⁴ Herren har utvalt Jakob åt sig,
Israel till sin egendom.
⁵ Jag vet att Herren är stor,
att vår Herre är större än alla gudar.
⁶ Herren gör allt vad han vill
i himlen och på jorden,
i haven och i alla djup.
⁷ Han låter moln stiga upp
från jordens ände,
han låter blixtar komma med regn
och för vinden ut ur dess förvaringsrum.

- ⁸ Han slog de förstfödda i Egypten,
både människor och boskap.
- ⁹ Han sände tecken och under mitt i dig, Egypten,
mot farao och alla hans tjänare.
- ¹⁰ Han slog stora folk
och dödade mäktiga kungar –
- ¹¹ Sichon, amoreernas kung,
och Og, kungen i Basan,
och alla Kanaans riken –
- ¹² och gav deras land till arvedel,
till arvedel åt sitt folk Israel.
- ¹³ Herre, ditt namn varar i evighet
och minnet av dig, Herre,
från släkte till släkte.
- ¹⁴ Ty Herren skaffar rätt åt sitt folk,
han förbarmar sig över sina tjänare.
- ¹⁵ Hednafolkens avgudar är silver och guld,
verk av människohänder.
- ¹⁶ De har mun men talar inte,
ögon men ser inte,
- ¹⁷ de har öron men hör inte,
ingen andedräkt finns i deras mun.
- ¹⁸ De som har gjort dem kommer att likna dem,
ja, alla som förtröstar på dem.
- ¹⁹ Ni av Israels hus, lova Herren!
Ni av Arons hus, lova Herren!
- ²⁰ Ni av Levis hus, lova Herren!
Ni som fruktar Herren, lova Herren!
- ²¹ Lovad vare Herren från Sion,
han som bor i Jerusalem.
- Halleluja!

Psalm 136

Lovsång till Herren för hans under

- ¹ Tacka Herren, ty han är god,
ty hans nåd varar i evighet.

² Tacka gudarnas Gud,
ty hans nåd varar i evighet.

³ Tacka herrarnas Herre,
ty hans nåd varar i evighet,

⁴ han som ensam gör stora under,
ty hans nåd varar i evighet,

⁵ han som har gjort himlen med förstånd,
ty hans nåd varar i evighet,

⁶ han som har brett ut jorden över vattnen,
ty hans nåd varar i evighet,

⁷ han som har gjort de stora ljusen,
ty hans nåd varar i evighet,

⁸ solen till att råda om dagen,
ty hans nåd varar i evighet,

⁹ månen och stjärnorna till att råda om natten,
ty hans nåd varar i evighet,

¹⁰ han som slog de förstfödda i Egypten,
ty hans nåd varar i evighet,

¹¹ och som förde Israel ut därifrån,
ty hans nåd varar i evighet,

¹² med stark hand och uträckt arm,
ty hans nåd varar i evighet,

¹³ han som delade Röda havet mitt itu,
ty hans nåd varar i evighet,

¹⁴ och lät Israel gå mitt igenom det,
ty hans nåd varar i evighet,

¹⁵ och skingrade farao och hans här
i Röda havet,
ty hans nåd varar i evighet,

¹⁶ han som förde sitt folk genom öknen,
ty hans nåd varar i evighet,

¹⁷ han som slog stora kungar,
ty hans nåd varar i evighet,

¹⁸ och dräpte väldiga kungar,
ty hans nåd varar i evighet,

¹⁹ Sichon, amoreernas kung,
ty hans nåd varar i evighet,

²⁰ och Og, kungen i Basan,
ty hans nåd varar i evighet,

²¹ och som gav deras land till arvedel,

ty hans nåd varar i evighet,
²² till arvedel åt Israel, sin tjänare,
ty hans nåd varar i evighet,
²³ han som tänkte på oss i vår förnedring,
ty hans nåd varar i evighet,
²⁴ och som ryckte oss ut ur våra fienders våld,
ty hans nåd varar i evighet,
²⁵ han som ger mat åt allt levande,
ty hans nåd varar i evighet.

²⁶ Tacka himmelens Gud,
ty hans nåd varar i evighet!

Johannes 6

²⁵ De fann honom på andra sidan sjön och frågade honom: "Rabbi, när kom du hit?" ²⁶ Jesus svarade dem: "Amen, amen säger jag er: Ni söker mig inte därför att ni har sett tecken, utan därför att ni fick äta av bröden och blev mätta.

²⁷ Arbeta inte för den mat som tar slut utan för den mat som varar och ger evigt liv och som Människosonen skall ge er. På honom har Gud, hans Fader, satt sitt sigill." ²⁸ De frågade honom: "Vad skall vi göra för att utföra Guds gärningar?" ²⁹ Jesus svarade: "Detta är Guds gärning, att ni tror på den som han har sänt." ³⁰ De sade till honom: "Vad gör du för tecken, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du göra?" ³¹ Våra fäder fick äta manna i öknen, så som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta." ^[b] ³² Då sade Jesus till dem: "Amen, amen säger jag er: Det är inte Mose som har gett er brödet från himlen, utan det är min Fader som ger er det sanna brödet från himlen. ³³ Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv." ³⁴ De sade till honom: "Herre, ge oss alltid det brödet!" ³⁵ Jesus svarade: "Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta. ³⁶ Men jag har sagt er: Ni har sett mig och tror inte. ³⁷ Alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag aldrig någonsin kasta ut. ³⁸ Ty jag har inte kommit ner

från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig.

³⁹ Och detta är hans vilja som har sänt mig att jag inte skall förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan att jag skall låta dem uppstå på den yttersta dagen. ⁴⁰ Ty detta är min Faders vilja, att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen."

⁴¹ Judarna var mycket förargade över att han hade sagt: "Jag är det bröd som har kommit ner från himlen." ⁴² De sade: "Den här Jesus, är han inte Josefs son, och känner inte vi hans far och mor? Hur kan han då säga: Jag har kommit ner från himlen?" ⁴³ Jesus svarade: "Var inte så upprörda. ⁴⁴ Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. ⁴⁵ Det står skrivet hos profeterna: De skall alla ha blivit undervisade av Gud. ^[C] Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig. ⁴⁶ Inte så att någon skulle ha sett Fadern utom han som är från Gud. Han har sett Fadern. ⁴⁷ Amen, amen säger jag er: Den som tror har evigt liv. ⁴⁸ Jag är livets bröd. ⁴⁹ Era fäder åt manna i öknen, och de dog. ⁵⁰ Men det bröd som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. ⁵¹ Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen skall leva."

⁵² Judarna började då tvista med varandra och säga: "Hur kan han ge oss sitt kött att äta?" ⁵³ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er. ⁵⁴ Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. ⁵⁵ Ty mitt kött är verklig mat och mitt blod är verklig dryck. ⁵⁶ Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. ⁵⁷ Liksom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever därför att Fadern lever, så skall också den som äter mig leva därför att jag lever. ⁵⁸ Detta är det bröd som har kommit ner från himlen. Det är inte som det bröd fäderna åt och sedan dog. Den som äter detta bröd skall leva i evighet." ⁵⁹ Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kapernaum.

27 juli

St. Basilius den Store: "Vi gör Herrens vilja och även om vi skapar skandaler ibland kan vi inte låta det begränsa vår frihet."

Psaltaren

Psalm 137

Vid Babels floder

¹ Vid Babels floder

där satt vi och grät,
när vi tänkte på Sion.

² I pilträden som fanns där

hängde vi upp våra harpor.

³ Ty de som höll oss fångna bad oss sjunga.

De som plågade oss bad oss vara glada:

"Sjung för oss en av Sions sånger!"

⁴ Hur skulle vi kunna sjunga Herrens sång
i främmande land?

⁵ Om jag glömmar dig, Jerusalem,

må min högra hand glömma att spela.^[a]

⁶ Min tunga må fastna i gommen

om jag inte tänker på dig,
om jag inte låter Jerusalem
vara min högsta glädje.

⁷ Herre, kom ihåg Edoms barn på Jerusalems dag,

hur de ropade: "Riv ner, riv ner
ända till grunden!"

⁸ Du Babels dotter, dömd till undergång,

salig är den som får vedergälla dig
för allt vad du har gjort oss.

⁹ Salig är den som griper dina späda barn
och krossar dem mot klippan.

Psalm 138

Tacksägelse för Herrens utlovade hjälp

¹ Av David.

Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta,
inför gudarna vill jag lovsjunga dig.

² Jag vill tillbe, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisa ditt namn

för din nåd och din sanning,
ty du har gjort ditt ord stort,
utöver allt vad ditt namn hade sagt oss.

³ När jag ropade svarade du mig,
du gav mig frimodighet, min själ fick kraft.

⁴ Herre, alla jordens kungar skall tacka dig,
när de får höra orden från din mun.

⁵ De skall sjunga om Herrens vägar,
ty Herrens härlighet är stor.

⁶ Herren är upphöjd, men han ser till den ringe,
han känner den högmodige fjärran ifrån.

⁷ Om än min väg går genom nöd,
håller du mig vid liv.

Mot mina fienders vrede räcker du ut din hand.
Din högra hand frälsar mig.

⁸ Herren skall fullborda sitt verk för mig.
Herre, din nåd varar i evighet.

Överge inte dina händers verk!

Psalm 139

Herren vet allt och är överallt

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

Herre, du utrannsakar mig och känner mig.

² Om jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.

³ Om jag går eller ligger, utforskar du det,
med alla mina vägar är du förtrogen.

⁴ Innan ett ord är på min tunga,
vet du, Herre, allt om det.

⁵ Du omsluter mig på alla sidor
och håller mig i din hand.

⁶ En sådan kunskap är mig alltför underbar,
den är så hög att jag ej kan förstå den.

⁷ Vart skall jag gå för din Ande,
vart skall jag fly för ditt ansikte?

⁸ Om jag far upp till himlen, är du där,
bäddar jag åt mig i dödsriket, är du där.

⁹ Tar jag morgonrodnadens vingar,
gör jag mig en boning ytterst i havet,

¹⁰ skall också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig.

¹¹ Om jag säger: "Må mörker falla över mig
och ljuset bli natt omkring mig",

¹² så är inte mörkret mörkt för dig,
natten skall lysa som dagen
och mörkret vara som ljuset.

¹³ Du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i moderlivet.

¹⁴ Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad.

Ja, underbara är dina verk,
min själ vet det så väl.

¹⁵ Benen i min kropp var ej osynliga för dig,
när jag formades i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup.

¹⁶ Dina ögon såg mig när jag ännu var ett outvecklat foster.
Alla mina dagar blev skrivna i din bok,
de var bestämda
innan någon av dem hade kommit.

¹⁷ Hur outgrundliga^[a] är inte för mig dina tankar, Gud,
hur stor är inte deras mångfald!

¹⁸ Skulle jag räkna dem är de fler än sandkornen.
När jag vaknar är jag ännu hos dig.

¹⁹ Gud, om du ändå ville döda de ogudaktiga!

Låt de blodtörstiga vika ifrån mig,

²⁰ de som talar om dig med svek i sinnet,

de som har fört dina städer i fördärv.

²¹ Skulle jag inte hata dem som hatar dig, Herre?

Skulle jag inte känna leda vid dem

 som står dig emot?

²² Jag hatar dem med starkaste hat,

 mina fiender har de blivit.

²³ Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta,

pröva mig och känn mina tankar.

²⁴ Se till om jag är på en olycksväg

 och led mig på den eviga vägen.

Psalm 140

Bön om skydd mot onda människor

¹ För sångmästaren, en psalm av David.

² Rädda mig, Herre, från onda människor,

bevara mig för våldsmän,

³ för dem som tänker ut ont i sina hjärtan

och dagligen vållar strid.

⁴ De vässar sina tungor som ormar,

 huggormsgift är bakom deras läppar. Sela.

⁵ Bevara mig, Herre, för de ogudaktigas händer,

skydda mig för våldsmän,

 som tänker ut planer för att få mig på fall.

⁶ Stolta människor gillrar fällor med garn för mig,

de breder ut nät vid vägens kant,

 snaror sätter de ut för mig. Sela.

⁷ Jag säger till Herren: "Du är min Gud."

Lyssna, Herre, till min bön om nåd.

- ⁸ Herre, Herre, min frälsnings starkhet,
du skyddar mitt huvud på stridens dag.
- ⁹ Herre, uppfyll inte de ogudaktigas önskningar,
låt inte deras planer lyckas,
så att de förhäver sig. Sela.
- ¹⁰ Låt dem som omringar mig själva drabbas
av sina läppars ondska.
- ¹¹ Låt eldsglöd regna över dem,
låt dem kastas i eld,
i djup som de inte kan komma upp ur.
- ¹² En baktalare skall inte bestå i landet,
vårdsmän skall jagas av olycka, med slag på slag.
- ¹³ Jag vet att Herren skall utföra den förtrycktes sak
och skaffa den fattige rätt.
- ¹⁴ De rättfärdiga skall prisa ditt namn,
de rättrådiga skall bo inför ditt ansikte.

Psalm 141

Bön om hjälp mot fiender

- ¹ En psalm av David.

Herre, jag ropar till dig, skynda till mig!
Lyssna till min röst när jag ropar till dig.

- ² Låt min bön gälla inför dig som ett rökoffer,
mina lyfta händer som ett aftnonoffer.

- ³ Herre, sätt en vakt för min mun,
bevaka mina läppars dörr.

- ⁴ Låt ej mitt hjärta vika av till något ont,
till att ta del i ogudaktiga gärningar
tillsammans med män som gör orätt.

Av deras läckerheter vill jag inte äta.

- ⁵ ^[a]Om en rättfärdig slår mig, är det av kärlek,
bestraffar han mig, är det som olja på huvudet,
mitt huvud skall inte avvisa det.

Men jag skall fortsätta att be mot dem som handlar illa.

- ⁶ Deras ledare störtas ner för klippan,
men de skall då höra att mina ord är ljuvliga.

⁷ Som när man har plöjt och rivit upp jorden,
så ligger våra ben kringströdda vid dödsrikets rand.

⁸ På dig, Herre, Herre, ser mina ögon,
till dig tar jag min tillflykt,
förkasta inte min själ.

⁹ Bevara mig för de snaror
som de lägger ut för mig
och för ogärningsmännens fällor.

¹⁰ Låt de ogudaktiga fastna i sina egna nät,
medan jag går oskadd förbi.

Johannes 6

⁶⁰ Många av hans lärjungar som hörde det sade: "Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?" ⁶¹ Jesus förstod att hans lärjungar var upprörda över detta, och han sade till dem: "Tar ni anstöt av det här?" ⁶² Vad skall ni då säga, när ni får se Människosonen stiga upp dit där han redan var? ⁶³ Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta. De ord som jag har talat till er är Ande och liv. ⁶⁴ Men det är några bland er som inte tror." – Jesus visste från början, vilka som inte trodde och vem det var som skulle förråda honom. – ⁶⁵ Han sade vidare: "Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."

⁶⁶ Efter detta drog sig många av hans lärjungar tillbaka, så att de inte längre följde honom. ⁶⁷ Jesus sade därför till de tolv: "Inte vill väl också ni gå bort?" ⁶⁸ Simon Petrus svarade honom: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, ⁶⁹ och vi tror och förstår att du är Guds Helige." ⁷⁰ Jesus svarade dem: "Har jag inte själv valt ut er tolv? Och en av er är en djävul!" ⁷¹ Han menade Judas, Simon Iskariots son. Det var han som skulle förråda honom, och han var en av de tolv.

28 juli

St. Bonaventura: "Om någon inte ser det gudomliga ljuset och den sublima ljuvligheten i alla skapade ting, är hon eller han blind. Om någon som alla dessa Guds verk och inte prisar Herren för dem, är hon eller han stumma. Om någon inte ser Gud i alla dessa tecken, är hon eller han helt enkelt tokigp."

Psaltaren

Psalm 142

Bön om räddning från förföljarna

¹ En sång av David. En bön när han var i grottan.

² Jag höjer min röst och ropar till Herren,
jag höjer min röst och ber till Herren.

³ Jag utgjuter mitt bekymmer inför honom
och talar med honom om min nöd.

⁴ När min ande tynar bort i mig,
är du den som känner min stig.

På den väg jag skall gå,
har de lagt ut snaror för mig.

⁵ Se på min högra sida,
där finns ingen som känns vid mig.

Ingen tillflykt finns mer för mig,
ingen frågar efter min själ.

⁶ Jag ropar till dig, Herre.
Jag säger: "Du är min tillflykt,
min del i de levandes land."

⁷ Lyssna till mitt rop,

jag är i stort elände.
Rädda mig från mina förföljare,
de är mig för starka.
⁸ För min själ ut ur fängelset,
så att jag kan prisa ditt namn.
De rättfärdiga skall samlas omkring mig,
ty du gör väl mot mig.

Psalm 143

Bön om räddning från undergång

¹ En psalm av David.

Herre, hör min bön,
lyssna till min bön om nåd,
svara mig i din rättfärdighet
för din trofasthets skull!

² Gå ej till doms med din tjänare,
ty inför dig är ingen levande rättfärdig.

³ Se, fienden förföljer min själ,
han trampar mitt liv till jorden.
Han lägger mig i mörker
likt dem som länge varit döda.

⁴ Min ande tynar bort i mig,
mitt hjärta stelnar i mitt bröst.

⁵ Jag minns dagar som gått,
jag begrundar alla dina gärningar
och tänker på dina händers verk.

⁶ Jag sträcker ut mina händer till dig.
Som ett törstigt land längtar min själ efter dig. Sela.

⁷ Herre, skynda att svara mig,
ty min ande förgås,
dölj inte ditt ansikte för mig.
Låt mig inte bli lik dem som far ner i graven.

⁸ Låt mig om morgonen erfara din nåd,
ty jag förtröstar på dig.

Visa mig den väg jag skall gå,
till dig upplyfter jag min själ.

⁹ Rädda mig från mina fiender, Herre.

Hos dig söker jag skydd.

¹⁰ Lär mig att göra din vilja,
ty du är min Gud.

Må din gode Ande leda mig på jämn mark.

¹¹ Herre, håll mig vid liv,
för ditt namns skull,
rädda min själ ur nöden
för din rättfärdighets skull.

¹² Utrota mina fiender för din nåds skull,
förgör alla dem som plågar min själ.
Ty jag är din tjänare.

Psalm 144

Bön om räddning och välsignelse

¹ Av David.

Lovad vare Herren, min klippa,
han som lärde mina armar att kriga,
mina händer att strida,
² min nåds Gud och min borg,
mitt värn och min räddare,
min sköld och min tillflykt,
han som lägger mitt folk under mig.

³ Herre, vad är en människa, att du bryr dig om henne,
en människoson, att du tänker på honom?

⁴ En människa är som en vindfläkt,
hennes dagar som en försvinnande skugga.

⁵ Herre, sänk din himmel och stig ner,
rör vid bergen, så att de ryker.

⁶ Låt blixtar ljunga och skingra dem,
skjut dina pilar och förvirra dem!

⁷ Räck ut dina händer från höjden,
fräls mig och rädda mig
ur de stora vattnen,
ur främlingarnas hand.

⁸ Deras mun talar lögn
och deras högra hand är en falskhetens hand.

⁹ Gud, en ny sång vill jag sjunga till dig,
till tiosträngad psaltare vill jag lovsjunga dig,
¹⁰ du som ger seger åt kungarna,
du som befriar din tjänare David
från det onda svärdet.
¹¹ Fräls mig och rädda mig ur främlingarnas hand.
Deras mun talar lögn
och deras högra hand är en falskhetens hand.

¹² När våra söner står i sin ungdom
som högväxta plantor
och våra döttrar som hörnpelare,
uthuggna för palats,
¹³ när våra lador är fyllda
med förråd på förråd
och våra får förökar sig tusenfalt,
ja, tiotusenfalt på våra utmarker,
¹⁴ när våra oxar går med full last,
när ingen rämna har brutits i muren
och ingen tvingas dra ut som fånge,
när inget klagorop hörs på våra gator –
¹⁵ saligt är det folk som har det så,
ja, saligt är det folk som har Herren till sin Gud.

Psalm 145^[a]

Herrens storhet, godhet och rättfärdighet

¹ En lovsång av David.

Jag vill upphöja dig, min Gud, du konung,
och lova ditt namn alltid och för evigt.

² Jag vill dagligen lova dig
och prisa ditt namn alltid och för evigt.

³ Stor är Herren och högt prisad,
hans storhet är outrannsaklig.

⁴ Ett släkte prisar för ett annat dina verk
och förkunnar dina väldiga gärningar.

⁵ Ditt majestäts härlighet och ära vill jag begrunda
och dina underbara verk.

- ⁶ Om dina väldiga gärningars makt skall man tala,
och din storhet skall jag förkunna.
- ⁷ Man skall utbreda ryktet om din stora godhet
och jubla över din rättfärdighet.
- ⁸ Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och stor i nåd.
- ⁹ Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk.
- ¹⁰ Herre, alla dina verk skall tacka dig
och dina fromma skall lova dig.
- ¹¹ De skall tala om ditt rikes ära
och förkunna din makt.
- ¹² De skall kungöra för människors barn dina mäktiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
- ¹³ Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
ditt herravälde varar från släkte till släkte.
- Herren är trofast i allt han säger
och kärleksfull i allt han gör. ^[b]
- ¹⁴ Herren uppehåller alla dem
som är på väg att falla,
han reser upp alla nerböjda.
- ¹⁵ Allas ögon väntar på dig,
och du ger dem deras mat i rätt tid.
- ¹⁶ Du öppnar din hand
och mättar allt levande med nåd.
- ¹⁷ Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i allt han gör.
- ¹⁸ Herren är nära alla som åkallar honom,
alla dem som åkallar honom i sanning.
- ¹⁹ Han gör vad de gudfruktiga begär,
han hör deras rop och frälsar dem.
- ²⁰ Herren bevarar alla dem som älskar honom,
men alla ogudaktiga förgör han.
- ²¹ Min mun skall förkunna Herrens lov,
och allt som lever skall lova hans heliga namn
alltid och i evighet.

29 juli

St. Francois de Sales: "Du måste kärleksfullt överlåta åt andra att göra vissa saker och inte fika efter äran !"

Psaltaren

Psalm 146

Herren vår hjälpare

¹ Halleluja!

Lova Herren, min själ!

² Jag vill lova Herren så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud så länge jag är till.

³ Lita inte på furstar,
inte på människor som ej kan frälsa.

⁴ När deras ande lämnar dem,
vänder de åter till stoft.

Den dagen går deras planer om intet.

⁵ Salig är den som har Jakobs Gud till sin hjälpare.
Han sätter sitt hopp till Herren, sin Gud,

⁶ till honom som har gjort himmel och jord
och hav och allt som finns i dem,
till honom som är trofast för evigt,

⁷ som skaffar rätt åt de förtryckta
och ger bröd åt de hungriga.

Herren befriar de fångna,

⁸ Herren öppnar de blindas ögon,
Herren reser upp de nerböjda,

Herren älskar de rättfärdiga,
⁹ Herren bevarar främlingar
och styrker faderlösa och änkor,
men de ogudaktigas väg gör han krokig.

¹⁰ Herren är konung i evighet,
din Gud, Sion, från släkte till släkte.
Halleluja!

Psalm 147

Tacksägelse för Herrens välgärningar

¹ Halleluja!

Det är gott att lovsjunga vår Gud.
Sådan lovsång är ljuvlig och schön.

² Herren bygger upp Jerusalem,
han samlar dem som drivits bort från Israel.

³ Han helar dem som har förkrossade hjärtan,
deras sår förbinder han.

⁴ Han bestämmer stjärnornas mängd,
han nämner dem alla vid namn.

⁵ Stor är vår Herre och väldig i kraft,
hans förstånd har ingen gräns.

⁶ Herren uppehåller de ödmjuka,
men de ogudaktiga slår han till jorden.

⁷ Sjung till Herren med tacksägelse.

Lovsjung vår Gud till harpa,

⁸ han som täcker himlen med moln
och bereder regn åt jorden,

han som låter gräs skjuta upp på bergen

⁹ och ger föda åt djuren,
åt korpens ungar som ropar.

¹⁰ Han har ej sin lust i hästens styrka,
ej sin glädje i mannens snabbhet.

¹¹ Herren gläder sig åt dem som fruktar honom,
åt dem som hoppas på hans nåd.

- ¹² Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud!
- ¹³ Ty han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina barn i dig.
- ¹⁴ Han ger dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.
- ¹⁵ Han sänder sitt budskap till jorden,
hans ord går ut med hast.
- ¹⁶ Han låter snö falla som ull,
rimfrost strör han ut som aska.
- ¹⁷ Han kastar sitt hagel som smulor,
vem kan uthärda hans köld?
- ¹⁸ Han sänder sitt ord och det frusna smälter,
han låter sin vind blåsa och vattnen strömmar.
- ¹⁹ Han har förkunnat sitt ord för Jakob,
sina stadgar och bud för Israel.
- ²⁰ Så har han inte gjort för något hednafolk,
de känner inte hans domslut.
Halleluja!

Psalm 148

Skapelsens lov till Herren

- ¹ Halleluja!
Prisa Herren från himlen,
prisa honom i höjden.
- ² Prisa honom, alla hans änglar,
prisa honom, hela hans här.
- ³ Prisa honom, sol och måne,
prisa honom, alla lysande stjärnor.
- ⁴ Prisa honom, ni himlars himmel
och ni vatten ovan himlen.
- ⁵ Ja, de skall prisa Herrens namn,
ty han befallde och de blev skapade.
- ⁶ Han gav dem deras plats
för alltid och för evigt.
Han gav dem en lag
som ingen överträder.

⁷ Prisa Herren från jorden,
ni havsdjur och alla djup,
⁸ eld och hagel, snö och töcken,
du stormande vind
som uträttar hans befallning,
⁹ ni berg och alla höjder,
ni fruktträd och alla cedrar,
¹⁰ ni vilda djur och all boskap,
ni kräldjur och bevingade fåglar,
¹¹ ni jordens kungar och alla folk,
ni furstar och alla domare på jorden,
¹² ni ynglingar och unga kvinnor,
ni gamla med de unga.

¹³ Prisa Herrens namn,
ty endast hans namn är högt,
hans majestät når över jord och himmel.
¹⁴ Han har upphöjt ett horn för sitt folk
till en lovsång för alla sina fromma,
för Israels barn, det folk som står honom nära.
Halleluja!

Psalm 149

Israel uppmanas att prisa sin Herre

¹ Halleluja!
Sjung till Herren en ny sång,
hans lov i de frommas församling.

² Israel skall glädja sig över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung.

³ De skall prisa hans namn under dans,
till puka och harpa skall de lovsjunga honom.

⁴ Ty Herren gläds över sitt folk,
han smyckar de ödmjuka med frälsning.

⁵ De fromma skall jubla i härlighet
och sjunga av glädje på sin bädd.

⁶ Guds lov skall vara i deras mun
och ett tveeggat svärd i deras hand,

⁷ för att hämnas på hednafolken

och straffa folken,
⁸ för att binda deras kungar med kedjor
och deras stormän med järnbojor,
⁹ för att verkställa det domslut som är nedtecknat.
Det är en ära för alla hans fromma.
Halleluja!

Psalm 150

Halleluja!

¹ Halleluja!
Prisa Gud i hans helgedom,
prisa honom i hans makts fäste.
² Prisa honom för hans väldiga gärningar,
prisa honom för hans stora härlighet.
³ Prisa honom med basunklang,
prisa honom med psaltare och harpa.
⁴ Prisa honom med puka och dans,
prisa honom med stränginstrument och flöjt.
⁵ Prisa honom med ljudande cymbaler,
prisa honom med klingande cymbaler.
⁶ Må allt som andas prisa Herren!
Halleluja!

Johannes 7:14–36

¹⁴ När halva högtiden redan var förbi, gick Jesus upp till tempelplatsen och började undervisa. ¹⁵ Judarna blev förvånade och sade: "Hur kan han känna Skrifterna, han som inte har studerat?"^(c) ¹⁶ Jesus svarade: "Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig. ¹⁷ Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv. ¹⁸ Den som talar av sig själv söker sin egen ära, men den som söker hans ära som har sänt honom, han talar sanning, och ingen orättfärdighet finns i honom.

¹⁹ Har inte Mose gett er lagen? Och ingen av er håller lagen. Varför vill ni döda mig?" ²⁰ Folket svarade: "Du är besatt. Vem vill döda dig?" ²¹ Jesus sade: "En enda gärning gjorde jag, och ni blev alla häpna. ²² Därför att Mose har gett er omskärelsen – egentligen kommer den inte från Mose utan från fäderna – så omskar ni en människa även på en sabbat. ²³ Om någon tar emot omskärelsen på sabbaten för att Mose lag inte skall upphävas, hur kan ni då vara förbittrade på mig, för att jag gjorde hela människan frisk på en sabbat? ²⁴ Döm inte efter skenet, utan fäll en rätt dom!"

Vem är Jesus?

²⁵ Några av invånarna i Jerusalem sade då: "Är det inte den mannen som de vill döda?" ²⁶ Nu talar han öppet, och de säger ingenting till honom. Har då rådsherrarna verkligen blivit övertygade om att han är Messias? ²⁷ Varifrån den här mannen är, det vet vi, men när Messias kommer vet ingen varifrån han är." ²⁸ Då sade Jesus med hög röst, där han undervisade på tempelplatsen: "Ja, mig känner ni och vet varifrån jag är. Men jag har inte kommit av mig själv, utan det finns en som har sänt mig, en som är trovärdig, och honom känner ni inte. ²⁹ Jag känner honom, eftersom jag är av honom och han har sänt mig." ³⁰ Då ville de gripa honom, men ingen bar hand på honom, eftersom hans stund ännu inte hade kommit.

³¹ Bland folket kom många till tro på honom, och de sade: "När Messias kommer, ska väl han göra fler tecken än den här mannen har gjort?" ³² Fariseerna hörde att folk sade detta om honom. Då skickade överstepräster och fariseerna ut tempelvakter för att gripa honom. ³³ Jesus sade: "Ännu en kort tid är jag hos er, innan jag går till honom som har sänt mig. ³⁴ Ni skall söka efter mig och inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma." ³⁵ Judarna sade till varandra: "Vart tänker han ta vägen, eftersom vi inte skall finna honom? Inte tänker han väl bege sig till dem som bor kringsspridda bland grekerna och undervisa dem?" ³⁶ Vad menar han med att säga: Ni kommer att söka efter mig och inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma?"

30 juli

St. Peter Chrysologus: "Om du vill ha party med djävulen kan du inte fira med Kristus."

Ordspråksboken 1–4

Inledning

1 Ordspråk av Salomo, Davids son, Israels kung.

2 Av dem lär man känna vishet och förmaning
och att förstå kloka ord.

3 Av dem hämtar man förmaning till vist handlande,
till rättfärdighet, rätt och redbarhet.

4 De ger enkla människor klokhet,
de unga kunskap och omdöme.

5 Den vise hör dem och får ökad lärdom
och den förståndige inhämtar visa råd.

6 Av dem lär man sig förstå ordspråk och liknelser,
de visas ord och deras gåtor.

7 Att frukta Herren är början till kunskap,
men vishet och förmaning föraktas av dåren.

Varning för förförelse

8 Hör, min son, din fars förmaning,
förkasta inte din mors undervisning.

9 Ty sådant är en skön krans för ditt huvud
och en vacker kedja kring din hals.

10 Min son, om syndare lockar dig,
så följ dem inte.

11 Om de säger: "Kom med oss,

vi vill ligga på lur efter blod,
gillra fällor för oskyldiga utan orsak.
¹² Likt dödsriket vill vi sluka dem levande,
fastän friska och sunda måste de fara ner i graven.
¹³ Allt dyrbart skall vi vinna,
vi skall fylla våra hus med byte.
¹⁴ Dela du med oss vår lott,
vi skall alla ha samma penningpung."
¹⁵ Min son, gå inte samma väg som de,
håll din fot borta från deras stig.
¹⁶ Deras fötter skyndar till det som är ont,
de hastar att utgjuta blod.
¹⁷ Det är meningslöst att breda ut nätet
inför ögonen på fåglarna.
¹⁸ Men dessa ligger på lur efter sitt eget blod,
de gillrar fällor för sina egna liv.
¹⁹ Så går det var och en som söker orätt vinning,
sin egen herre berövar han livet.

Visheten kallar till bot

²⁰ Visheten ropar högt på gatan,
på torgen låter hon sin röst höras.
²¹ I gathörnens buller predikar hon,
där portarna i staden slås upp
talar hon sina ord:
²² "Hur länge skall ni oförståndiga älska oförstånd,
ni smädare njuta av att smäda
och ni dårar hata kunskap?
²³ Vänd er till mig när jag varnar er.
Se, jag skall låta min Ande flöda över er,
jag skall låta er lära känna mina ord.
²⁴ Ni vägrade lyssna när jag ropade
och ingen brydde sig om att jag räckte ut min hand,
²⁵ ni förkastade alla mina råd
och ville ej veta av mina varningar.
²⁶ Därför skall också jag le när olycka drabbar er,
och håna er när förskräckelse kommer över er,
²⁷ när förskräckelse kommer som ett oväder
och olycka närmar sig som en storm,
när nöd och ångest drabbar er.

²⁸ Då skall de ropa till mig utan att få svar,
de skall söka mig utan att finna mig.
²⁹ Eftersom de hatade kunskap
och inte ville frukta Herren,
³⁰ eftersom de inte ville veta av mitt råd
och föraktade alla mina varningar,
³¹ därför skall de äta sina gärningars frukt
och mättas av sina onda planer.
³² Ty de oförståndigas avfällighet skall döda dem
och dårarnas sorglöshet förgöra dem.
³³ Men den som hör mig skall bo i trygghet
utan att behöva frukta något ont."

Ordspråksboken 2

Visheten bevarar från fördärv

2 Min son, om du tar emot mina ord
och gömmer mina bud inom dig,
2 så att du låter ditt öra ta vara på visheten
och böjer ditt hjärta till klokheten,
3 ja, om du ropar efter insikt
och höjer din röst för att kalla på klokheten,
4 om du söker efter den som efter silver
och letar efter den som efter en skatt,
5 då skall du förstå Herrens fruktan
och finna kunskapen om Gud.
6 Ty det är Herren som ger vishet,
från hans mun kommer kunskap och förstånd.
7 Åt de redbara har han visa råd i förvar,
en sköld är han för dem som lever ostraffligt,
8 han beskyddar det rättas stigar,
sina frommas väg bevarar han.
9 Då skall du förstå rättfärdighet, rätt och redbarhet,
det godas alla vägar.
10 Ty vishet skall komma in i ditt hjärta
och kunskap bli ljuvlig för din själ,
11 eftertänksamhet skall bevara dig
och kloket beskydda dig.

¹² Visheten skall rädda dig från det ondas väg,
från män som talar det som är förvänt,
¹³ från dem som överger det rättas stigar
för att färdas på mörkrets vägar,
¹⁴ från dem som gläds åt att göra det onda
och fröjdar sig åt ondskans förvrängningar,
¹⁵ från dem som går på krokiga stigar
och vandrar på villovägar.

¹⁶ Visheten skall rädda dig från den främmande kvinnan,
från din nästas hustru som talar hala ord,
¹⁷ från henne som har övergivit sin ungdoms vän
och glömt sin Guds förbund.
¹⁸ Hennes hus sjunker ner i döden,
till skuggornas boning leder hennes stigar.
¹⁹ De som går in till henne vänder aldrig tillbaka,
de finner inte livets stigar.

²⁰ Därför skall du vandra på de godas väg
och hålla dig på de rättfärdigas stigar.
²¹ Ty de redbara skall bo i landet,
de ostraffliga får stanna kvar där.
²² Men de ogudaktiga skall utrotas ur landet,
de trolösa ryckas bort därifrån.

Ordspråksboken 3

Vishet och gudsfruktan hör ihop

³ Min son, glöm inte min undervisning,
bevara mina bud i ditt hjärta.
² Ty långt liv och många levnadsår
och frid skall de ge dig.
³ Låt ej godhet och sanning vika ifrån dig.
Bind dem om din hals,
skriv dem på ditt hjärtas tavla,
⁴ så skall du finna nåd och få gott förstånd
i Guds och människors ögon.

- ⁵ Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta,
förlita dig inte på ditt förstånd.
- ⁶ Räkna med honom på alla dina vägar,
så skall han göra dina stigar jämna.
- ⁷ Håll dig inte själv för vis,
frukta Herren och fly det onda.
- ⁸ Det skall ge hälsa åt din kropp,
ny styrka åt alla dess ben.
- ⁹ Ära Herren med dina ägodelar
och ge honom det första av all din gröda.
- ¹⁰ Dina lador skall då fyllas av riklig skörd
och dina pressar flöda över av vin.
- ¹¹ Min son, förakta inte Herrens fostran,
förarga dig inte över hans tuktan.
- ¹² Ty den Herren älskar tuktar han
liksom en far den son som han har kär.

Vishetens välsignelser

- ¹³ Lycklig den människa som finner visheten,
den människa som får förstånd.
- ¹⁴ Ty det är bättre att få vishet än silver,
den vinst den ger är bättre än guld.
- ¹⁵ Den är dyrbarare än pärlor.
Allt härligt du äger går ej upp mot den.
- ¹⁶ Långt liv bär den i sin högra hand,
i sin vänstra rikedom och ära.
- ¹⁷ Vishetens vägar är ljuvliga,
alla dess stigar är trygga.
- ¹⁸ Ett livets träd är visheten för dem som får tag i den,
de som håller fast vid den må prisas lyckliga.
- ¹⁹ Genom visheten har Herren lagt jordens grund,
himlen har han berett med förstånd.
- ²⁰ Genom hans kunskap bröt djupets vattenmassor fram
och molnen dryper av fukt.
- ²¹ Min son, bevara klokhet och eftertänksamhet,
låt dem inte vika från dina ögon.
- ²² De skall ge liv åt din själ

och bli ett smycke för din hals.

²³ Då skall du vandra trygg på din väg,
din fot skall inte slinta.

²⁴ När du lägger dig skall inget förskräcka dig,
och när du lagt dig skall du sova gott.

²⁵ Du behöver inte frukta för plötslig skräck,
eller för ovädet som kommer över de ogudaktiga.

²⁶ Ty Herren skall vara din förtröstan,
han skall bevara din fot för snaran.

Gör gott mot din nästa

²⁷ Neka inte den behövande din hjälp,
när det står i din makt att ge den.

²⁸ Säg inte till din nästa: "Kom tillbaka senare,
i morgon skall jag ge dig",
fastän du kunde hjälpa genast.

²⁹ Tänk inte ut något ont mot din nästa,
när han tror sig bo trygg i din närhet.

³⁰ Gräla inte med någon utan orsak,
då han inte har gjort dig något ont.

³¹ Avundas inte den som brukar våld
och välj inte någon av hans vägar.

³² Ty Herren avskyr den som är falsk,
men han är förtrogen med de rättrådiga.

³³ Herrens förbannelse vilar över den ogudaktiges hus,
men de rättfärdigas hem välsignar han.

³⁴ Bespottare bespottar han,
men de ödmjuka ger han nåd.

³⁵ De visa får ära till arvedel,
de dåraktiga får skam.

Ordspråksboken 4

Vishetens storhet

4 Lyssna, barn, till er fars förmaning,
tag vara på den, så att ni får förstånd.

² Jag ger er god lärdom,
överge inte min undervisning.

³ Ty själv har jag varit barn och haft en far,
varit späd och min mors ende son.

⁴ Då undervisade han mig och sade till mig:
Låt ditt hjärta hålla fast vid mina ord.
Bevara mina bud, så får du leva.

⁵ Förvärva vishet, förvärva förstånd,
glöm ej vad min mun har talat
och vik inte av från det.

⁶ Överge inte visheten
och den kommer att bevara dig.
Älska den och den skall beskydda dig.

⁷ Visheten är det främsta.
Förvärva vishet, förvärva förstånd för allt du äger.

⁸ Håll den högt, så skall den upphöja dig.
Den ger dig ära, när du griper om den.

⁹ En skön krans skall den sätta på ditt huvud,
en ärekrona skall den räcka dig.

Ljusets och mörkets väg

¹⁰ Hör, min son, tag emot mina ord,
så skall dina levnadsår bli många.

¹¹ Jag undervisar dig om vishetens väg,
jag leder dig på det rättas stigar.

¹² När du går skall inget hindra dina steg,
när du springer skall du inte falla.

¹³ Håll fast vid min förmaning, överge den inte,
bevara den, ty den är ditt liv.

¹⁴ Gå inte in på de ogudaktigas stig,
vandra inte på de ondas väg.

¹⁵ Undvik den, gå inte in på den,
vik av ifrån den och gå förbi.

¹⁶ Ty de kan inte sova, om de inte får göra något ont.
Sömnen viker ifrån dem, om de inte får vålla någons fall.

¹⁷ Ogudaktighet är det bröd de äter,
våld är det vin de dricker.

¹⁸ De rättfärdigas stig är lik gryningens ljus,

som växer i klarhet, tills dagen når sin höjd.

¹⁹ Men de ogudaktigas väg är som djupaste mörker,
de märker inte det som vållar deras fall.

²⁰ Min son, tag vara på mitt tal,
vänd ditt öra till mina ord.

²¹ Låt dem inte vika från dina ögon,
bevara dem i ditt hjärtas djup.

²² Ty de är liv för var och en som finner dem
och läkedom för hela hans kropp.

²³ Framför allt som skall bevaras må du bevara ditt hjärta,
ty från det utgår livet.

²⁴ Gör dig fri från munnens falskhet,
låt läpparnas svek vara fjärran ifrån dig.

²⁵ Låt dina ögon se rakt fram,
rikta din blick rakt framför dig.

²⁶ Tänk på var din fot går fram,
låt alla dina vägar vara rätta.

²⁷ Vik inte av till höger eller vänster,
håll din fot borta från det onda.

Johannes 7: 37–52

³⁷ På den sista dagen, den största i högtiden, stod Jesus och ropade:

"Om någon törstar, så kom till mig och drick! ³⁸ Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, som Skriften säger." ^[d] ³⁹ Detta sade han om Anden, som de skulle få som trodde på honom. Ty Anden hade ännu inte blivit utgjuten, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

⁴⁰ Några ur folkhopen som hade hört hans ord sade: "Han är verkligen Profeten." ⁴¹ Andra sade: "Han är Messias", och andra: "Inte kommer väl Messias från Galileen?" ⁴² Säger inte Skriften att Messias skall komma av Davids släkt och från Betlehem, den stad där David bodde?" ^[e] ⁴³ Så uppstod för hans skull delade meningar bland folket. ⁴⁴ Några ville gripa honom, men ingen gjorde det.

⁴⁵ Tempelvakterna kom tillbaka till översteprästerna och fariseerna, som frågade dem: "Varför har ni inte fört hit honom?" ⁴⁶ De svarade: "Aldrig har någon människa talat som han." ⁴⁷ Då sade fariseerna till dem: "Har ni också blivit vilseledda?" ⁴⁸ Finns det någon i Stora rådet eller bland fariseerna som har trott på honom?" ⁴⁹ Men den här hopen som inte känner lagen, den är förbannad." ⁵⁰ Nikodemus, han som tidigare hade kommit till Jesus och som var en av dem, sade: ⁵¹ "Inte dömer väl vår lag någon utan att man först hör honom och tar reda på vad han har gjort?" ⁵² De svarade: "Är kanske du också från Galileen? Om du undersöker Skriften skall du se att ingen profet kommer från Galileen."

Jesus och äktenskapsbryterskan

⁵³ [f](#) Sedan gick var och en hem till sitt,

31 juli

St. Ignatius av Loyola: "Under dagar av besvikelse och depression gäller det att inte förändra något utan stanna kvar i trons löften och beslut, de som ledde dig dagen innan."

Ordspråksboken 5–8

Ordspråksboken 5 Svenska Folkbibeln (SFB)

Varning för lösaktighet

5 Min son, ge akt på min vishet, vänd ditt öra till mitt förstånd,

² så att du tar vara på goda råd
och dina läppar bevarar kunskapen.

³ Av honung dryper en trolös kvinnas läppar,
halare än olja är hennes mun.

- ⁴ Men till sist blir hon bitter som malört,
skarp som ett tveeggat svärd.
- ⁵ Hennes fötter styr ner mot döden,
till dödsriket drar hennes steg.
- ⁶ På livets väg tänker hon inte,
hennes stigar leder vilse utan att hon märker det.
- ⁷ Lyssna nu på mig, ni barn,
vik ej bort från min muns tal.
- ⁸ Låt din väg vara fjärran ifrån henne,
kom inte nära dörren till hennes hus.
- ⁹ Ge inte din kraft åt andra,
dina år åt en grym herre,
- ¹⁰ om inte främlingar skall mätta sig av din rikedom
och ditt arbetes frukt hamna i en annans hus,
- ¹¹ så att du själv till slut måste sucka,
när din kropp och ditt hull tynar bort,
- ¹² och säga: "Hur kunde jag hata förmaning,
hur kunde mitt hjärta förakta tillrättavisning!
- ¹³ Varför lyssnade jag inte till mina lärares röst,
varför vände jag inte mitt öra till dem som undervisade mig?
- ¹⁴ Hur nära var jag inte att drabbas av allt ont
mitt i den församlade menigheten."
- ¹⁵ Drick vatten ur din egen brunn,
det vatten som rinner ur din egen källa.
- ¹⁶ Skall dina källor strömma ut på gatan,
dina vattenbäckar på torgen?
- ¹⁷ Nej, det är dig de tillhör
och ingen främmande jämte dig.
- ¹⁸ Må din brunn vara välsignad,
och gläd dig över din ungdoms hustru,
- ¹⁹ den älskliga hinden, den behagfulla gasellen.
Må hennes barm alltid förnöja dig,
hennes kärlek ständigt berusa dig.
- ²⁰ Min son, varför skall du berusas av en främmande kvinna
och sluta en annans hustru i din famn?
- ²¹ Inför Herrens ögon är en människas vägar uppenbara,
han ger akt på alla hennes steg.
- ²² Den ogudaktige fångas av sina egna missgärningar

och fastnar i sin egen synds snaror.

²³ Han måste dö i brist på förmaning,
genom sin stora dårskap går han vilse.

Ordspråksboken 6 Svenska Folkbibeln (SFB)

Varning för olika slags dårskap

6 Min son, om du har gått i borgen för din nästa
och givit ditt handslag åt en främling,

² om du har blivit snärjd genom dina ord
och fångad genom din muns tal,

³ gör då detta, min son, för att rädda dig,
eftersom du har kommit i din nästas våld:

Gå och ödmjuka dig och lämna honom ingen ro,

⁴ unna inte dina ögon sömn

eller dina ögonlock slummer.

⁵ Sök räddning som en gasell undan jägaren,
som en fågel ur fågelfångarens våld.

⁶ Gå bort till myran, du late,
se hur hon gör och bli vis.

⁷ Hon har ingen furste över sig,
ingen tillsyningsman eller herre.

⁸ Hon bereder om sommaren sin föda
och samlar under skördetiden in sin mat.

⁹ Hur länge skall du ligga, du late?
När skall du stiga upp från din sömn?

¹⁰ Sov ännu något, slumra lite till,
lägg ännu en stund armarna i kors för att vila,

¹¹ så skall fattigdomen komma över dig som en rövare
och armodet som en väpnad man.

¹² En fördärvlig människa, en ogärningsman,
är den som går omkring med falskhet i sin mun,

¹³ som blinkar med ögonen, skrapar med foten,
gör tecken med fingrarna.

¹⁴ En sådan bär svek i sitt hjärta,
han smider alltid ränker
och ger upphov till tråtor.

¹⁵ Därför kommer hans ofärd med hast,
plötsligt blir han krossad utan räddning.

¹⁶ Sex ting är det som Herren hatar,
ja, sju som han avskyr:

¹⁷ stolta ögon, en lögnaktig tunga,
händer som utgjuter oskyldigt blod,
¹⁸ ett hjärta som smider onda planer,
fötter som skyndar till det som är ont,
¹⁹ den som främjar lögn genom att vittna falskt
och den som vållar trätor mellan bröder.

Varning för äktenskapsbrott

²⁰ Min son, bevara din fars bud
och förkasta inte din mors undervisning.

²¹ Ha dem alltid bundna vid ditt hjärta,
fäst dem omkring din hals.

²² Låt dem leda dig när du går,
vaka över dig när du ligger
och tala till dig när du vaknar.

²³ Ty budet är en lykta och undervisningen ett ljus,
förmanande tillrättavisning är en livets väg.

²⁴ De skall bevara dig för onda kvinnor,
för den främmande kvinnans smicker.

²⁵ Ha inte begärelse i ditt hjärta till hennes skönhet
och låt dig inte fångas av hennes blickar.

²⁶ Ty för skökan måste du lämna din sista brödbit,
och den gifta kvinnan vill fånga din dyrbara själ.

²⁷ Kan någon hämta eld i sitt mantelveck
utan att kläderna brinner upp?

²⁸ Eller kan någon gå på glödande kol
utan att fötterna blir svedda?

²⁹ Så går det den som går in till sin nästas hustru,
ostraffad blir ingen som kommer henne nära.

³⁰ Föraktar man inte tjuven som stjälar
för att äta sig mätt när han är hungrig?

³¹ Om han ertappas måste han betala sjufalt igen
och ge ifrån sig allt han äger i sitt hus.

³² Likaså är den utan förstånd,
som förför en annans hustru.

Den som gör så fördärvar sitt eget liv.
33 Plåga och skam är vad han vinner,
hans vanära utplånas aldrig.
34 Ty svartsjuk är mannens vrede,
han skonar ej på hämndens dag.
35 Betalning tar han inte emot,
han bryr sig inte om dina stora gåvor.

Ordspråksboken 7 Svenska Folkbibeln (SFB)

Ytterligare varning för lösaktighet

7 Min son, tag vara på mina ord och göm mina bud inom dig.
2 Håll mina bud, så får du leva,
bevara min undervisning som din ögonsten.
3 Bind dem om dina fingrar,
skriv dem på ditt hjärtas tavla.
4 Säg till visheten: "Du är min syster"
och kalla insikten din förtrogna.
5 De skall bevara dig för den främmande kvinnan,
för din nästas hustru som talar hala ord.
6 Ty genom fönstret i mitt hus
tittade jag ut genom gallret.
7 Då såg jag bland de oförståndiga,
bland de unga lade jag märke till en yngling utan vett.
8 Han gick över gatan vid hörnet där hon bodde
och styrde sina steg mot hennes hus
9 i skymningen vid dagens slut,
när nattmörkret föll på.
10 Då kom en kvinna honom till mötes,
klädd som en sköka och med dolda avsikter.
11 Rastlös och lättsinnig var hon,
hennes fötter hade ingen ro när hon var hemma.
12 Än var hon på gatan, än på torgen,
vid varje gathörn stod hon på lur.
13 Hon grep tag i honom och kysste honom
och sade till honom med fräck uppsyn:
14 "Gemenskapsoffer har jag burit fram,
i dag har jag infriat mina löften.

- ¹⁵ Därför gick jag ut för att möta dig,
jag letade efter dig, och nu har jag funnit dig.
- ¹⁶ Jag har bäddat min säng med sköna täcken,
med brokigt linne från Egypten.
- ¹⁷ Jag har bestrött min bädd
med myrra, aloe och kanel.
- ¹⁸ Kom, nu skall vi njuta av kärlek ända till morgonen,
njuta tillsammans av kärlekens fröjder.
- ¹⁹ Ty min man är inte hemma,
han har rest långt bort.
- ²⁰ Han tog pengarna med sig,
först när det blir fullmåne kommer han hem."
- ²¹ Så förleder hon honom med mycket fagert tal,
med hala läppar förför hon honom.
- ²² Han följer genast efter henne,
lik oxen som går för att slaktas,
lik en fånge som skall straffas för sin dårskap,
- ²³ till dess en pil genomborrar hans lever.
Han liknar fågeln som skyndar till snaran
utan att förstå att det gäller livet.
- ²⁴ Så hör mig nu, ni barn,
ge akt på mina ord.
- ²⁵ Låt inte ditt hjärta vika av till hennes vägar,
förirra dig inte in på hennes stigar.
- ²⁶ Ty många slagna är fällda av henne,
talrika är hennes offer.
- ²⁷ Genom hennes hus går dödsrikets vägar,
de för ner till dödens kamrar.

Ordspråksboken 8 Svenska Folkbibeln (SFB)

Visheten talar om sig själv

- 8 Hör, visheten ropar, och förståndet höjer sin röst.
- ² Den står uppe på höjderna,
vid vägen där stigarna möts.
- ³ Vid portarna in till staden,
vid ingångarna, höjer den sitt rop:
- ⁴ Till er, ni män, vill jag ropa,

min röst skall nå ut till människors barn.

⁵ Lär klokhets, ni oförståndiga,
ni dårar, lær förstånd.

⁶ Lyssna, ty om höga ting vill jag tala,
från mina läppar kommer vad rätt är.

⁷ Ja, sanning skall min mun tala,
mina läppar avskyr ogudaktighet.

⁸ Rättfärdiga är alla min muns ord,
i dem finns inget falskt eller förvänt.

⁹ De är alla sanna för den förståndige
och rätta för dem som har funnit kunskap.

¹⁰ Tag emot min förmaning hellre än silver
och kunskap hellre än utvalt guld.

¹¹ Ty visheten är bättre än pärlor,
inga skatter kan jämföras med den.

¹² Jag, visheten, bor tillsammans med klokhetsen,
jag har kunskap och goda råd.

¹³ Att frukta Herren är att hata det onda.

Högfärd, högmod, ett ont leverne
och en falsk mun, det hatar jag.

¹⁴ Hos mig finns råd och sann insikt.
Jag är förstånd, och hos mig finns makt.

¹⁵ Genom mig regerar kungar
och stiftar furstar rätta lagar.

¹⁶ Genom mig styr härskare och hövdingar,
alla domare på jorden.

¹⁷ Jag älskar dem som älskar mig,
och de som söker mig, de finner mig.

¹⁸ Rikedom och ära finns hos mig,
skatter som består och rättfärdighet.

¹⁹ Min frukt är bättre än guld,
ja, finaste guld,
det jag ger är bättre än utvalt silver.

²⁰ Jag vandrar på rättfärdighetens väg,
mitt på det rättas stigar,

²¹ för att ge rikedom i arv åt dem som älskar mig
och fylla på deras förråd.

²² Herren ägde mig redan vid begynnelsen av sin väg,
före sina gärningar i urtiden.

- ²³ Av evighet är jag insatt,
från begynnelsen, innan jorden fanns.
- ²⁴ Innan djupen blev till föddes jag,
innan källorna flödade av vatten.
- ²⁵ När bergens grund ännu inte var lagd och inga höjder fanns,
då föddes jag,
- ²⁶ innan han gjort land och fält
och jordens första stoft.
- ²⁷ När han beredde himlen var jag där,
när han välvde en sfär över djupen,
- ²⁸ när han fäste skyarna i höjden
och djupets källor bröt fram med kraft,
- ²⁹ när han satte en gräns för havet
och vattnet stannade där han befallt,
när han lade jordens grund,
- ³⁰ då var jag verksam vid hans sida.
Jag var hans glädje dag efter dag,
alltid jublande inför honom.
- ³¹ Jag jublade över hans värld,
jag gladdes över människorna.
- ³² Så lyssna nu, mina barn.
Saliga är de som håller sig till mina vägar.
- ³³ Hör min förmaning och bli visa,
förkasta den inte.
- ³⁴ Salig är den människa som hör mig,
som dag efter dag vakar vid mina dörrar
och håller vakt vid mina dörrposter.
- ³⁵ Ty den som finner mig finner livet
och får nåd från Herren.
- ³⁶ Men den som syndar mot mig skadar sin själ,
alla de som hatar mig älskar döden.

Johannes 8: 1–11

8 ¹ och Jesus gick ut till Oljeberget. ² Tidigt på morgonen kom han tillbaka till tempelplatsen. Allt folket samlades omkring honom, och han satte sig ner och undervisade dem. ³ Då kom de skriftlärdar och fariseerna fram till honom med en kvinna som hade gripits för

äktenskapsbrott. De ställde henne mitt framför sig ⁴ och sade: "Mästare, den här kvinnan greps på bar gärning, när hon begick äktenskapsbrott. ⁵ I lagen^(a) har Mose befallt oss att stena sådana. Vad säger då du?" ,–
§⁶Detta sade de för att snärja honom och ha något att anklaga honom för. Men Jesus böjde sig ner och skrev med fingret på marken. ⁷ När de stod kvar och frågade honom, reste han sig och sade: "Den som är utan synd må kasta första stenen på henne." ⁸ Och han böjde sig ner igen och skrev på marken. ⁹ När de hörde detta gick de därifrån, den ene efter den andre, de äldste först, och han blev lämnad ensam kvar med kvinnan som stod där. ¹⁰ Jesus reste sig upp och sade till henne: "Kvinna, var är de? Har ingen dömt dig?" ¹¹ Hon svarade: "Nej, Herre, ingen." Då sade Jesus: "Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda inte mer!"